

העולם הזה מפרסם

מייסמו שירעיש

את העולם

הדיגול

האמריקאי

ניסה לגייס את

משה דיין?

שותפה במימון "ליילנדאשורד" יחד עם חברת "כור".
למזל הסיפור הודיעו השוכר נציגי ליילנד כי בדעת החברה להמשיך ולקבל קשרים עסקיים עם ישראל.

היכבול הקיבוצי

את אהרון כהן?

בעיה מיוחדת במנהג תלמידי ועומדת עתה בפני קיבוץ שער-העמקים: האם מותר לקיבוץ להתערב בזכויות היסוד של אורח, שהוא חבר בן להגיש מישפט לטיהור שמו?
הבעיה מתעוררת בעיקבות כתבה של מיכאל בר זוהר, בהשראת איסור הקטן, על פרשת מעצרו ו-מישפטו של אהרון כהן, חבר הקיבוץ.

"אהרונצ'ק" רואה בכתבה זו השמצה גסה וסילוף האמת, והחליט להגיש משפט נגד בריוור ו"ידיעות אחרונות", שסירב לפרסם מאמרת-שובה שלו.

כמה מחברי הקיבוץ טוענים כי אין לחבר-קיבוץ זכות להגיש מישפט בלי אישור הקיבוץ. יש מגמה בקיבוץ, בהשפעת מפ"ם, למנוע מישפט כזה. הדבר עלול לגרום לוויכוח עקרוני על זכויות-היסוד של האדם בקיבוץ.

תשקיף

סדר יום עמוס מאוד

ליגאל אלוז

שר-החינוך והתרבות יגאל אלוז הטרוד בימים אלה בפגישות מרובות בקשר לשביתת המורים התיכוניים, אינו יכול להקדיש את כל זמנו לטיפול רק בענייני השביתה.

כי מלבד תפקידו כשר-החינוך, מוסיף יגאל אלוז למלא תפקידים חשובים גם כי סגן ראש-הממשלה, המאלצים אותו לקבוע פגישות חשובות לא פחות מאשר עם נציגי המורים התיכוניים ולנסיעות ארוכות. רבים ממקורביו של אלוז תמהים על העובדה שפעילותו כסגן ראש-הממשלה אינה זוכה לפירוטם באותה מידה כפעילותו בתור שר-החינוך.

לחץ אמריקאי על המלך חוסיין

האמריקאים לוחצים בשבועות האחרונים, הן על ישראל והן על המלך חוסיין, להגיע להסכם על בסיס תוכנית רוג'רס. האמריקאים מוכנים לתמוך במגעים ישירים בין חוסיין לבין ישראל ונראה שאף חוסיין עצמו מוכן למגעים ישירים כאלה, כשדרישתו האחת מישראל היא "החזרת הגדה המערבית".

ויליאם רוג'רס

נזף באבא אבן

סוד שמור בירושלים:

בשיחתו עם אבא אבן, אמר לו שר-החוץ האמריקאי ויליאם רוג'רס, שאינו מאמין עוד שעמדת ישראל בפרשת הטילים היא בנה.

רוג'רס אמר לאבן ברורות שלדעתו מנצלת ישראל את פרשת הטילים כתירוץ כדי להימנע משיחות-שלום, ושמקבל הרושם שישאל הסכימה לשיחות במגמה ברורה לפוצץ אותן. הדו"ח של אבן על שיחה זו גרמה לזעזוע בירושלים.

ה"ווג'ס" נגד

"תוכנית ירושלים"

מתברר כי מספר המתפקדים במפקד הציוני הקרוב, יהיה קטן בהרבה מהמצופה.

אחד הסעיפים העיקריים שעליהם חוייבו לחתום המתפקדים, הוא כי הם מוכנים לקבל את תוכנית ירושלים, המבטאת את עמדת הציונות הממוסדת. המחלקה לנוער והחלוץ של הסוכנות היהודית השקיעה עשרות אלפי לירות באיגרון הגג של הסטודנטים היהודיים, וגויס, כדי למשוך את אנשיו להשתתף במיפקד.

אך להפתעת מארגני המיפקד, הכריזו ראשי ה"ווג'ס" כי "תוכנית ירושלים" אינה מתחשבת בפלסטינים, ולכן אין לקבלה.

ראש המחלקה לנוער והחלוץ אלימ (מיל) מרדכי (מורלה) בראון, יצא לאירופה כדי לנסות לשכנע את ראשי הווג'ס, לשנות את דעתם ולהסכים לחתום על התוכנית.

באדר נגד

לנדאו ווייצמן

ח"כ גח"ל ד"ר יוחנן באדר, אשר הפגין את הקרע שלו עם צמרת תנועת החרות כאשר סירב לשבת על בימת ועידת התנועה, פעל מאחורי הקלעים להכשלת מועמדותם של ח"כ חיים לנדאו ושל עזר וייצמן לתפקיד יו"ר הנהלת התנועה.

באדר פעל למען מינוי מועמד-פשרה: ממלא-מקום היו"ר הנוכחי איתן זכני.

הברחות הון ישראלי

לשווייץ

מחלקת החקירות של מסי-הכנסה ניסתה לאסוף ל-אחרונה אינפורמציה על הברחות הון ישראלי לבנקים בשווייץ.

מנהל המחלקה, אליעזר שילוני, יצא ל-אירופה במסווה של חקירה נגד מיפועל מסויים שבעליו נעצרו לפני כמה ימים כי חשודים בעבירות על חוקי המס. אך למעשה ניה ניסה שילוני לאסוף - ללא הצלחה - אינפורמציה על מיפועלים ישראליים אחרי-ים.

תזכיר

יוסט הכיר

בפלסטינים

בדו"ח על סידור בארצות-הברית, גילה אורי אבנרי כי נפגש עם ראש משלחת ארצות-הברית באו"ם, השר צ'ארלס יוסט, ודן עימו על הצורך לכלול את הפלסטינים ביוזמת 'ארינג' (אחרת: המבול" העולם הזה 1661).

בשבוע שעבר, בעת הדיון בעצרת האו"ם, השמיע צ'ארלס יוסט את ההצהרה הבאה, שיש בה הכרה אמריקאית בגורם הפלסטיני: "בדיון זה שמענו רבות על בעיית הערבים הפלסטיניים."

"ארצות-הברית מסכימה עם מסקנתם של כמה נואמים שאם יבוא שלום לי מזרח התיכון, עליו לקחת בחשבון את הדאגות והשאיפות הצודקות של הפלסטינים."

אולם אין לנו דיעה מוקדמת על הצורה שבה תתבצע השתתפות הפלסטינים בהסדר. כרגע לא ברור מה הם המטרות שוחרות-השלום שהפלסטינים קובעים לעצמם, מי מדבר למענם, מה יחסייהם עם ממשלות ערב הקיימות, ואם יש דיעה מוסכמת על חלקם של הפלסטינים בהסדר-שלום. יש לברר את התשובות לשאלות אלה. אנו סבורים שזאת צריכה לעשות קודם כל הפלסטינים עצמם, יחד עם ממשלות-ערב הקיימות."

החלטת עצרת האו"ם, שנתקבלה כי תום הדיון, כלולת, בפעם הראשונה, קביעה מפורשת על קיומו של הצד הי-פלסטיני במיכסוף.

שר-התחבורה

משנה את דעתו

בחקירה מיוחדת של העולם הזה (1731) תחת הכותרת "לוד - המוות ממתי' נגזית", חשף

העולם הזה את הליקויים בנמל-התעופה בלוד ה-מהווים סכנת-חיים לסטים דרך נמל-התעופה זה, ביקר קשות את שר-התחבורה, שמעון פרס, על שטען כי הליקוי הוא בטייפים ולא במיכסוף בנמל-התעופה.

באותו יום בו התפרסמה כתבה זו, כבר שינה שר-התחבורה את דעתו, בעקבות פגישה עם נציגי איגרון הטייסים, קיבל למעשה את כל הטענות שהועלו בכתבת "העולם הזה", לא אהסס לסגור את נמל-התעופה לוד, אמר פרס, אם אווכה שהתנאים בו מסכנים חיי אדם. הודאה זו בטעות, הוכיחה רק כי השר, שחזר בו מדבריו, הוא חכם יותר מאשר היה קודם.

גם המלצות ועדת החקירה שהוקמה לחקירת נסיבות ה-, כמעט-אונאה" שאירעה למטוסה של גולדה מאיר, חפפו כמעט כולן את הדרישות שהועלו בכתבת "העולם הזה".

קובלנה במשטרה

נגד "העולם המופלא"

במדור במדינה - עסקים, תיאר העולם הזה (1729) את אחד העסקים המצליחים ביותר כיום במדינה, שדג כמניפה בבני-הנוער - איסוף סידרת התמונות של העולם המופלא.

השבוע הסתמך עורך-הדין התל-אביבי אביר-הם נאמן על פירסום זה ב"העולם הזה", כאשר הגיש קובלנה למטה הארצי של משטרת ישראל, נגד מפעלי סידרת התמונות. נאמן טען כי העובדה שמפצי התמונות מוכרים לילדים מעטפות שאין הם יודעים את תוכן, מהווה בי-עצם הגרלה, ובכך מהווה שיטת מכר זו עבירה על החוק לתיקון דיני עונשין (משחקים אסור-רים, הגרלות והימורים) 1964.

"אם שיטת הפצה זו תיחפך לנחלת הכלל, טען נאמן בקובלנתו, "נהיה צפויים לשלל מכירת חות חשדות על בסיס הגרלה, כגון מכירת מכונית שתעלה בגורל בין אלף אנשים שקנו כרטיס השתתפות ב-50 ל"י."

מכתבים

מה נעשה מתחת

לאף של ספיר?

בתאריך ה'26.10.70 שמענו בחדשות של השעה שבע בבוקר ציטטה מדברים ש' השמיע שר'האוצר: היכן נשמע בעולם שבתקופת מלחמה תעלה רמת החיים של האוכלוסיה ב'20%? אני רוצה לשאול היכן נשמע בעולם ש' בתקופת מלחמה תחיה הפקידות הבכירה על רמה כל כך גבוהה, עם מכונות-סאר, נסיעות לחו"ל ושאר הטבות? ידני מר ספיר? אתה חי בפלנטה אחרת ולא רואה מה נעשה מתחת לאף שלך. העם שואף להגיע לרמת חיים סבירה, כי הוא עובד קשה עבור רמת חיו, ואילו כל בעלי השררה שבפקידון חיים על חשבון הציבור. צפורה ג., חולון

בער

הנשיא

בהכרתו על מות נאצר, הוכיח נשיא ה' מדינה כי הוא ראוי לתפקיד הרב ביותר במדינה.

בנימיני

נשיא המדינה הביע בפני הערבים את תנ' חומיו על מות נאצר. התאוששתי קמעה כשקראתי בהעולם הזה (1730) שראש-הממשלה צינורה את הנשיא בטלחזיה. נשיא איגנו אדם פרטי, חריגתו השרירי- חית מתחום סמכותו, בניגוד להוראת הממ' שלה, כמיה כמדד בשלטון שניכור על-ידי רוב הציבור.

חנן גורדגרמ, חולון

פשיטת-רגל

מוסרית

לאור הפגיעה בחופש הפרט והדמוקרטיה, כשהוצא חי'כ אורי אבנרי משיבת הכנסת בעת שרתו את ציבור בוחריו — החלטנו אז להגר מהארץ.

תהליך זה, המתגבר והולך, של ירידה מהארץ ובסרט של אלו המבוססים ובעלי המקצועות הטכניים, יביא בסופו של דבר להמוטטות כלכלית ופשיטת-רגל מוסרית של ממשלת-ישראל.

תופעה זו הינה בטוי של מחאה על אופ' ייה האנטי-דמוקרטי של מדינת-ישראל המ' צדיקה מעצרים אדמיניסטרטיביים וחוקי-ח' רום.

אנו סבורים שצימצום העלייה והתרומות מארצות המערב ייצור את הלחץ הרצוי על ממשלת-ישראל לחזור לשיטות הדמו' קרטיה.

ג'ז וג'זרי שחר, לונדון, אנגליה

פנייה

זשרי-חינוך

בעניין הילדה ג'מילה מסורקיה (שפחה ברמת-אביב, העולם הזה 1726):

נהיה אסירי תודה אם תואיל להודיענו מדוע אין משרד ה' חינוך מפעיל את חוק חינוך חובה ל' גבי הילדה הנ"ל — זה כשלוש שנים.

האם יש בדעת משרד החינוך לגרום לביקוריה הסדירים של הילדה הנ"ל ב' בית-ספר בישראל?

אוריאל דיווים, טג' יו"ר,

ישעיהו-תומא שיי'ק מזכיר, הליגה לזכויות האדם והאזרח, ירושלים

חפר:

מדור ספורט

גמרתי עכשיו את שירות המילואים שלי, ואני יכול להגיד לכם שהעיתון שלכם סור' פולרי מאוד בין החיילים. את העיתון שהייתי מקבל כל שבוע, ה' חברה ממש היו חוטפים ממני. הם היו רבים ביניהם מי יקרא אותו ראשון. רק דבר אחד היה חסר לנו בעיתון: מדור ספורט. שלמה משאורי, תל-אביב

התנועה למדיטציה

והמאבק לשלום

שמחתי לקרוא בעיתונכם אודות התנועה למדיטציה טרנסצנדנטית (הגורו בא לרח' שלום עליכם, העולם הזה 1723).

סבורתני שאין דבר שיהלום יותר את מאבקם לשלום ולצדק מאשר עיסוק יומי יומי במדיטציה זאת.

המהרשי יוגי מהודו סבור כי אילו עסקו בה אחוז אחד בלבד מאוכלוסיית ה' עולם, כי אז היינו מגיעים לשלום עולמי.

נאוה גורד, ירושלים

כרטיס ברכה

על מם נסיעות

ראיתי את מאמרו המצויין של אורי אבנרי בנוגע למס הנסיעות (המעמד החדש, העולם הזה 1724). ולפיו נראה שאבנרי ואני משרים על אותו גל.

אך פירסום המאמר גנב ממני את ההצגה. כי בכרטיסי הברכה ששלחתי ללקוחותי ל' ראש השנה, נראה יושב מכובדני, פנחס ספיר, באימפלה שלו ולעומת זה העלייה המסחררת של מס הנסיעות.

בכרטיס הברכה נראה גם האיש הקטן הרוצה לבקר את קרוביו בחו"ל ומשתאה על גובה המיסים, וציוור של עשרות סקידים העוברים את המס מכלי שלם את מס הנסיעות.

י. גרייבר, מנהל כללי, סוכנות נסיעות פאסרא, תל-אביב

שאהה

ידן כראמוץ

באיזה בית-ספר למד דן כראמוץ ואיפה קיבל את התואר מנהל חשבונות?

חרד

האם כך יכול להתבזבז מנהל שכזה?

רחל חרד, לוד

שיח

טהור

אני מוריד גם את הכובע — כל הכבוד לכם. שוב הוכחתם שאין עוד בארץ עיתון כל-כך לא משוחד בדעות קדומות, כל-כך רענן וכל-כך חינוכי.

כן, חינוכי. כמדריך נוער אני מנסה להטיף לחניכי השכם והערכ שאין יפה, טהור ונקי מגוף האדם. שכל התסביכים, המעצורים, המרי' בות והמלחמות היו נעלמים מן העולם — לו רק הצלחנו אחת ולתמיד להוריד את המחיצות, הבושה וההסתייגות של איש מרעהו — ומרעותו.

הבה ניתן יד כולנו — לשחקני קופץ, (המשך בעמוד 4)

דד ת. ה. דה ודה
נישואים
מושלמים

נישואים מושלמים

מאת: — פרופ' ת. ון דה-ולדה

(פרקים בפיסיוולוגיה ובטכניקה של חיי האישות)

בספר תמצא תשובה לכל שאלה

בחיי המין המענינת אותך

המחבר, שהיה רופא נודע במקצוע זה, דן בכל הבעיות בצורה הגלויה והכנה ביותר. רופא המבין ללב אנוש.

הספר תורגם לעשרות שפות, בכל חלקי תבל. עד עכשיו הופיעו, מספר זה, 77 מהדורות.

הספר מופיע כעת בעברית, כשהוא מעובד ומעודכן על ידי אנשי מדע.

מחיר הספר: — 12. — ל"י

להשיג אצל כל מוכרי הספרים ובהוצאה: —

אחיאסף בע"מ, רח' יוסף הנשיא 13, ת.ד. 4810, תל-אביב

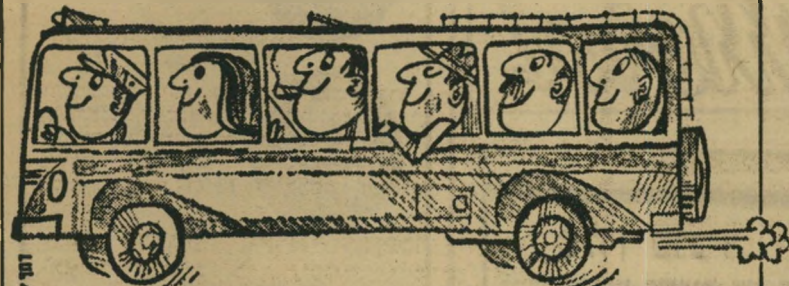
סוכנות ברונפמן, רח' דרך פ"ת 12, ת.ד. 1109, תל-אביב

שלח צ'ק ותקבל את הספר לביתך

כיום הנהיגה

איננה מענגת-השאר אותה

"לאגד"

דמי / מסור' ויסוף

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

שיער וכל מי שאינו מתבייש בנכס היפה ביותר שנתן לו הטבע.

עזרא גוריאלי, חיפה

שיח

באיטליה

ראיתי את כתבתכם המצולמת שיח עירו-מיס (העולם הזה 1731) — והודעתי, לא בגלל התמונות המופשטות ולא בגלל הגיוניות הלבשוש.

פשוט — הודעתי למחשבה שהמין — שהכרתי עד היום (לא גדלתי בישיבה ובדין גוף אינני ידוע כבתול) הפך לכלי ריק שאפשר להציגו בערימת גרוטאות מיושנות. היכן הימים הטובים בהם התאמצנו לנחש את קווייה של נערה מתחת למעטה חולצה מכופתרת עד צוואר?

לאן נעלמו המיס-תורין, הרומנטיקה, הגעגועים והסקרנות שהם ההופכים פגיון שה להרפתקה?

אם מין פירושו תליית נתחי בשר ח' שופים לראווה כש-

אין יותר מה לגלות, כשאין יותר למה לשאוף ועלמה לחלום — הרי אני בוחר לחפש לי את אהובתי במינור.

דן פרנקל, תל-אביב

פרנקל

ערכים

מקורשים

אינני שייך לנטורי קרתא ואף כיפה לא תגלו על ראשי בעברי ברחוב. אל נא תנסו, איפוא, לייחס לי קנאות מסוג כלשהו.

קיים הכול עצום בין התנגדות לכפיה דתית, או פעילות דומה, לבין פעילות ספרותית כגון זו אשר הופיעה בשמו של בני קליין, במדורו של דן ב'אמון' (העולם הזה 1729).

מבלי לדון כאן בערך הספרותי (המפוק-פק מאוד, לדעתי) של הדברים שנכתבו שם, שמא תוכלו להצביע, בלי התפלספות מיותרת אלא בצורה פשוטה וישירה, על שם עיתון ותאריך כלשהם בהם התפרסמו ע"י אנשים דתיים דברים בגנות ערכים שם ממש המקודשים לחילוניים, ובצורה צינית כל כך?

מ. חזן, חיפה

הצרות שגורמת

העונה הבוערת

אני גרה בשכונת נוה-מגן ברמת-השם-רון ואני מעוררת בעיה שגורמת סבל רב. היתושים של הירקון שוב הגיעו למצב רוח שלהם ואני חושבת שהביקורים שלהם אצלנו נובעים מכך שאצלם זו עתה, "העונה הבוערת".

ודרך אגב, מדוע המוסדות שותקים בי-עניין כאוב זה?

מרים דוקשנזון,

נוה-מגן, רמת-גן

אזכור

מודעה זו הופיעה בידיעות אחרונות ב-תאריך 30.10.70.

יש לשלוח את הסופרים — בכתב יד ברור ומוד-במכונת כתיבה לתד. 9130 תל-אביב

השאלה היא: מה קורה אם למכונה אין כתב יד ברור?

עו"ד יורם גדין, בת"ם

קוראים השוהים בכתבים מתבקשים לנסח אותם בקצרה. עדיפות תינתן למצרפים תמורת למכתביהם.

אפשר גם כך...

הסבין החדש והמהפכני עם ציפוי 40 סופר פולימר וליטוש HI ספיד המבטיחים שיא במספר הגילוחים לעור עדין ולשיער קשה

אבל כך יותר טוב

Edison
JET

על כל פנים... בכל עת-אדיסון ג'ט!

אורי אבנר

I.T.T. SCHAUB
LORENZ

מקלט הטלוויזיה

הטוב בעולם!

גם טרנזיסטורים, רשמי-קול ומערכות סטריו מעולים מיוצרים ע"י

I.T.T. SCHAUB-LORENZ

חשוב לעולים חדשים: הספקה במהירות מיוחדת וללא מכס. הסוכן הבלעדי: כינור בג'לס

"White Label"

ויסקי סקוטי

תמיד טוב, תמיד מעולה

"יוש", יבוא ושיווק בע"מ רח' דיזנגוף 269 ת"א

לא יאמרו
פי יסופרו

הנשים בוחרות בעלים

הנשים המאושרות ביותר בעולם הן נשי שבט קאלאביס בבורנאו: מנהגי השבט מתירים אך ורק לאשה להציע נישואין לעומת זאת הם אומרים על הגבר לסרב. כל עוד לא שוררים מנהגי שבט זה בישראל, כדאי לך להיראות תמיד במיטב חינוך. כלומר להקפיד על לבישת גמישונים של "מרסי", המשלבים איכות אירופית ומחיר נוח. כשאת לובשת גמישונים של "מרסי" את נראית כפי שאת צריכה להיראות: יפהפיה, צעירה וגמישה. והגמישונים של "מרסי" מאריכים ימים במידה שמצמצמת את הוצאותיך.

נשים מאמנות בגרבי

Merici

סלון סוניה

למדי מקצוע בשעות הערב!

בית ספר ערב לספרות נשים בישיבות החידושים ביותר ורך ורק עם מוצרי "וזה", בהדרכת הספרית המפורסמת גלדיס. בסיום - תעודה. עבודה מובטחת. ככר היגריד הינה 10.

דעת העתונות על הסרט "וודסטוק"

"וודסטוק" פצצה קר לנועית והנאה מושלמת... דוקומנט הברתי מרשים... Newsday

"וודסטוק" מאורע בלתי רגיל שהונצח ב"צורה מרשימה... N. Y. Times

"וודסטוק" הפלאה שמיני של העולם — מומרים עליו לנוער... Wins Radio

"וודסטוק" הסרט ה"תעודי המרשים ביותר בתולדות הקולנוע... TIME

WOODSTOCK

צליל סטראופוני מלא • בצבעים

בקולנוע "אסתר" ת"א

2 הצגות ביום

בשעות 9.15-6.15

החל מ-10.10.70

שבוע

2

ואילו למנחה הפסטיבל,
מני פאר, היתה משאלה: "ב-
שנה שעברה זכה השיר יעשה

בפעם הראשונה בהיסטוריה של הדמוקרטיה הישראלית הצעירה הצליחו שירותי הביטחון להשתלט על

מוסד אקדמי — האוניברסיטה של חיפה

במברק השני, לד"ר גילבוע, כתב: "משו-
כנע שהבחור דיבר אמת. חובה מוסרית ל-
פוצץ פרשות אלו בעיתונות. ישר כוח. ד"ר
[דן]."

התגובה על המיברקים לא איחרה. ד"ר
סדן קיבל, לביתו בירושלים, מכתב חתום
בית הפרופסור בנימין אקצין, הפרופסור
של האוניברסיטה. במכתב, שהובא מחיפה
עלידי שליח, נאמר:
ד"ר סדן הנכבד, בקשר למברקך אל
מר רפאלי, שיחתך הטלפונית עם ד"ר

בעקבות הביקור הזה. אביו לעומת זאת
החל פוחד. השניים התעלמו מסירובו, ו-
קבעו עימו פגישה נוספת, לשבוע הבא.

שטיפות-נוזל לדוקטור

יחיתו של דאוד עם סדן התקיימה
ביום שני, ד"ר סדן פעל בתקיפות. כבר
למחרת נסע אל ד"ר עקיבא גילבוע, דיקאן

אביב (לשפה וספרות ערבית). זה מוכיח
רק דבר אחד: שבאוניברסיטה של חיפה
מתחשבים יותר בדיעות מנגנון-החוץ מ-
אשר בכשרונותיו האקדמיים של האיש,
קבע בחריפות אחד המרצים המקורבים ל-
פרשה. "פואד גאבר נחשב לאחד התלמי-
דים המוצלחים של החוג לשפה ערבית. זאת
מוכיחים ציוניו, וכן דעתם של הבוחנים
שבחנו אותו לבחינת הבא. — כיניהם
המומחה לתרבות האיסלם ד"ר יוחנן פריד-
מן — שלא הסתירו את התפעלותם ממנו."

פואד ג'אבר (36). ישראלי ערבי תו-
שב הגליל, סיים לפני שנה את החוג
לשפה וספרות ערבית באוניברסיטת חיפה.
ציוניו היו מן המעולים ביותר. עד כדי כך,
שראש החוג שלו דאוד, הד"ר מיכאל שורץ,
המליץ שיתקבל כעוזר-הוראה באוניברסיטה.
הד"ר שורץ לא שיער אילו בעיות תע-
רר המלצתו זו.
בדרך לא רשמית הובא לידיעתו שהמוסד
איננו רואה את המינוי בעין יפה. הסיבה:
לפואד יש בכפרו קרובים שאינם אוהדים

אוניברסיטה בעניינות שירותי-הביטחון

**הסנהד ה-
אמיתי**
חחנו של אשכול
סרטיבי בטכניון, אליעזר רפאלי, הנשוי ל-
בתו של אשכול ז"ל, מסכים לגישת הרקטור.

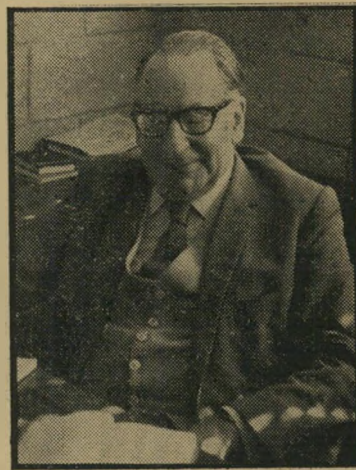
גילבוע, ומיברקו של ד"ר גילבוע אליו
— הנני לבקש להיכנס ללישכתי לש-
חה. אשמח לראותך ביום א', 2 באוגוסט
לפנה"צ, או ביום ו', 7 באוגוסט. אבק'
שך לטלפן אל מזכירתי לפי המספר 235182
כדי לקבוע מועד מדויק לשיחתנו.
"בכבוד רב, בנימין אקצין, פרופסור."

"תופעה הרת-אסון"

סדן הכין עצמו לפגישה, ערך תזכיר
הכולל את כל הפרשה, בו קבע, בין
היתר:

- "אני רואה חובה לעצמי להתריע על תו-
פעה הרת-אסון המאיימת על כולנו, ואשר
אני מקווה שמקומה לא יכירנה בחברתנו
בכלל ובמוסד אקדמי בפרט. למולנו, העניין
שידובר בו להלן עדיין לא הוכרע, ויש
מקום לקוות לטוב. אחרת, חוששים אנו
כולנו שהציבור ישפוט עניין זה, אם יתקיים,
כמעשה נבלה!
בטיכוס התזכיר נאמר:
• מר בוטרוס ידוע לכולנו כדובר אמת.
אני משוכנע למעלה מכל ספק שאין כל
רוב שקר בדבריו.
• מר בוטרוס — אשר כבר סוכם סו-

האוניברסיטה של חיפה נחשבת לבעלת הרמה הנמוכה ביותר מבין ה-
מוסדות האקדמיים בישראל. יחד עם זאת, זכתה בחישג מסוג שונה לגמרי:
היא המוסד האקדמי הראשון בארץ ששירותי-הביטחון השתלטו עליו.
כיאה לשירות חשאי, אין האישור או אי-האישור כפופים למיגבלות דמו-
קרטיות של משפט וחרשעה בדין. כפי שהודה ראש האוניברסיטה, הפרו-
רקטור פרופסור בנימין אקצין, מסמיקה העלאת חשד של מלשין בלבד על-
מנת לפסול את המועמד.
השתלטות של שירותי-הביטחון על המוסד האקדמי לא היתה אפשרית,
לולא שיתוף-הפעולה מצד הנהלת המוסד, שהסכימה להקריב את העיקרון
המקודש של החופש האקדמי למען שיקולים זרים. התוצאה: מרצים ש-
נפסלו מבחינה ביטחונית בחיפה — התקבלו באוניברסיטאות ירושלים ות"א.
החופש האקדמי, כמו איתלותו של בית-המשפט וחופש העיתונות, הם
מיסודותיה המובהקים ביותר של חברה דמוקרטית. במערב-אירופה וארצות-
הברית עלו סטודנטים על הבאריקאדות כאשר רק ניסו שוטרים להציב רגלם
בשטח הקאמפוסים. לאותם רבים וטובים, בעולם האקדמי ומחוצה לו, ש-
הפעילו לחצים כבדים על-מנת למנוע פירסום כתבה זו, בטענות של פגיעה
בביטחון המדינה, ייאמר: פירסומה, ומניעת התפשטות המחלה למוסדות
אחרים, יתרמו לביטחון המדינה יותר מאשר העלמת הבעייה.

הפרו-רקטור
פרופסור בנימין
אקצין, הבוס של
האוניברסיטה של חיפה, סמך ידו על הש-
תלטות שירותי-הביטחון על מוסדו האקדמי.

את השלטונות.
ד"ר שורץ לא נסוג, נפגש אפילו עם
ראש מנגנון-החוץ בצפון הארץ.
התוצאה היתה שלילית, למרות שהאיש
לא יכול היה לתת נימוק גיוני מדוע
לא רצוי שפואד יקבל את המינוי. עם תח-
לת שנת הלימודים התבשר פואד כי לא
מונה בגלל חוסר תקציב.

לאחר זמן גילה ד"ר שורץ את הנימוק
האמיתי: קרוביו של פואד אינם חסידי ה-
שלטונות. בהתאם למנטליות המקובלת בכ-
סרים הערביים בישראל, מינויו של אדם
ממשפחה כזו, ישם ללעג ולקלס את ה-
שלטונות. "מה יגידו בכפר, אם אחד כזה
יהיה בעל משרה באוניברסיטה? פירוש
הדבר שאין לשילטון כח".

זה היה הנימוק נגד מינויו של פואד.
בפני אותו מרצה הגיב המנהל האדמי-
ניסטרטיבי של אוניברסיטת חיפה, אליעזר
רפאלי, על הסיבה שבגללה לא התקבל
פואד כעוזר הוראה: היו אלה נימוקים
כבדים מאוד שמנעו את מינויו של פואד.

מצטיין — ונפסל

ק בחיפה, שכן, פואד זכה לקבל
מישרת אסיסטנט באוניברסיטה של תל-

לקראת שנת הלימודים המתחילה בימים
אלו הוגשה שוב מועמדותו של פואד כ-
עוזר הוראה בחוג לשפה וספרות ערבית
בחיפה. התוצאה היתה וזהה. שוב הודיעו לו
שנדרה. כרגע, הוא ממשיך להיות אסיס-
טנט באוניברסיטה של תל-אביב.

המלשין בא לביקור

דאוד בוטרוס (23), גם הוא מהגליל,
סיים אף הוא את החוג לשפה וספרות
ערביים באוניברסיטה החיפאית לפני כשנה.
אחד המרצים שלו, הד"ר יוסף סדן —
בנו של ח"כ לשעבר, פרופסור דב סדן —
ביקש למנות אותו כעוזר הוראה שלו.
ד"ר סדן השלים את כל ההליכים המינהליים
הדרושים, וברור היה לכל שדאוד יקבל
את המינוי.

ביום שני, 20.7 השנה, פנה דאוד לד"ר
סדן, גילה לו כי יום קודם לכן, ביום
השבתון שלו — הוא ערבי נוצרי —
הגיעו לביתו, בכפרו הגלילי, שם הוא מת-
גורר עם הוריו, שני אנשים שהציגו עצמם
כ"אנשי המנגנון". האחד היה המלשין של
הכפר, השני יהודי מחיפה.

השניים סיפרו לדאוד הנהגם ולאביו ש-
דועה להם התוכנית למנות את דאוד ל-
תפקיד עוזר הוראה בחיפה — ושלחם יש
יד במינוי זה. הם הציגו תנאי: שדאוד
ישתף פעולה עם המנגנון.
דאוד סירב, והשניים איימו שישכלו את
מינויו. דאוד השיב להם שירעיש עולמות

"שיפטיקו להטרד!"

ל אחר הפגישה עם רפאלי, קיים ה-
ד"ר סדן שיחה נוספת עם דאוד, ש-
בעקבותיה הוא שלח, ב-22.8, שני מיברקים:
הראשון היה רפאלי: "משוכנע שהבחור
דיבר אמת. מסור לידידך שיפטיקו להטרד.
חובה מוסרית לפוצץ פרשות אלו בעיתו-
נות. ד"ר סדן."

פית על העסקתו במחקר במכון ואן ליר, וכן במשרה חלקית באוניברסיטה בירושלים — לא היה עולה על דעתו לסבך עצמו במקומות עבודתו אלו עלידי סיפור מע- שים בלתי מדויקים.

● הייתי בכפר ודיברתי עם האנשים שראו או ידעו על המיקרה המתוארת.

● מעצם הסתירה שבדברים שנמסרו לי- מר רפאלי בטלפון ושאינו בנוכחות הד"ר גילבוע, שמעתי — חוזר אליהם — נובע שהיטעו את מר רפאלי בדברים שאינם אמת צרופה.

עתה, לאחר שנודע לי כי אין כל התנג- דות פורמלית מצד כל גורם, ולאחר ש- שמעתי דיעה הניתנת להתפרש כאופטימית מפי הדיקאן, הריני מבקש להכריע בעניין בדחיפות, ולהסכים לאתגר לתוכנית המקר- רית שחזתה את מינויו של מר בוטרוס ל- קראת יום שישי לפני כשמונה ימים.

הנני דורש במפגש כי ייעשה צדק. הנני מאחל לך הכרעה קלה, בדרך ה- מוסר ולטובת שמה של האוניברסיטה.

בתודה ובברכה, ד"ר י. סדן.

התזכיר הופץ עלידי ד"ר סדן בין 12 אישים, ביניהם פרופסור אריה זקס, ח"כ עבד אל-עזיז זועבי, ודיקאן הסטודנטים א.ב. יהושע.

„מיסמך-חרפה"

רפגישת הגדולה עם פרופסור אק- צין היתה מיוחדת במינה. במהלכה קיבל הד"ר סדן שטיפת-מוח ציור- נית נוספת מפרופסור אקצין. הפרופסור שמע את שני הצדדים, ואישר בסיכומה, „קו ה- אמת נוטה לצד הבהור."

פרט זה כלל לא הרתיעו מלדווש דרי- שה פנטסטית: שסון יחתום על מיסמך בו נאמר שהד"ר סדן מתחייב שדאוד הוא כ- סדר, ושאינו יתקבל לעבודה, יהיה זה על אחריותו של סדן.

מאוחר יותר הוגדר המיסמך עלידי סדן כ„מיסמך חרפה". אלמלא רצה שדאוד יקבל את המישרה, קבע סדן, לא היה מסכים ל- עולם לחתום עליו.

במהלך הפגישה אישר רפאלי, שנכח גם הוא, שבפעם אין לשלטונות הביטחון שום דבר נגד דאוד. רק מה? הם לא ממליצים. כאשר טען ד"ר סדן נגד כך שהיהודים, ש- היו תמיד מעוטים, מתנהגים כך כלפי ה- ערבים, השיב הפרופסור אקצין: „תורתם של היהודים ברגליהם." כלומר — בכך ש- באו ארצה. סדן: „האם פירושו של דבר שעל הערבים ללכת?" אקצין: „לא. כלל לא לכן התכונתם."

חילופי מהלומות נוספים: אקצין: „אני לא רוצה שאם יורקו פצ- צה כאן, שאני אהיה האשם." הפצצה בירושלים נתנה פיתחון פה לכל מיני אנ- שים, שכן חיפשו סיבה להתנהג כך כלפי סטודנטים ערביים.

הופעת אנשי המנגנון

בתום הפגישה אישר רפאלי את ה- תזכיר שהגיש ד"ר סדן לפרופסור אק-

צין, להוציא שורה אחת לא משמעותית. בעקבות חתימתו של הד"ר סדן על „מי- סמך החרפה", נתכשר בוטרוס כי התקבל כעוזר הוראה באוניברסיטת חיפה. ביום ה- ראשון הבא ציפה דאוד בעניין רב להופ- עתם הצפויה בביתו של שני אנשי ה- מנגנון. גם הד"ר סדן המתין יחד עמו בביתו. השניים לא הופיעו.

החשבון הוגש

אחמד נג'די סיים לפני שנה את לי- מודי הסוציולוגיה באוניברסיטה של חיפה, הוגדר כאחד התלמידים המצטיינים, והד"ר יוגין וינר המליץ על מינויו כעוזר- הוראה.

בעקבות ההמלצה הוזמן הד"ר וינר ל- שיחה אצל פרופסור אקצין. נאמר לו ש- יש התנגדות בטחונית למינויו של נג'די. בו בזמן, משמש נג'די כעוזר-הוראה ב- אוניברסיטה בירושלים.

נג'די עצמו טוען שסוכם איתו סופית על העסקתו. כן סיפר, שלפני שבישר לו הד"ר וינר על אי קבלתו „מסיבות תקציב", חקר אותו על השקפותיו הפוליטיות. ד"ר וינר מסביר שחקר אותו על-מנת שיוכל להתגונן בפני המוסד על המלצתו הראשו- נית למנות את נג'די כעוזר הוראה.

את הרקע למקרהו של נג'די ניתן להבין בכך, שניסו לגייס למוסד מסויים לפני כ- חמש שנים והוא סירב. עתה, נראה, הוגש לו החשבון.

הומור נוכח השמצות

סלים דרוזי (32), סטודנט דרוזי באוני- ברסיטת חיפה, המכונה כיום לבחינות המ.א, פנה לד"ר עקיבא גילבוע בבקשה להתקבל כעוזר-הוראה באוניברסיטה. לא עבר זמן רב ובקשתו אושרה.

אחדים מידידיו אומרים בגלוי שיותר עז- רו לדרוזי להתקבל שלוש השנים בהן שירת בצה"ל, מאשר כשרונותיו. הללו טוענים ש- דרוזי תלמיד טוב, אך רחוק מלהיות מבריק. טענה נוספת: דרוזי התקבל בזכות תורו- מתה, לאוניברסיטה, של החמולה שלו ב- כרו. בין המאשרים טענה זו — גם מר- צים ואנשי הסגל של האוניברסיטה.

דרוזי עצמו טוען שלא ידוע לו כי הת- קבל בזכות הקרן. הוא התייעץ אם אחד מ- מוריו האם, במידה והשמועה נכונה, עליו להתפטר. המורה, הידוע בקנאותו לנוהלים אקדמיים טהורים, השאיר את השיקול ב- ידיו, אותו מורה השווה את המצב, בשיחה עם כתב העולם הזה, כאילו הסתדרות נשות מורחגי היתה מבקשת למנות לעוזר-הוראה סטודנטית דתית תמורת תרומה של ההסתד- רות לאוניברסיטה. נוהג זה, הסביר מקובל למדי בארצות דרום-אמריקה, אך גם שם לא לגבי סגל בדרג נמוך, אלא רק לגבי דוק- טורים ופרופסורים.

כדי לקבל את תגובתם של העומדים ב- ראש האוניברסיטה של חיפה, הפרופסור בנימין אקצין, הבוס האקדמי, ואלעזר רפ- אלי, הבוס האדמיניסטרטיבי, נפגש עימם כתב העולם הזה לשיחה. מזוהז כתב:

בתפת הפקולטה לשפה וספרות ערבית במכון ה- אוניברסיטאי של חיפה, כיום, מגבילים שירותי-ה- ביטחון רק את זכותם לקבל משרת-הוראה באוניברסיטה, בתום לימודיהם — אם הם חשודים מבחינה ביטחונית כלשהי, או אם הם מטרבים לשחף פעולה עם שלטונות אלו.

סטודנטים ערביים

ביתחון רק את זכותם לקבל משרת-הוראה באוניברסיטה, בתום לימודיהם — אם הם חשודים מבחינה ביטחונית כלשהי, או אם הם מטרבים לשחף פעולה עם שלטונות אלו.

יחסי-ציבור

מיכאל שילה, איש יחסי-הציבור של האוניברסיטה, ליד דגם ה- מיבנים המתוכננים לקום בעוד שלוש שנים. בתום פגישתו של כתב העולם הזה עם המנהל האדמיניסטרטיבי של האוניברסיטה, יצא שילה מהשיחה, מיהר לפרופסור אקצין, אותו עמד הכתב לראיין לאחר מכן, להכין אותו לקראת הראיון.

הכנים לוועד הסטודנטים ערביים. יש לנו דווקא עניין שהסטודנטים הערבים יהיו ב- וועד.

„לגבי סטודנטים ערביים אנו עושים דב- רים שלא היינו עושים לגבי יהודים. יש לנו קורס-הכנה מיוחד לאלו שנכשלו ב- בחינות הכניסה, על-מנת שינסו כוחם בשנה הבאה. אומר לך זאת: כאשר יושבים מולי שני סטודנטים בעלי רמה שווה, האחד יהי- די והשני ערבי — אני מקבל את הערבי." לגבי פרשת סלים דרוזי, הכחיש תחילה רפאלי שהתקבלו תרומות מהחמולה הדור- ית על מנת שיתקבל כעוזר-הוראה. „לא היה ולא נברא. להיפך, עורנו לה" קבע.

לאחר מחשבה נוספת טען: „קיבלנו עזרה ממשרד החינוך, בעזרת קרן רוטשילד, כדי לעודד סטודנטים דרוזי וזיים. הסכום לא היה גדול. גם סטור- דנט דרוזי נוסף קיבל כספים מאותה קרן. בזכות זה יכולים השניים להמשיך למ.א. בזכות זה שקיבלו אותו כעוזר-הוראה יכול סלים להמשיך ללימודי המ.א."

לשתף פעולה עם השירותים

סטודנטים מבני המיעוטים, אשר איתם שוחחתי ידעו כולם על קרן של העדה הדרוזית. הם אישרו לי שזה בהחלט מקובל, שכאשר עומדים למנות אותם ל- משרות באוניברסיטה, דורשים מהם ל- שתף פעולה עם השלטונות. מסיבוי מר- בנות, שמותיחס חייבים להישאר שמורים במערכת.

לקראת תום הראיון עם רפאלי, אמרתי לו שאני נכנס לראיין את הפרופסור אק- צין. באותו רגע קם מיכאל שילה, איש יחסי-הציבור של האוניברסיטה שנכח בפגי- שה, ויצא מהחדר. מאוחר יותר התברר שהוא ניגש לפרופסור אקצין, גילה לו על מטרת הראיון. מאוחר יותר הסביר לי שילה שפגש את אקצין לגמרי במקרה במסדרון, ופשוט רצה להכין אותו לקראת הפגישה.

אצ"ל במקום צה"ל

רלסיום, הראיון עם הבוס הגדול של האוניברסיטה, מדווח כתב העולם הזה: הפרופסור בנימין אקצין, הפריורקטור של המכון, ייהפך לרקטור כאשר מוסר (המשך בעמוד 30)

* הרשימה המשותפת לסטודנטים יהו- דים וערבים נכשלה בבחירות. גם נסיון ל- הקים ועד סטודנטים ערביים בחיפה, נכשל.

קרן דרוזית סודית

סטודנטים יודעים לספר כי רפאלי התכבא בהודמנות כי הוא גאה על העובדה שאין ועד לסטודנטים הערביים ב- אוניברסיטה. רפאלי מכחיש זאת בתוקף. טוען הוא: „להיפך — אני מצטער על זה. אני רוצה לספר לך מעשה שעשיתי, שהוא אולי לא כל-כך חיובי: דיברתי עם סטור- דנטים משתי הרשימות, וביקשתי מהם ל-

התכבא בהודמנות כי הוא גאה על העובדה שאין ועד לסטודנטים הערביים ב- אוניברסיטה. רפאלי מכחיש זאת בתוקף. טוען הוא: „להיפך — אני מצטער על זה. אני רוצה לספר לך מעשה שעשיתי, שהוא אולי לא כל-כך חיובי: דיברתי עם סטור- דנטים משתי הרשימות, וביקשתי מהם ל-

מונה • לתפקיד מנכ"ל עיריית ירושלים, רוני פיינשטיין (33), שהוסמך לאחרונה כעורך-דין ושכיהן במשרד שש השנים האחרונות כדובר עיריית ירושלים. תפקיד מנכ"ל העיריית הוא תפקיד חדש וחלק מסמכויות מוכרי העיר יועברו אליו.

נבחר • עלידי חברי רפ"י במרכז מפלגת העבודה, למזכיר מישנה של מפלגת העבודה, במקום ח"כ גד יעקבי שמונה לסגן שר-התחבורה — ח"כ מרדכי כרפורת (47). יליד עיראק, עלה לארץ ב-1945 ונשלח ב-1949 חזרה לעיראק כדי לארגן את העלייה הבלתי-ליגאלית של

בן-פורת

יהודי עיראק במבצע שנקרא עזרא ונחמיה. ב-1951 חזר לארץ וב-1955 נבחר לראש מועצת אור-יהודה מטעם מפא"י. ב-1965 הצטרף לרפ"י.

מצפה לתינוק • השחקנית הוליוודית שהפכה לכוכבת אחרי סדרתה הראשונה היה שלום, קולומבוס, אלי מקי גרי (30), הנשואה למנהל חברת הסרטים פרמונט, בוב אוונס (40), שאלו הם נשואיו בשלישית אך היא זה ילדו ה- ראשון.

ניסה להתאבד • שחקן הקולנוע הבריטי דוד ורנר, הנמצא עתה ברומא לצורך השתתפות בסרט, לאחר שלקה בהתמוטטות עצבים, השליך עצמו מחלון בית-המלון בו התגורר. ורנר אוש-פז בבית-חולים כשהוא סובל משברים רבים.

התגרשו • בוינה, אחרי 12 שנות נישואין, צמד הזמרים הישראלי אפרת

העופרים

ואבי עופרים. את טקס הגירושין ערך רבה הראשי של וינה, הרב ד"ר עקיבא אייזנברג.

נפט • בבית-חולים בלוס אנג'לס, מהתקף-לב, בגיל 47, מלכה האחרון של יוגוסלביה פטר השני, שהוכרז כמלך בהיותו בן 11, לאחר רציחת אביו ושקיבל סמכויות מלוכה מלאות בתחילת מלחמת העולם השנייה. עם פלישת הגרמנים לי-ארצו, נמלט פטר והתגורר זמן קצר בירושלים. אחר עבר לאנגליה וכונן שם ממשלה בגולה. השתלטות המרשאל סיטו על יוגוסלביה סגרה בפניו את הדרך חזרה לכסא המלוכה.

נפטר • בבוסטון, ממחלת הסרטן, בגיל 75, הארכיבישוף הקאטולי שנשא את תפילת ההשבעה של הנשיא ג'ון קנדי ב-1963 ואת תפילת ההשבעה של קנדי, כאשר נרצח — ריצ'ארד קאשינג, ושפרש מכהונתו הדתית לפני שבועיים. יליד אירלנד, בנו של נפת, הגיע בילדותו לארצות-הברית, עבד כפועל נמל ולמד בסימינר קאטולי. ב-1958 מונה עלידי ה- אפיפיור יוחנן ה-23 לקארדינל.

פרסום דיר יעקבסון

BROADWAY 100

שגם התייר מתפעל ממנה...

נוצרת דובק * איכות בינלאומית * תערוכת אמריקאית * סופר קינג סייז-פילטר

התפעלותי מהגברת גולדה מאיר אינה יודעת קץ. בכל פעם, כשנודמה שהתפעלות זו הניעה לקצה גבול היכולת, עושה הגברת מאיר משהו המעלה אותה (את ההתפעלות) לפיסגה גבוהה עוד יותר.

כמו, למשל, השבוע.
זה מכבר אמרה הגברת מאיר ש"אין עם פלסטיני, ומעולם לא היה קיים עם כזה".
על כך חזרה הגברת מאיר כמה וכמה פעמים. לאחרונה ראיתי פסוק זה מתנוסס על שער חוברת מטעם אירגון השיחור הפלסטיני (פתח), המופצת בארצות הברית. (ה' אירגון סבר, כנראה, שווהי תעמולה טובה לענייני).

והנה, השבוע, הצהירה הגברת מאיר בלוגי דון שהיא מוכנה בהחלט לנהל משאומתן עם מר יאסר עראפאת.

היא התנתה רק תנאי אחד: שמר עראפאת יטול לידיו, לפני כן, את הממשלה באחת מארצות ערב.

אני עומד ומשתאה. משתאה ומתפעל. מיהו אותו מר יאסר עראפאת?

ראש אירגון השיחור הפלסטיני. מפקד פתח. פלסטיני מבטן ומלידה. איש הרואה עצמו כמנהיג העם הפלסטיני, והמוכר בתור שכזה עלידי הלוגה הערבית ומדינות ערב. כלומר: מנהיג העם הפלסטיני, שאינו קיים, ושמעולם לא היה קיים.

לנהל משאומתן עם מנהיג של עם שאינו קיים, הרי זה כמו לנהל מלחמה נגד מצביא של צבא שלא היה ולא נברא.

ומכיון שאין לחשוד בגברת גולדה מאיר שהיא עוסקת בעולם של רוחות, כמו הגברת מרגוט קלאוזנר, יש להניח כי בפסוק הנ"ל היא הכירה בקיומו של העם הפלסטיני. פוסיסוף אנחנו נמצאים במאבק עם אומה קיימת, תחת להילחם בעם-רפאים, באומה של צללים.

זהו צער גדול קדימה. כל הכבוד.

ודם, כאמור, יש תנאי.

אכשום פנים ואופן (אמרה הגברת מאיר) לא ננהל משאומתן עם עראפאת כל עוד אינו שולט בארץ ערבית כלשהי.

אנחנו מוכנים לנהל עימו משאומתן רק אחרי שיהיה את הממשלה בארץ ערבית כלשהי.

זהו מורס. מאיר.
הפלסטינים רוצים במדינה שאינה קיימת. הם רוצים להקים מדינה פלסטינית בכל רחבי ארץ-ישראל, אחרי חיסול מדינת-ישראל. המתונים שבקרבם מוכנים להקים מדינה פלסטינית מחוץ לגבולות ישראל.
כל עוד דוגל יאסר עראפאת במטרה הראשונה, אין הוא יכול לנהל משאומתן עם ישראל. הוא לא ירצה לנהל משאומתן עם מדינה שאין הוא מכיר בקיומה. ממילא לא חשוב, במיקרה זה, עם הגברת מאיר מוכנה או אינה מוכנה להידבר עימו.

נכונות זו חשובה רק במיקרה שיאסר עראפאת ישנה את עמדתו המוצהרת, ויטעים להידבר עם ישראל על הקמת מדינה פלסטינית בצד ישראל.

במיקרה זה, אומרת הגברת מאיר, איננו מוכנים לשאת ולתת עימו. מכיוון שאינו מהווה ממשלה.

מעניין.
לפי עיקרון זה, לא יכול היה הנשיא דה-גול לנהל משאומתן עם מנהיגי הפל"ח על שיחורו אלגיריה. שהרי הפל"ח לא היווה ממשלה, וכלל לא יכול היה להוות ממשלה כל עוד לא הוקמה מדינה אלגירית בעיקבות משאומתן. ולפי אותו עיקרון אין האמריקאים יכולים עתה לנהל בפאריס משאומתן עם נציגי הוואסקונג, כי אלה בוודאי אינם מהווים ממשלה, כל עוד לא הביא המשאומתן לכך שארצות-הברית תכיר בהם כממשלת וואסקונג הדרומית. פאראדוקס מושלם.

אפילו הגברת מאיר, המצטיינת בהיגיון מיוחד משלה, מבינה שעראפאת אינו יכול להוות ממשלה בפלסטין, כל עוד לא קמה מדינה פלסטינית כתוצאה ממשאומתן עם הפלסטינים.

אם כן, למה הכוונה?
הכוונה היא, שיאסר עראפאת יואיל בטובו ליטול לידיו את השליטון בעמאן, ולהפוך לנשיא המדינה הידועה עתה כממלכת ירדן, לפני שיעז לבקש את ממשלת ישראל לנהל עימו משאומתן.

וגם זה תמוה במיקצת.
כי לא מכבר פירסם הניריוק טיימס כתבה סנסציונית, שאושרה על-ידי משרד-החוץ האמריקאי. נאמר בה כי בעת מלחמת-האזרחים האחרונה בירדן היה קיים שיתוף-פעולה הדוק בין וושינגטון וירושלים כדי למנוע את הפיכת יאסר עראפאת לנשיא ירדן.

ישראל, כך נאמר בכתבה, ריכזה כוחות מול ירדן, כדי

גולדה מאירה ליאסר

להרחיץ את טוריה-שריון שחור לירדן מסוריה, במגמה להשליט בה את עראפאת וחבריו.

הודות להתערבות ישראלית זו — טען העי תון האמריקאי — ניצל המלך חוסיין.

אם זה נכון, הרי פירוש הדבר שהגברת מאיר אומרת למר עראפאת, "נהל משאומתן איתך אם תגיע לשליטון בעמאן, אחרי שנפעל במלוא כוחנו כדי למנוע זאת ממך". הצהרה מוזרה ביותר.

ש שיטה בטיורן, כפי שאמר שקספיר.
הצהרת הגברת מאיר מצטרפת לשורה ארוכה של הצהרות דומות מטעם חברי הממשלה.

כך אמר משה דיין, לא מכבר, שיש מקום רק לשתי מדינות בארץ-ישראל: אחת שבירתה בירושלים ואחת שבי-רתה בעמאן.

מסתבר מניסוח זה שלא איכפת לדיון שהי מדינה השניה תיקרא פלסטין, בתנאי שעירי-הבירה שלה תהיה עמאן.

(דומני שאין בהיסטוריה תקדים לכך שמדינה אחת מכתיבה למדינה אחרת היכן עליה לקבוע את בירתה. אבל משה דיין היה תמיד אדם אורגנילי ביותר).

כך מתגבשת תמונה ברורה של המדיניות הישראלית:

ממשלתנו מוכנה להכיר בפלסטינים, וביא-סר עראפאת כראשם, בתנאי שהמדינה הפלסטית תכלול את עבר-הירדן, וכירתה תהיה בעמאן.

מדיניות מעניינת, ומן הראוי לנתח אותה.

כאורה היה ההגיון אומר: לא איכפת לנו היכן תהיה המדינה הפלסטינית, והיכן תהיה בירתה, כל זמן שהן תהיינה מחוץ לגבולות מדינת-ישראל.

לא איכפת לנו גם אם מחוץ לגבולות ישראלי תהיה קיימת בארץ מדינה אחת, שתי-קרא פלסטין או ירדן, או שתי מדינות, אחת פלסטין ואחת ירדן.

מדוע, אם כן, מתעקשת הממשלה על ההיפך? מוכרח להיות בכך איזה שהוא הגיון.

מהו?

דעתי, יש לכך כמה סיבות.

סיבה א': נדמה לממשלה שאם תהיה קיימת במיזרח רק מדינה אחת, שעיקר שיטתה מעבר לירדן, יהיו מנהיגי מוכנים יותר לוותר על שטחים ממערב לירדן.

לעומת זאת, מדינה פלסטינית שתקום בגדה המערבית וברצועת עזה תהיה קטנה, ובוודאי לא תהיה מוכנה לוותר על שטחים. ממשלה שתשכון בעמאן תוכל, אולי, לוותר על עזה, ו/או על ביקעת-הירדן, ו/או על חברון, וכו'.

לדעתי אין בכך כל ממש.

כל ממשלה ערבית — ירדנית או פלסטינית, ממערב לירדן או ממזרח — תצטרך להתעקש על שיבת ישראל לגבול ה-4 ביוני, עם שינויים קלים בלבד.

מי שאינו מוכן לכך, מוטב לו לשכוח את עניין השלום, ולתכנן את המלחמה הבאה עם הצבא הסובייטי.

סיבה ב': נדמה לממשלה שאם בירת המדינה השכנה תהיה בעמאן, היא תוכל להשלים עם סיפוח ירושלים לישראל, ולוותר על כל שינוי של הסטאטוס קוו שם.

גם בכך אין שום ממש.

אין להעלות על הדעת שמנהיג ערבי כלשהו, יהיה אשר יהיה, יוותר על מעמד ערבי בירושלים ויטעים לסיפוח המוחלט לישראל.

מי שאינו מוכן לתת לערבים מעמד נאות בירושלים, ישכננה את השלום. ירושלים של זהב תגרום למרחץ של דם.

מבחינה זו אין שום הבדל בין חוסיין ועראפאת, בין ממשלה ירדנית בעמאן וממשלה פלסטינית שתמצה לכהן בירושלים, בצד ממי שלת ישראל, בעיר המאוחדת.

ש, כמובן, עוד סיבה שלישית — והיא אולי ה' אופיינית ביותר לממשלת גולדה מאיר.

מי שאומר: אנחנו מוכנים לנהל משאומתן עם כל גוף פלסטיני מוסמך הרוצה בכך, לשם הקמת מדינה פלסטינית בכל מקום שהוא מחוץ לישראל — קובע מדיניות שאפשר להפעילה היום.

הוא אומר: אנו מוכנים. אם גם אתם מוכי-נים, אפשר להתחיל בהידברות מייד.

מי שאומר: אנחנו מוכנים לנהל משאומתן עם הפלס-טינים רק אחרי שישתלטו בעמאן — קובע מדיניות שאי-אפשר להפעילה היום.

הוא אומר: אני מחכה לדבר שאינו תלוי בי.

ובינתאים — אנו פטורים מכל מעשה.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

מדיניות אידיאלית לצוות גולדה-אלון-אכני-דיין.

"סיטיון" מתחשק לך יותר מאחד...

"סיטיון" - מתחשק לך יותר מאחד... יותר משניים... יותר מעשרים... יותר דגמי שעונים לך ולו בעיצוב נפלא, באחריות, בדיוק, עם מחלקת שירותים. לצעירים בישראל כבכל רחבי העולם. איכות - במחיר סביר. שיא השיאים - "סיטיון".

שעותי סיטיון - איכות במחיר סביר
שיא השיאים

CITIZEN

דיוקן מלא - 1732

הנשיא בפיגמה

הרי סיפור קטן על יוקרה. האדריכל אבא אלחנני, הבונה את ארמון הנשיא בירושלים, רואיין לפני שבועיים ב"חזיונה" והראה לצופים דגם של מישל כן הנשיא המראיין שאל את האדריכל למה בחדרו הפרטי של הנשיא לא נקבע חלון לעבר הגן — בעייה, כפי שהסתבר, המטרידה את הנשיא ובני משפחתו. מר אלחנני השיב שהוא התעמק ב"בעייה הזו רבות, ובכל זאת הגיע למסל קנה שיש לאטום את הקיר הפונה לגן. הארמון אינו מנותק ואינו סגור הרמטית בפני הסביבה, ואנשים מעבר לרחוב יוכלו לראות את המתרחש בחדרו של הנשיא. זה לא לכבודו של הנשיא, שיראו אותו מתהלך בפיגמה", אמר הארכיטקט. שמעתם דבריאיוולט אשר כאלה? (א) העם היושב בציון יודע שהנשיא שלנו לא שוכב לישון בפראק ובצילינדר. (ב) הפיגמה יכולה להיות מלכותית ורקומה מנורות בחוטם של זהב וכסף, ואז לא תיפגע יוקרתו של הנשיא כאשר יראו אותו בפיגמה.

(ג) אם הנשיא מייצג את הסעם ורמת התרבות של עמו, אין כל סיבה למה שלא יתקינו תריסול מפלאסטיק או מאלר מיניום בחלון שלו. במיקרה הכי גרוע אפשר גם לסדר לו וילון, שיסתיר אותו מעיני סקרנים. (ד) מה האסון הנורא, אם הנשיא יישב בפיגמה על הגזוזטרה לפנות ערב, יפצה גרעינים, יביט בשקיעה ויקשיב לצפורים המציצות? הרי הנשיא הוא בשר מבשרנו, ולמה שלא ניתן לאיש החביב הזה ליהנות מהחיים?

(ה) אין דבר שאינו נאה ואינו לכבדו של הנשיא, ושום ארכיטקט אינו רשאי למנוע מהנשיא את התענוגות הקטנים והיפים של החיים.

(ו) אגב, מעניין אותי מאד איך פתר מר א.חנני את בעיית חדר-הגנחות של הנשיא האם זה לכבודו של הנשיא להירק דק לנקביו כמו כל בן תמותה? מה יהיה אם יודע ברבים שגם הנשיא... לא. אין להעלות דבר כזה על הדעת!

בן-אהרן מראיין את קוטלר

בן-אהרן: מר קוטלר, טוענים נגדך כי אתה מסוכסך עם כל הארץ. יריבך הרבים טוענים כי אתה חסרי-מלנוח, אינך סובל ביקורת, תוקפן, בורד בקומה השניה, שחצן, יחיר, (אגב, למה אתה כותב את שמך הפרטי ב"א"?) רברבן, חסר ידידים, מסוכסך עם חבריך העתונאים ב"הארץ" (חץ מגרשום שוקן) ועם שכניך. מה אתה אומר על ניתוח-אופי זה שלך בידי יריבך? מי נמנה עם אוהדיך, תומכך וירידיך, אם יש בכלל כאלה?

יאיר קוטלר: בן-אהרן, לשם זה היית צריך לבוא הנה? אני יורק על זה. זו זוהמה אחת גדולה, וכל מי שחוזר על זה — חי בזוהמה הזאת.

דריש'ה זה, אשר בו מסתים הראיין שהודפס ב"דבר הפועל", נתקבל, אם לא השתמש בלשון המעטה, ברגשות מעורבים בקרב ציבור הקוראים, היוודע להעריך את השינויים הרבים שבן-אהרן הכניס בעי' חון הפועלים.

הצעה קונסטרוקטיבית לחסכון

ובכרזות שיודבקו על לוחות-המודעות תפנה הממשלה לאורחי המדינה בקריאה ה"באה: עזור לנו לחסוך מיליונים למען בן-טחון ישראל — בהוליקן סיגריה, הקטן את אש המצית למינימום". אם זה לא יעזור, אני לא יודע מה כן.

לאור הביקורת הקטלנית שהושמעה ל-אחרונה בעיתונות ובציבור על ביובו עש-רות מיליונים לירות עליידי הממשלה, עזר מר-האוצר לנקוט בקרב בעצד חסר-תקדים למען הגברת החיסכון. במודעות גדולות שיתפרסמו בעיתונות

עלילות איסר הקטן

ממשלה הטילה על פירסום זכרונותיו של מר איסר הראל. "העולם הזה", אשר לא אחת הצליח ל-עקוף את חוקי הצנזורה עליידי פירסום סודות במסחה של רפורטאז'ה-בידיונית, רמז וים שקופים או ציטוט מקורות-חזון, הקדש למר הראל את השער הראשי שלו, האשים אותו בגילוי סודות המדינה ו"עקיפת חוקיה, והעניק לזכרונותיו את ה"תואר המעורר חלחלה "שעוריה".

"העובדה החמורה ביותר", כותב ה"שבועון בין השאר, "היא, כמובן, עצם ה"רת הספר לפירסום. עצם העובדה שאדם, ששלט על סודות המדינה, יכול עתה ל-נהוג בהם כברכושו הפרטי, למסרם לפי רסום, היא דבר שלא ייתכן במדינה דמוקרטית".

איוה אבסורד מגוחך! פתאום העיתונים תומכים בחוקים שנועדו למנוע מהציבור אינפורמציה, העלולה להביא את השלטון-נות. האם זה רק משום ש"סודות המדינה" האלה לא פורסמו לראשונה על ידם?

ספרו של ד"ר ברוזהר, "עלילות שירות הביטחון", המתאר את גדולתו של איסר הקטן, והמתפרסם מזה שבועות מספר ב"ידיעות אחרונות", זכה לתגובות רבות ב"ציבור ובעיתונות. בין השאר נאמר בעיתונות שראש המו-סד המרכזי לביון, אשר במשך שנים רבות היה ממונה על שמירת סודות המדינה, עקף את החוק כאשר התיר לד"ר ב"רוזהר לפרסם את זכרונותיו. העיתונות ה"נלחמת בצנזורה, והטוענת מזה שנים שה"ממשלה מונעת מהציבור אינפורמציה ב"טענות-סרק ביטחוניות, הפכה לפתע את עורה ונתקפה דאגה נוכח גילוי עובדות שנחשבו עד כה לסודות ביטחוניים מ"מדרגה ראשונה.

יואל מרקוס, למשל, לאחר תיאור דמו-תו הקריקאטורית של איסר כפי שהיא מצטיירת מתוך ספרו של ברוזהר, רומז ב"הארץ" שהספר הוא בעצם אוטוביו-גרפיה ופורסם תחת שמו של ד"ר ב"רוזהר רק כדי לעקוף את האיסור שה-

החוק, לפיו אין פקיד ממשלתי רשאי לפרסם ידיעות שהגיעו אליו בתוקף תפקי-דו עד חלוף 20 שנה ממועד התרחשות ה-מאורעות, הוא חוק בלתי-דמוקראטי, ל-דעתי, והעיתונות חייבת הייתה להילחם למען זכותו של איסר לפרסם את זכרונותיו, כשיביקש לעשות זאת לפני 4 שנים. תפקידה של העיתונות הוא לפרסם אי-נפורמציה מהימנה לקוראיה, ולהילחם נגד כל נסיון להעלים ידיעות מהציבור. ה"דאגה לגילוי סודות מדיניים אינה תפקידה של העיתונות. לשם כך קיימת צנזורה ביטחונית.

אנו חייבים להיות אסירי-תודה למר א"סר הראל, שהצליח לעקוף את החוק ה"בלתי-דמוקראטי, ולד"ר מיכאל ברוזהר, ש-

ההפגנה בככר מלכי ישראל

ההפגנה, שנפתחה בשעה חמש ב"היתה שקטה, והתנהלה בסדר מופתי. מפגינים לא נשאו סיסמאות, ואיש נאם. קצין משטרה, הממונה על שמירת ה"הפגנות, שאל למה לא הודענו למש"על ההפגנה. "היינו סוגרים בשבילכם התנועה", הוא אמר בחיוך גלבד וחזו מכונת שהמתניה לו. זהו זה, רבותי. כך נראתה דעתו הנסערת נוכח הביובוים בממשלה.

מאחר שהעיתונות לא מצאה לנכון ל-דווח לציבור על ההפגנה נגד הביובו ש"התקיימה ביוזמתי ביום החמישי שעבר ב"ככר מלכי ישראל בל-אביב, אני רואה חובה לעצמי למסור לקוראים את העוב-דות הבאות:

בהפגנה ההמונית השתתפו 29 אנשים, מהם אשה אחת שישבה לנוח על ידינו ו"לונדנ את התינוק שבעגלה ללא כל קשר עם ביובו עשרות המיליונים עליידי ה"ממשלה.

ניידת לישכת השר

אחד הנימוקים שהממשלה מצלה להצד-קת רכישת מכוניות-הפאר עבור השרים, הוא שהשרים מכלים חלק ניכר בכבישים, ומצילים את הנסיעה לשיחות ועיון בתי-קים התובעים טיפול דחוף.

מסתבר שזה לא עניין של רדיפה אחר סמלים של יוקרה, ולוא שרה-אוצר יכול היה לנהל את שיחותיו ב"הילמן מינקס" (23.000 ל"י) הוא ודאי היה מוותר על ה"דודג' פולרה" שלו (58.000 ל"י), ומעביר את ההפרש למישרד-הביטחון. וכך היו ודאי עושים גם שאר השרים. אבל מה ל-עשות, כאשר מתברר שעבודה משרדית תקינה יכולה להתנהל אך ורק במכונית שמחירה 58 אלף לירות? אחרי הכל, שעת עבודה אחת של שרה-אוצר עולה למדינה יותר משש שעות המכונית שלו, ולמען ביט-חונה ושינונה של המדינה רצוי לספק לשר תנאים, בהם יוכל לנצל ביעילות כל רגע פנוי העומד לרשותו.

זה סביר וזה הגיוני. אם זו באמת ה"סיבה לרכישת מכוניות-פאר, אני חושב ש"הממשלה לא עושה מספיק להטבת תנאי עבודתם של השרים. למה לא לצרף לכל מכונית קרון נגרר, אשר ישמש בעצם כ"משרדו הנייד של השר? בקרון — ש"אולי ניתן לכנותו "ניידת לשכת השר" — יעמוד שולחן-כתיבה מצוייד במכשיר-טלפון, ולידו יוכל השר לעבוד בשקט ו"להשקיע את המדינה בחובות נוספים. ב"קרון תעמוד ספה נוחה, שעליה יוכל ה"שר לנוח ולהקליט את הצעותיו להגברת היעול וההיסכון במדינה, ובכורסה ש"תעמוד שם יוכל לשבת האיש שביקש פגישה עם השר.

סוף סוף סידורי בטחון בתעופה!

ובכל זאת בעייה קטנה ובלתי-נעי-נחיתה של ראש-הממשלה הובטחה. סכנה לא היתה צפויה למטוס שלה. אבל מה איתנו? מה עם שאר הנוס-והתיירים הפשוטים, החוזרים ארצה? עלינו להבין מהוראתו של מר פרס צפויה סכנה לחייהם? האם שרי-התחב"סרם מצא דרך להבטיח את חייהם של כל נוסעים באויז? אני, לפחות, הגעתי למסקנה פשו-בלי ראש-הממשלה אני לא יוצא ולא ה"ארצה. מה שבטוח — בטוח!

שר-התחבורה מר שמעון פרס, הודיע ב"שבוע שעבר על סידורי-הביטחון המיוחדים שנקטו לקראת שובה של ראש-הממשלה ארצה.

מאחר ובצאתה מהארץ של הגברת גול-דה מאיר כמעט והתנגשו מיספר מטוסים במטוס שבו נמצאה ראש-הממשלה, הח"ליט שרה-התחבורה לפנות הפעם את ה"שמיים, ולאסור את כל הטיסות חצי שעה לפני וחצי שעה אחרי שמטוסה של ראש-הממשלה ינחת בלוד. רעיון גאוני, וכליך פשוט, בעצם!

מקום הפיצוץ
חומרי הנפץ שהתפוצץ בתחנת המוניות של איזור הדרום, סמוך לקולנוע "מרכז", גרם לקרבנות בנפש, הרוג אחד ולמעלה מ-30 פצועים. כוחות הביטחון הגיעו למקום במהירות מירבית והחלו בסריקות.

עם טרש ביד

הפיצוצים בתחנת המרכזית פתחו פתח לרבים מן האלימנטים הפרועים, המנהלים דרך קבע חייבטלה בתחנה, להראות את גבורתם. מלבד האגרופים והבעיסות, השתמשו המכים גם בקרשים, אבנים וכו'.

לכסנדר שלייר ניגש לתחנת ה-מוניות כדי לתפוס מונית לביתו ב-נס'ציונה. אלא שהחור היה ענקי, הוא ניפ-נה במשיכת כתף לעבר רציף האוטובוסים. הוא חלף על פני משאית חונה, כשמיש-

יום השישי האחרון, העבירה זרם חשמלי בחיילת חי"ה אסתר מגיר. לפתע היא קישרה בין הדרכים. היה זה רבע שעה קודם לכן שהיא הבי-חינה בשני ערבים ליד תחנת המוצא של

פוגרום

בתחנה המרכזית

הו ניסה לשים לו רגל. הוא מעד קלות. שניות לאחר מכן נעצר בתודמה. רגלו זכה דם. "לא שמעתי פיצוץ, לא הבחנתי בכלום, — רק פתאום הייתי מצוץ" מס-פר הוא.

הוא הוכנס לאותה מונית עם שני פצו-עים נוספים, בן-ציון סבא ויעקב חמרה. חמרה נפטר כעבור זמן קצר.

שני ערבים עם חבילה

התפוצצות הראשונה שזועזעה את התחנה המרכזית ב-1.30, בצהרי

קו 4 של דן. הם משכו את תשומת-ליבה, כי לאחד מהם היא בדקה את תעודת-הזהות באותו בוקר — וזכרה אותו. היא שמה לב כי מאז הבוקר הוא החליף את חול-צתו. עתה, עקבה אחריו ואחרי חברו בי-מבטה. השניים התקדמו לעבר תחנת ה-מוניות לדרום. אחד מהם נשא בידו חבי-לה עטופה. כעבור זמן קצר נעלמו מי-עניה. רבע שעה לאחר מכן אירעה ה-התפוצצות.

ההתפוצצות הראשונה לא היתה קטלנית. היא רק גרמה לעמך ישראל לנהור, כדרי-

המתפרעים היהודים היו ודאי תמהים מאוד, בלהט הפטריוטי שלהם, לשמוע ש-הם דווקא עזרו בהתנהגותם למחבלים: "הי-התפרעות גרמה, מלבד לנוק החמור ל-טות ארוך, גם לנוק מידי הרבה יותר", הכריזו קצין משטרה בכיר. "במקום לרכו את מאמצינו במעצר חשודים, היינו חיי-בים להפנות כוחות גדולים להגנה על ה-ערבים בתחנה המרכזית מפני המתפרעים, ולהשלטת סדר בקהל.

"מטמיני חומרי הנפץ לא יכלו לצפות ל-עזרה טובה יותר."

אגרוף בפרצוף

הערבים הישראליים המבוהלים ניסו למצוא מקום מ-סיתור, אבל לא כולם הצליחו. צעיר זה הוכה קשה.

לינץ באמצע הרחוב

המחלוקת הריא להופעתו הדרמטית של שר

חפיסת החשוד

חילילי צה-ל וחילות חי"י חשודים

בפני מצלמות הסלוליות. השר התריע מפני מעשי בר-ונות, איים בנקיטת צעדי חסימה נמרצים, אך הנאום בא באיחור, מאחר וכל ההתפרעות ומעשי הבריונות פרצו סמוך למעשי הפיצוץ.

מנהיג חרות מסר לגרמנים מיכלית ענק הדרושה לישראל!

במדינה

נהגם

ענק אחד

פחות

שום חוזה לא נחתם על כך. לא היה צורך. בעסקים בדרך זה. די בחקיקתם, בנוסח "מזל וברכה".

חברת צינור הנפט ידעה כי מרידור יספק את המיכלית, וכני תה על כך את כל תוכניות צינור הנפט. מרידור ידע כי המיכלית תופעל למען הצינור, ועל סמך ידיעה זו קיבל בחו"ל את המימון הדרוש לבניית המיכלית.

עד שקרה מה שקרה. באחת ממסיבות הקוקטייל פנה צבי דיני שטיין בהתרגשות אל מנהל חברת הצינור, בן דוד, ואמר: "שמעתי שמרידור לא יספק את המיכלית".

חיש מהר נתברר כי שמועה זו נכונה בהחלט. מה קרה? באחת ממסיבות הקוקטייל פנה צבי דיני שטיין בהתרגשות אל מנהל חברת הצינור, בן דוד, ואמר: "שמעתי שמרידור לא יספק את המיכלית".

לכן התחרט מרידור מכל העניין. הוא מכר את המיכלית לי-חברה גרמנית, ברווח של כ-10 מיליונים.

במשך האוצר גרם הדבר להתרגשות. כי במכה אחת גרף מרידור לא רק סכום הגון לכיסו, אלא גם השאיר את הצינור הישראלי ללא המיכלית הדרושה להפעלתו הכדאית. ונוסף על כל אלה, מכר מנהיג חרות את המיכלית דווקא לגרמנים — כי אילו הכניס חזיר להיכל חרות!

לפי גירסה זאת, היתה זאת מעילה באמון. אמנם, אין חוזה

ברור כי כדאיות המיפעל כולו היתה תלויה בכמות הנפט שניתן יהיה להוביל לצינור וממנו. כנגד טענות המפקקים בכדאיות הצינור, הביא צבי דיני שטיין, סגן שר-האוצר והאפוטרופוס של הצינור, את הנתונים המבוססים על ניצולו המלא.

חילתה עברו הדברים בלחש במיטת דרוגות הממשלה. לאחר מכן פורסמו בשפת-רמזים מעל עמודי הארץ. לבסוף פרסא אותם אורי אבנרי בפה מלא מעל דוכן הכנסת, (ראה דו"ח לבוחר, עמוד 33).

עוד באותו יום הגיב עליהם פינחס ספיר, בנאום-התשובה שלו. אבל הוא סירב ליתייחס לגופן של ההאשמות, בטענה שאין נוגעות לנושא שעמד באותו רגע על סדר-היום של הכנסת (הביכור במנגנון הממשלה).

מהי האמת על מה שמכונה עתה "שערוריית מרידור"?

הבוס של האלופים

יבור הפרשה הוא יעקב מרידור, איל-הכספים של תנועת-החרות.

מרידור היה מפקד אצ"ל אחרי מות דוד דויאל. הוא ירד לדרגת סגן המפקד, כאשר הופיע מנחם בגין בארץ ונטל את הפיקוד לידיו. עם הקמת תנועת-החרות נמנה עם החוג המצומצם של נאמני-בגין ("קבוצת הקולונלים", בפי ידיביה) וניהן עד לבחירות האחרונות כח"כ שבלט ביעדור.

בינתיים הפך מרידור לאחד מעשירי ה-

פרשת

מרידור

מדינה, בעל עסקי ענק בינלאומיים החובקים את העולם. בין השאר הפך בעל-אוויות (החברה להובלת פרי), בעל חברת דיג (יונה), ועוד ועוד.

הצלחתו המסחררת הזאת מבוססת, בין השאר, על קשריו האישיים — הן כעסקן של חרות והן כאיש-עסקים פרטי — עם גוד' לי המדינה. מרידור מטפח קשרים אלה בתמדה ובכשרון בלתי-רגיל.

כך העסיק באחד מעסקיו שלו משה דיין, בתקופת-השפל שלו בין רמטכ"ל לשר. כאשר הוכטל עזר וייצמן, עם הנצאת גח"ל מן הממשלה, עבר מידר לעבוד אצל מרידור.

מובן שמרידור היה האינטרס העיקרי ב-הישארות גח"ל בממשלה. לשם כך מרד אפילו בבגין, וכמעט הפילו. היה זה הוא שעמד בראש אנשי-חרות שהתנגדו לפרושה הקואליציה, כשעוזרים לידו חתנו, ח"כ יוסף קרמרמן, גם הוא עשיר מופלג, ועוזר וייצמן. (קרמרמן עמד בראש החוג שהעביר בשעתו, במיצע-בזק, את וייצמן מצה"ל ישר לכהונתו שר).

איש זה — איל-החזק, עתיר-הקשרים, המנהיג הפוליטי — עמד במרכז הפרשה.

"עיסקי הימאות — לימאים!"

ושא הפרשה הוא מיכלית-ענק, כאשר החליטה הממשלה לבנות את צינור-הנפט הגדול מאילת לאשקלון, היה

חתום, אך ההידברות דינה כחוזה. גירסה ב': לא דוברים ולא יער. הממשלה סירבה להתחייב בכתב להעסיק את המיכלית. בגלל העדר התחייבות כתובת כזאת, לא יכול היה מרידור לגייס את הכספים הדרושים. החברה הגרמנית שסיפקה את הכסף לקחה לעצמה את המיכלית. בכל אשמה הממשלה.

או הדר או כסף

רוב אדיבותו, הציע מרידור לממשה שתפעיל מיכליות קטנות במקום הגדולות.

ההפסד הנקי לממשלה, במיקרה זה: שבעה מיליון דולר. כרגע עומד הסיכסוך בעיצומו. הממשלה תובעת ממרידור שייפצה אותה על הנוקשים שגרם. מרידור מסרב לשלם פרושה, מסיל את כל האשמה על הממשלה. ואילו צינור הנפט הגדול, שבו הושקע הון-עתק, אינו מנוצל במלואו.

המספד, כמו תמיד: משלם-המיסים הישראלי. ואולי גם ההדר המוסרי של תנועת החרות.

רות כאיש-שלום, להשתיק את מבקריו הטוענים שאינו רוצה בשלום בויאטנאם. כשנראה היה שהדבר מצליח, בא משה דיין והרס את הבניין. גילוייו על הטילים בתעלה, ההחלטה שכפה על ממשלת ישראלי לפרוש משיחות יארינג, הלחץ על (המשך בעמוד 17)

ענייני ישראל? יש לכך שלושה שלבים. **שלב א':** הלחץ העצום על ישראל, להסכים ליוזמת רוג'רס, בא עם ראשית מערכת הבחירות. ניכסון ויועציו החליטו כי הצלחת יוזמת-שלום במרחב תאפשר לו להופיע בבחי-

גדל. כמה מן המועמדים, שבהם הוא תמך בצורה הבולטת ביותר, נכשלו. נכשל גם הנסיון להכניס אם האומה האמריקאית ליסטריה ימנית, תוך הסתה נגד הסטודנטים, הכושים וה"ליברלים הראדיקליים". מאידך, לא היה גם נצחון של מחנה-השלום הקיצוני. איך השפיעו הבחירות על

מותו, השבוע, של נשיא צרפת לשעבר, הגנרל שארל דה-גול, הקטין עוד יותר את מספר החברים, המצומצם בלאו הכי, במועדון האקסלוסיבי ביותר בעולם: מועדון הענקים.

ישראלים רבים יתקשו לעכל אמת זו, נוכח יחסו של דה-גול לישראל בשנות שלטונו האחרונות. אך העובדה הפשוטה היא, שהוא פעל למען האינטרסים של צרפת, כפי שהוא ראה אותם. אם עשה זאת בנישקות יתר, ואף בגסות, יש לייחס זאת לגילו ולשנות שלטונו הממושכות. שלטון ממושך לא רק משחית, כנראה, אלא גם מטמטם קצת.

רמאות היסטורית. כל זה אינו צריך לפגוע בראייתו של הגנרל גבה-הקומה בפרספקטיבה הנכונה — כפי שאכן ייכנס להיסטוריה: בשתי התקופות הגדולות של חייו, הוא הוכיח שהוא ענק אמיתי. בראשונה, תרם תרומה מכריעה לנצחון העולם החופשי, כאשר הרים את נס המרד נגד ממשלת צרפת החוקית, יצא להילחם בנאצים ממפקדתו בגולה, בלונדון.

בשנייה, הציל את ארצו מפילוג והקצת-דם ממושכת, כאשר שם קץ למלחמה ב"אלג'יריה — לאחר שהגיע לשלטון דווקא בעזרת הכוחות שצידדו בהמשך המלחמה, הפך עליהם את הקערה, באחד נמעשי הרי-מאות הגדולים בהיסטוריה, ויתר על שלטון צרפת באלג'יריה, והשיג את השלום המי-וחל.

לאותם ממנהיגי ישראל המסוגלים להכיר בכך, הלקח ברור: כדי לעמוד במלחמה, צריך להיות רק גיבור, אך להילחם למען השלום, מסוגלים כנראה רק ענקים.

יחסי חוקין

למחרת

הבחירות

טוב ליהודים או רע ליהודים? כמו תמיד, נשאלה השאלה גם השבוע, למחרת הבחירות בארצות-הברית.

האם התוצאות טובות לישראל, או לא?

למה זה חשוב? התשובה הראשונה היא: העובדה שהבחירות נסתיימו חשובה יותר מן התוצאות.

כי כאשר רועמים תותחי הבחירות בי-אמריקה, מוקפא כל לחץ על ישראל. בישראל רגילים להחשיב רק את ה-בחירות לנושיות ארצות-הברית, המתקיימות אחת לארבע שנים. אולם הבחירות הרגילות, הנערכות אחת לשנתיים, חשובות לא פחות.

כי בבחירות אלה עומדות לבחירה אל-פי מישורת חשבות: כל חברי בית-הנבחרים, רוב מחדש, רוב מוחלט, רוב מוחלט המדינות, אלפי בעלי משרות במדינות. כל מושל של מדינה מחזיק בידו השפעה עצומה על תקציבים, חלוקת משרות ושלל דומה. לכן קובעות הבחירות את גורלם של מאות אלפי אמריקאים, המקוים להשתתף בצורה זו או אחרת בחלוקת ה-שלל.

לנשיא חשוב הדבר, כי בבחירות אלה נקבע אם יכלול שני בתי הקונגרס די-אנ-שם התומכים בתוכניותיו. כי בלי אשור בתי הקונגרס, אין הנשיא יכול לפעול בי-שטחים חשובים ביותר.

הגורד של גורד. בניגוד לדעה ה-מקובלת בחו"ל, אין תמיכה זו מתחלקת על פי מפלגות. לחלוקה המפלגתית יש ערך מועט ביותר בשני בתי הקונגרס, כי כמעט לעולם אין בסיסא ובבית-הנבחרים הצבעה על פי חוקים מפלגתיים. בשתי ה-מפלגות יש תומכים בקו הנשיא, בשתי המפלגות יש מתנגדים לו.

דוגמה בולטת: במדינת ניו-יורק התחרו שלושה מועמדים על משרת הסנאטור. הנשיא שלח את סגנו, ספירו אגניו, ל-לחום נגד המועמד של מפלגתו, הסנאטור הרפובליקאי צ'ארלס גודל, ולהשמידו ללא רחם. (גבר שהפך אשה) מפני שזה דו-גל בשלום בויאטנאם.

מבחינה אמריקאית, נסתיימו הבחירות ב-תיקו. הנשיא הצליח להטיל מן הסוג שניים-שלושה ממתנגדיו החריפים ביותר, אולם מיספר תומכיו כנאט כמעט ולא

מזימה של הריגול האמריקאי או זיוף של הריגול הסובייטי?

הסיפור שעלי לספר להלן הוא מיוחד במינו, וגם הסיבות המבי ריחות אותי לפרסמו — בעל כורחי — הן מיוחדות במינו.

* * *

בשנה שעברה הגיע לידי מיס' מך מרחים.

הדרך שבה הגיע המסמך לירי, לא איפשרה לי לעמוד על מהיר מנתו. הנחתי מראש שיש כאן אפשרות סבירה שהמסמך מזויף על ידי שרות-מודיעין זר, כגון הי ביון הסובייטי.

בגלל רגישותו הקיצונית של הי נושא, החלטתי אז לגנוז את הי מיסמך, עד אשר תינתן לי הי אפשרות לעמוד על טיבו ומהימני נותו. ואכן, לא עשיתי בו כל שיי מוש, לא בעיתון ולא בכנסת. המיסמך נושא בהבלטה את הי כותרת "סודי". מתחתה מופיעה הכותרת של

עדינים מסויימים שניהלו במזרח התיכון. אפיאייאס (הביון הכי ריטי) בא בדברים עם דיון כי 1941, שעה שהיה כלוא בבית סוהר בריטי, והשיג את שחרורו לפני תום תקופת מאסרו.*

3. הסוכנות המרכזית לביון (פיאייא) סבורה כי אפשר למי צוא צורה נאותה של מגעים משוי תפים עם דיון, תוך שיתוף הסיי אייא, בהתאם לנהוג במיקרים קודמים. הסייאייא יתן הוראה לשליחו בתל-אביב, מר ו. לוקלינג, בעניין זה, והלה יבוא איתך במי גע. עליך לקיים מגע הדוק עימו, בתור מתווך.

4. הודע למשרד עוזר הרמטי כ"ל למודיעין פרטים מלאים על תוכניתך לגבי דיון.

משה דיין, ערב מעצרו על ידי הבריטים

הניסה הריגול האמריקאי לגייס את משה דיין?

5. יש להשמיר מכתב זה כי התאם לחוראות הביטחון המתאימות ותחת הפיקוח המתאים (כאן בא מיספר סידורי של ההוי ראות).

6. (חתום) בשם עוזר הרמטי לל למודיעין — צ'ארדלס י. דנהולם, קולונל, מטכ"ל, ראש מחלקת הי איסוף.
מתחת למכתב שוב חתום: "סודי".

* * *

אילו היינו בטוחים שמיסמך זה הוא אמיתי, ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו למדים מתוכו כי הביון האמריקאי רצה לעשות נסיון לקיים מגע עם דיון שהיה אז אזרח פרטי, אחרי שחרורו מזה"ל ב-1957, ולפני כניסתו לי ממשלה כשר-חקלאות ב-1959.

אפילו אם זה נכון, אין במיסמך כמובן שום רמז על תשובתו של דיון, אם אמנם היתה פנייה אליו,

נייר-המכתבים הרשמי של "הי מיפקדה — מיניסטריון הצבא — משרד עוזר הרמטי" לל למודיעין — וושינגטון.

לאחר מכן: הסמל הרשמי של צבא-היבשה של ארצות-הברית, וסימקתיוק.

התאריך: 27 במאי, 1959.

"הנדון: מייג'רל גרל (רביא לוף) משה דיין."

"אל: הניספח הצבאי (של חיל היבשה), שגרירות ארצות-הברית, רית, תל-אביב, ישראל.

להלן הנוסח המלא:

1. אני מתייחס למכתבך ס/ 59/7, מתאריך 26 במארס 1959, וסימקתיוק (אותו סימן כמו לי מעלה) מתאריך 14 באפריל 1959, בנושא הנ"ל.

2. בקשר עם שאלותיכם לגבי מייג'רל גרל משה דיין, התייעצי נו עם הסוכנות המרכזית (פיאייא א). הם הודיעו לנו שדיון היה ידוע היטב לעמיתיהם הבריטיים, מכיוון שהיה מעורב במיכצעים

* הכוונה להשתתפות דיון, בשליחות ההגנה, במיבצע הבריטי לשחרור סוריה מידי צבאיושי, בו איבד את עינו.

סטודנט דיין, 1959 (בחברת פרנסואז ארנול)

המיסמך שגרם לפרשה

היינו עושים בלי אישור הצנזורה. הכתב, מצידו, התקשר עם עי תונן, וכעבור זמןמה מסר לנו כי העיתון אינו מקבל את ההצעה. מוכן שהיינו מתנים את פירסום המכתב בקבלת תגובה מהשר דיון.

בכך ירד העניין מסדר-היום. קיווינו כי נוכל, בהזדמנות נאר תה, להראות את המיסמך לשר דיון ולשאול לתגובתו.

לפני כמה חודשים פנינו, בשם סיעת „העולם הזה — כוח חדש“ בכנסת, לשורה של שרים בכירים, כדי לקיים עימם הירברות ממצה על בעיות מלחמה ושיום, שלא לפירסום. בין השאר פנינו גם לי שריהביטחון. קיווינו כי שיחה כזאת עימו תוכל לשמש הזדמנות נאותה גם לכירור עניין זה.

למרבה הצער, היה השר דיון השר היחיד שסירב לקבל את משלחת סיעתנו, וממילא לא ניתן לברר את העניין.

* * *

בזה היה העניין מפתיים לפי שעה, לולא אירעה התפתחות מפתיעה.

היועץ המשפטי לממשלה, מר מאיר שמגר, פנה אל ח"כ שלום כהן והזמין אותו לשיחה רשמית. בשיחה זו הודיע לו שנודע לשרי הביטחון כי יש בידיו מיסמך הנוגע לו, וכי יש חשד שניסיון להעבירו לחו"ל בדרך בלתי-רשית.

הודעה זו נראתה לנו תמוהה, מאחר שהיועץ המשפטי כלל לא ידע מה יש במיסמך, וגם העי תון הבריטי לא ידע את פרטיו. (הנחנו כי העיתון הבריטי הוא שהודיע על העניין לשרי הביטחון חוץ). היועץ המשפטי אף גילה את רצונו לעיין במיסמך.

המיסמך הנ"ל הוא סודי מבחינת ממשלת ארצות-הברית, אך אין בו דבר שיכול להיות סודי, או פוגע בענייני ביטחון, בישרי אל. החשדות לגבי הכוונה לבצע עבירות כלשהן הן מגוחכות.

בפגישה שניה, שקיים עורך-הדין אמנון זכרונן, יועץ סיעתנו, עם היועץ המשפטי לממשלה, הוא העמיד את מר שמגר על עובדות אלה, והודיע לו שבנסיבות אלה אין לנו ברירה אלא לפרסם את המיסמך, תוך ציון הנסיבות המי לאות, כדי להפריך אחת ולתמיד את השמועות הסובבות אותו. עורך-הדין זכרונן הציע אף לקבל את תגובתו של שריהביטחון. הפנייה הועברה לשרי הביטחון, אשר הודיע לאחר מכן לזכרונן, באמצעות היועץ המשפטי לממיר שלה, כי לא יגיב, ויקרא את המיסמך מעל דפי „העולם הזה“.

ברוח זו, ובתוקף תפקידי הציבורי כחבר-כנסת, הריני מוסר בזה את העניין לפירסום כחוזי יתו.

מאיר שמגר

SECRET

HEADQUARTERS
DEPARTMENT OF THE ARMY
OFFICE OF THE ASSISTANT CHIEF OF STAFF FOR INTELLIGENCE
WASHINGTON 25, D. C.

27 May 1959

AGSI-CC

SUBJECT: Major General Moshe Dayan

**TO: U.S. Army Attache
American Embassy
Tel Aviv, Israel**

- Reference is made to your S-7-59, dated 26 March 1959, and AGSI-CCES dated 14 April 1959, subject as above.
- In connection with your inquiries concerning Major General Moshe Dayan, we have consulted CIA authorities. They informed us that Dayan was well known to their British colleagues since he was involved in some delicate operations they conducted in the Middle East. SIS approached Dayan in 1941 while he was in a British prison and obtained his release before his sentence expired.
- The CIA considers that acceptable provisions for joint contact with Dayan could be worked out with SIS in accordance with previous practice. CIA will instruct its officer in Tel Aviv Mr. W. Lockling on the matter and he will get in touch with you. You must maintain close liaison with him as mediator.
- Advise OASIS as to your plans regarding Dayan in full details.
- This letter must be destroyed under appropriate security regulations and supervision /AG 0923 (24 Jul 57) AGSI/.

FOR THE ASSISTANT CHIEF OF STAFF FOR INTELLIGENCE:

Charles J. Denholm
CHARLES J. DENHOLM
Colonel, GS
Chief, Collection Division

SECRET

גדול ומכובד לא יפרסם מיסמך כזה ללא חקירה יסודית. היה בי רור לנו גם כי לעיתון כזה ישנן אפשרויות לכדיקת הדברים בי מינסטריון הצבא בווינגטון, ו כי הוא יוכל לקבל תגובה נאותה מפי דיון עצמו.

לפיכך הצענו לכתב הצעה עי תונאית סבירה, אולם לא הראינו לו את המיסמך עצמו, וגם לא פירטנו את תוכנו — דבר שלא

כתב בכיר של עיתון בריטי, ו הודיע לי ששמע על קיומו של מיסמך מעין זה בדינו. (מאחר ששמרנו את הדבר בי סוד כמזם, איני יודע איך הגיעו הדברים לאוזניו.)

הכתב הציע שנמסור את המיסמך לעיתונו, וכי עיתונו יח קור בדבר מהימנותו. הדבר ניראה לנו מכמה בחינות. היה ברור לנו כי עיתון בריטי

ואין ספק בליבי שבמיקרה כזה היתה תשובתו שלילית בהחלט. אם המיסמך אמיתי, יש ללמוד ממנו רק על שיטות-הפעולה של שרותי-הביון הזרים בישראל. לא היה עניין להביא חומר זה לידעת הרשויות הישראליות, כי אשר הנוגעים בדבר לא היו כבר בישראל.

* * *

לפני כמה חודשים פנה אלינו

שביתת המורים התיכוניים אינה רק מאבק להעלאת השכר - זוהי מערכה להצלת החינוך ממפולת כללית

מדוע אנחנו שובתים?

פנים ואופן להסכים שאחרי לא יבוא מורים טובים להמשיך את העבודה החינוכית. העולם הזה: כלומר, שהמחלוקת אינה על העלאת-שכר בלבד?

מאיר: בהחלט לא. לצערי, בכל מהלך המשאומתן עם הממשלה לא נתקלנו בהבנה לנוקדה זו. אני מבין שלמדינה יש דאגות ובעיות אחרות מאשר שכרם של המורים, אולם צריך להבין דבר אחד: בשש השנים האחרונות היתה זחילה של השכר בכל המיקצעות האקדמאיות. בזחילה זו לא קרה למורים התיכוניים שום דבר. באותה תקופה עלו המיסים בערך ב-200 או 300 ל"י. אנחנו מוכנים לשלם יותר מס הכנסה, אבל בתנאי שנתחיל כולנו מנקודה אחת.

במשך שש שנים היינו ילדים טובים, בעיקר מסיבות של מצפון ומצפון חינוכי. ב-1966 פנינו לשר-האוצר לבקש את חידוש חוזה העבודה. הוא סיפר את הסיפור על ערימת האגונים שאם מוציאים בה אגוז אחד, כל הערימה מתמוטטת. "אתם תהיו האגוז השני", הוא הבטיח לנו. ב-1968 חזר אותו סיפור על עצמו. וב-1969, לפני הבחירות, נתגלתה באופן מוצהר זחילת השכר.

העולם הזה: מה פירושה של זחילת השכר לגביכם?

מאיר: טבלת הדירוג והשכר של האקדמאים במדינה לא השתנתה. אבל קרה דבר אחד. במקום זה שלפני עשר שנים קיבל מהנדס מתחיל דרגה ז', הרי כיום הוא נכנס ישר לדרגה ד'. למעלה מ-50% מהמהנדסים בשירות המדינה הם כיום בדרגות מ"ב ומעלה. אומרים לנו שברגות אלה מכהנים רק מנהלים. לא יתכן ש-50% מהמהנדסים בשירות המדינה הם מנהלים.

לעומת זאת, התיקרה של מורה אקדמאי בשיא החחק שלו היא דרגה ג', כלומר, במקום ששם נמצאים כ-50% מהמהנדסים. במילים אחרות: מהנדס בדרגה ג', שהיא נמוכה באופן יחסי בסקטור המהנדסים, מקבל כיום כ-1076 ל"י, לעומת משכורת של 1071 ל"י שיכול לקבל מורה מ.א. אחרי 21 שנות הוראה. בעוד ש-96% מכלל המורים האקדמאים מקבלים משכורת עד אלף ל"י בחודש, הרי בין המהנדסים מקבלים יותר מ-44% מעל למשכורת זו. פירוש הדבר כי המורים האקדמאים נחשבים כשווים פחות בהשוואה לציבור האקדמאים האחרים.

תקינת סכין בגב

העולם הזה: מדוע הצליחה חטיבת המורים התיכוניים בהסתדרות המורים הכללית להגיע לכלל הסדר עם הממשלה, ואילו אתם לא?

מאיר: הם לא הסתדרו, הפילו אותם בפח. את מה שהם עשו אני יכול לכוון אחרת מאשר תקינת סכין בגב. נדמה לי שזה נעשה מסיבות פוליטיות. הסתדרות המורים חושבת רק שהיא עצמאית, אבל מעליה יושבות המפלגות והסתדרות העובדים. הלחץ המופעל עליהם אינו מאפשר להם לשבות.

נדמה לי גם שבנקודה זו טעו אנשי משרד-החינוך בהערכתם בקשר לסיכויי השביתה. אמרו להם שאצלנו יש 5000 חברים ואצלם כאותו מספר. אבל במספר המורים שלהם כלולים כ-2500 מורים בקיבוצים, שהם מעבידים יותר מאשר עובדים. להם המשכורת אינה משנה, ואם יצטרכו לקחת מורה מהחוץ, מובן שאינם מעוניינים לשלם לו יותר. כ-1500 מורים נוספים אצלם הם מורים מיקצועיים בבתי-ספר מיקצועיים, שאינם אקדמאים.

נותר עוד כ-800 מורים תיכוניים השייכים להסתדרות המורים. אבל מספר זה היה נכון עד פרוץ השביתה. מאז הצטרפו אלינו מאות רבות של מורים. הם הצטרפו גם לשביתה וגם לאירגון המורים שלנו. קיבלנו כ-400 טפסים חדשים של חברים, ביניהם הרבה מורים ערביים. בשבילי זו נקודה חשובה מאוד, משום שהפכנו לאירגון מורים דו-לאומי.

העולם הזה: במה מסתכמות בעצם הדרישות שלכם לחיסול השביתה?

מאיר: אנחנו דורשים שמורה כעל תואר ב.א. מתחיל, יתחיל בדרגה מקבילה לדרגה ד' מהנדסים, שבה מתחיל לעבוד מהנדס. שאר הדירוג ייעשה באופן יחסי. אנחנו דורשים שתחולת חוזה העבודה תהיה רטרואקטיבית מה-1 באפריל 1970, משום שבמועד זה הס

נימין מאיר (51), כסוף שיער, בעל עיני קטיפה וסוץ דיבור שליו וענייני, אינו נראה כשוכנת מיקצועי. אי אפשר להשוותו לשוכנתים הכרוניים מנמל אשדוד או למהפכני נים מחברת החשמל. יחד עם זאת משמש המורה למתימטיקה מבית-הספר הריאלי בחיפה כאחת הדמויות המרכזיות בשביתת המורים התיכוניים, העומדת להיכנס לשבוע השני ל"קיומה".

מאיר, יליד גרמניה, שעלה בתור ילד לארץ ורכש את השכלתו האקדמאית באוניברסיטה העברית בירושלים, הוא יו"ר מועצת אירגון המורים העליסודיים ודובר המורים השוכנתים. בבית-הספר הריאלי בחיפה הוא מרכז את לימודי המתימטיקה. אחראי על לימודי המדעים ואחראי לשבט הצופים של בית-הספר.

העולם הזה: מהי הרגשתך בתום השבוע הראשון של השביתה?

מאיר: היום אני יותר אופטימי באשר לסיכויי הצלחתה של השביתה מאשר לפני שהכרזנו עליה. זאת בגלל ההד העצום שמצאנו אצל כלל המורים העליסודיים, אפילו אלה שאינם חברי האירגון.

העולם הזה: אולם הצלחתם לקומם נגדכם את מרבית העיתונות ואת דעת-הקהל בארץ.

מאיר: אין שביתה שאינה מקוממת את דעת-הקהל נגדה. שביתה שאינה גורמת לכך, אינה מועילה. פירושו שאינה כואבת. אנחנו מסתפקים בזה שכולם מאוחדים בדעה שאנחנו צודקים, אם כי מתנגדים לשביתה. אבל בעניין זה צריך לפנות לממשלה. כדי שהשביתה תהיה עד כמה שאפשר יותר קצרה, יש לעשותה עד מה שיתר כואבת. במידה שנקחה אותה, היא עלולה להימשך יותר זמן.

העולם הזה: מה היא הרגשתך האישית, כמורה שובת, ולא כאחד ממארגני השביתה?

מאיר: אני חושב הרבה מאוד על תלמידי. צר לי שאין קשר עימם ושאני יכול לעבוד כמורה. אולם יש נקודה אחת, בה הייתי רוצה לתת למישהו על הראש. גם שר-החינוך וגם מנכ"ל משרד החינוך, הודיעו ברדיו, והתלמידים האוינו להם, שהמורים התיכונים נים הם אנשים בלתי אחראיים. זוהי סגירה ישירה בי, להודיע לתלמידי שאני טיפוס בלתי אחראי.

יש לי רגש אמביהאלנטי בקשר לכך. מצד אחד אין לי ספק שכאשר אחזור לבית-הספר, אחזיר את אמונם של תלמידי, ואיני מתבייש לומר שגם את אהבתם אחזיר. אלא שבכך אנעשה מעשה לא טוב לגבי שר-החינוך. יתברר אז לתלמידי ששר-החינוך לא אמר את האמת בכך, שהאשים אותי כאדם בלתי אחראי. כדאי שהאחרים לכך יתנו את דעתם שלא כל האמצעים כשרים במלחמה נגד המורים.

נגד הסיסמה: "אחרי המבול!"

העולם הזה: מאשימים אתכם, בין השאר, בחוסר התחשבות במצבה של המדינה.

מאיר: הייתי בין אלה שיצרו את אירגון המורים העליסודיים ולא מפני שאני פרופסיונליסט. באתי לשם כמתוך, מפני שמצפוני החינוכי חייב אותי לכך. במשך 27 השנים שאני מלמד בבית-הספר הריאלי בחיפה, עברו דרך בית-הספר כ-100 מורים למתימטיקה. מהם נשארו רק שלושה, שלמדו מתימטיקה באוניברסיטה המשמשים כמורים קבועים בבית-הספר. זוהי סיבה מספקת כדי להילחם מלחמה זו.

יום ולילה משננים לנו ראשי המדינה: "לא הכמות תקבע את עתיד המדינה, אלא האדם מאחורי הכמות". קיבלתי את זה ברצינות. אני יודע שאני מכין את אורחי המדינה לשנות ה-80, ה-90 והאלפיים. אם יש גורם אחד ויחיד הנותן לנו תקווה להמשיך להישאר ולהתקיים במרחב-החינוך לדורות, הרי זו רק רמת החינוך וההשכלה.

ואם אני רואה שאין כוחות צעירים וטובים פונים להוראה, מצפוני אומר לי שאסור לי לומר "אחרי המבול!". צריך לעשות הכל כדי לתת אפשרויות לאנשים אלה לבוא למיקצוע של ההוראה התיכונית. מוכרחים לתת למורה האקדמאי את אותו הסיכוי בחיים כמו לכל אקדמאי אחר. אני מוכן, באופן אישי, לחתור על העלאת משכורת. אך אני יכול בשום

(המשך מעמוד 13)

אמריקה באותו עניין — כל אלה קברו תחתם את אוירת השלום הנעימה. **שלב ב':** עם פיצוץ שיחות-יארנינג, עבר הנשיא לקו הפוך — נוקשות כלפי ברית-המועצות, בעניין הטילים ובעניינים אחרים.

הוא הופיע לעיני הבוחר כאיש נוקשה, הידוע מה הוא עושה, שאינו נכנע. עלי-די הבטחות לישראל ואספקת נשק, ביקש ל-רכוש את קולות היהודים, המכריעים ב-כמה אזורי-בחירה חיוניים ביותר, בייחוד לאורך החוף המזרחי.

בתקופה זו פסק כל לחץ על ישראל. גולדה יכלה לקצור נצחונות בארצות-הברית. עיתוי מסעה תאם, כמובן, את שיא מערכת הבחירות.

שלב ג': מתחיל עכשיו. הקולות היהודיים עשו את שלהם, ל-טובה או לרעה. במשך כמעט שנה וחצי, שוב לא יהיו חשובים.

האינטרסים האמריקאיים היסודיים יכ-תיבו מעתה את מהלכי ממשלת ניקסון. התחזית: הלחץ יתחדש, אם כי לא ב-מלוא התנופה שקדמה לקבלת יוזמת רוג'רס. הוא יגיע לשיאו בעוד חודש וחצי, ב-מתצית הזמן שהוקצב להפסקת-האש ה-חוושה.

הקונגרס, שהרכבו לא השתנה מבחינה הישראלית, לא יתערב.

הממשלה

דין מכחיש

את עצמו שוב

הודעת הממשלה היתה סטירת-לחי ל-מישהו.

נאמר בה כי הממשלה "רשמה לפניה" את העמדות שנקטו גולדה מאיר ואבא אבן בחו"ל. כן נאמר שלא הובאה כל הצעה אחרת.

ממי היתה צריכה לבוא הצעה? הרמז היה שקוף: מאויבו של אבא אבן, משה דיין.

נסיגה מהתעזה. בימים אלה נמצא דין במזל של הכחשות. הוא מכחיש את עצמו בכל הזדמנות.

אחד ממעריציו הולהבים ביותר, העיתון נאי היהודי-הברזי ג'ון קמחי, פירסם פני-מיום סיפור פנסיוני: שדיין הציע שצבאות ישראל ומצרים ייסוגו שניהם למרחק של 10 או 20 ק"מ מהתעלה, כדי לאפשר את פתיחתה.

בצורה זו גם תיפתר בעיית הפסקת-האש, מכיוון שהמגע בין שני הצבאות יגור-תק. ממילא תיפתר גם בעיית הטילים, כי השטח הנמצא בטווח הטילים יהיה שטח הפקר.

הצעה זו הושמעה לראשונה, בשעתו, עלי-די אלוף (מיל.) מתי פלו, המיוחסת הלומד עתה בלוס-אנג'לס.

ההצעה של דין עוררה תשומת-לב רבה בבירות העולם.

השבוע הכחיש דוברו של דין, בפעם השניה, שהציע אותה.

הצעות לניכסון. ידיעה אחרת אמרה כי משה דיין העביר לגנאי ארצות-הברית שורה של הצעות, שגן "מינימליסטיות" בהשגחה לעצמת גולדה מאיר.

ההצעות הועברו עלי-די ח"כ גדי יעקובי, כיום סגן שר-התחבורה, לגיוון כיסוקו. הן היו בידי הנשיא ניקסון כאשר זה קיבל לגנישה את גולדה מאיר. הנשיא ידע כי האיש החוק בממשלה נוטה לכשרות יותר מראש הממשלה.

דין הכחיש זאת. **ההקפאה בטרם.** אולם המבחן התמור ביותר בא השבוע.

בהצאה שעוררה הד בינלאומי אמר דין כי הפסקת-האש החדשה מבוססת על-החלטת עצרת האו"ם, ולא על היוזמה של-מריקאית. ממילא מתו ההתחייבויות שקיב-לה על עצמה ישראל על פי ההסכם הקודם.

כלומר: ההקפאה אינה קיימת עוד. העתונים השחשנים בעולם ציינו כי דברים אלה נוסחו בהקפדה. הם קבעו שזוהי ה-עמדה החדשה של ישראל.

מה רוצה דין להשיג בכך? **אפשרות א':** אחר רצה לקבוע כי ישראל חופשית עתה, לא רק למעשה אלא גם להכלה, להפר את ההקפאה ולהתבצר כאות-נפשה לאורך התעלה.

אפשרות ב': דין חזר להצעה קוד-מת שלו, לפיה אפשר לחזור לשיחות יא-רינג רק אם יוחלף הסכם הפסקת-האש

בהסכם חדש. הקביעה כי עכשיו יש כנ-הסכם חדש, יכולה על כן להוביל לה-דוש שיחות יארנינג. **גולדה ואבן התפוצצו.** כאשר קר-גולדה מאיר ואבא אבן את הנאום כמע-התפוצצו מכעס. שניהם קבעו בחו"ל כי החלטת העצר אינה מחייבת, ועל כן אינה יכולה לשמ-בסיס להפסקת-האש. שניהם חזרו בחו"ל עד בוש על העמד-הקיצוניות ביותר: שלא נחזור לשיחות יא-רינג עד אשר יוחזרו כל הטילים כלעומ-שבאו.

כאשר בא דין וטוען כי סעיף-ההקפא-מה, נשמטת הקרקע מתחת לדרישה זו. יתר על כן: פירוש זה מאפשר למצרי-להכניס לאזור התעלה את כל סוגי הנשי-שהם רוצים, מבלי שהדבר יהיה הפרו-הסכם.

גם דבריו של דין שיש לחזור לשיחות יארנינג, "מכיוון שאין דרך אחרת לשלום, עוררו זעם אצל שני האנשים. אחרי קבלו-החלטת העצרת טען אבא אבן כי הן-מעמידה בכלל בספק את האפשרות של-ישראל לחזור בכלל לשיחות יארנינג.

התוצאה: דין הכחיש את עצמו. הדבר-על יארנינג, טען, נאמר על רקע החיכוך-עם גח"ל, והתייחסו לעבר, לא למצב ה-נוכחי.

ודובר ממשלתי הוסיף, למען הבטחון, כי הפסקת-האש הנוכחית מבוססת על היוזמה-האמריקאית, לא על החלטת עצרת האו"ם. הממשלה רשמה, איפוא, לפניה את עמ-דוה גולדה ואבן — שהן ההיפר מעמדות-דיין.

צרכנות

תחזית

לצרכני הגז

אלפי אזרחים ברחבי הארץ, המשתמשים בבתייהם באספקת גז מרכזית, מרוצים מאוד מהשיטה. במקום כשמונה לירות לחודש ש-שילמו בעבר עבור שימוש בגז, התבקשו, בשיטה החדשה, לשלם סכומים אפסיים — לפעמים פחות בשתי לירות לחודש.

צרכנים אחרים, לעומת זאת, וועמים, ב-התאם לחשבונית הגז, החודשים שלהם, עלי-הם לשלם פי ארבע מאשר בזמן שהיתה-להם אספקת גז באמצעות בלונים.

טכנאי חברות הגז שהוועקו, בעקבות ה-תלונות, גילו שהמונים שהותקנו פשוט מוזיפים.

לא כדאי לתבוע. המונים, תוצרת-חברה הולנדית בשם וילסון, מותקנים אצל-כל חברות הגז בארץ. באמשראזן פועלים-גם מונים נוספים, בשתי החברות האחרות-משתמשים רק בוילסון.

סגן מנהל אמשראזן עו"ד גורגי דבי, טוען שחברתו משתמשת בעיקר במונים-צרפתיים של חברת גל דה פרנס, החברה-הלאומית של צרפת לגז. "מספר המונים-שלקחנו מהולנד היה כמעט אפסי, קובע-הוא, כשהתגלו הליקויים, שלחו ההולנדים-מהגוס לבדוק את המונים, התברר שהיה-צורך לתקן את כולם".

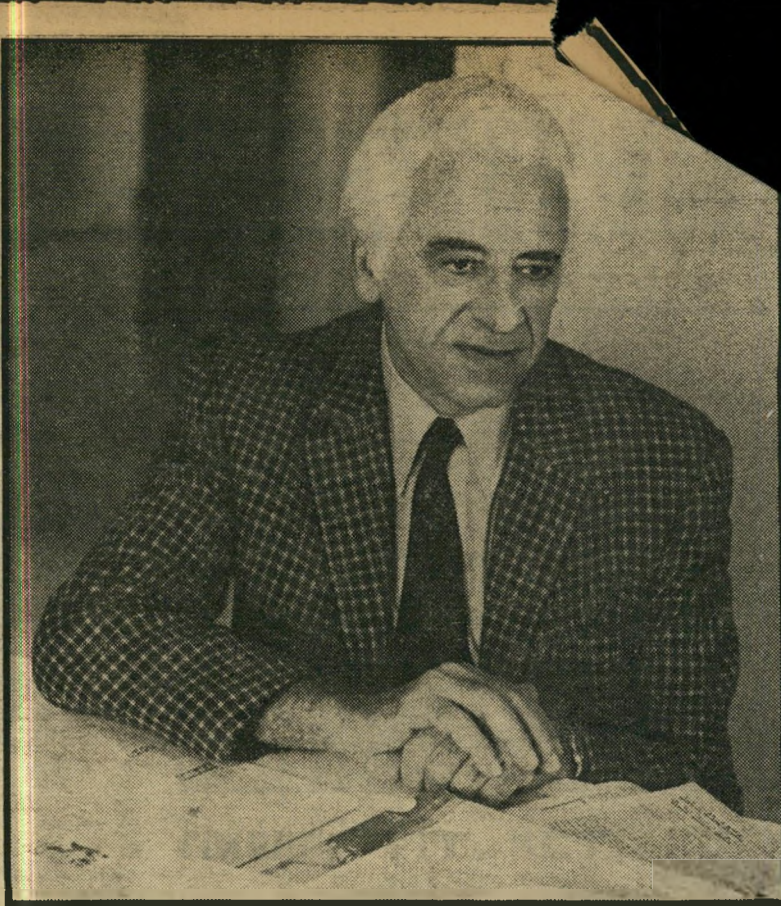
האם חושבת אמשראזן להגיש תביעה-משפטית נגד החברה ההולנדית? לא, ל-דברי עו"ד דבי, "זה לא כדאי לנו בגלל-כמות קטנה של מונים".

שונה דעתו של מנכ"ל פוגז, תת-אלוף (מיל.) אשר לוי, "אם פוגז לא תפוצה על ה-הפסדים ניתבע את החברה ההולנדית ל-דין". הכרין.

גוי סידר אותנו. מספר לוי, "לפני-כחצי שנה החלו מגיעות אלינו תלונות של-ספקי גז על מיעוט השימוש בגז אצל-צרי-כנים. בדקנו את העניין. התברר שכל ה-תלונות חלו על מונים החל מסדירה מסר-יימל. כאשר הודענו לחברה ההולנדית, הם-שלחו מהגוס והחלו מתקנים את המונים. אך הם סירבו לשלם פיצויים על הנוקים-שנגרמו". התקלה במונים, מסביר לוי, נב-עה מהעובדה שבאירופה משתמשים בגז-טבעי, ואילו בארץ בפחממי.

מנהל סופרגז, יוסף הסל, איננו נלהב לדבר על-העניין. "היה גוי שסידר אותנו, או מה? איפה האינטרס הצרפתי? שואל הוא, "ה-מונים פועלים לרעת החברה, ולטובתם של-הצרכנים". לדבריו, נגרמו לסופרגז נזקים-של 150 אלף ל"י, בפרשת המונים.

אולם דובר אחד אחידים מנהל כל שלוש-חברות הגז בדעתם: כאשר יסתתים בקרוב-תיקון המונים, יתחילו הצרכנים לקבל-חשבוניות חדשים — גדולים בהרבה.

דובר המורים התיכוניים בניחין מאיר

תיים חווה העבודה שלנו. ואנחנו דורשים שעד שהועדה שתקום לבדוק את שכר המורים תחליט, נקבל מיקדמה בגובה המתאים להפרכי השכר מאפריל 1970.

העולם הזה: ועל מה הסכימו המורים התיכוניים בהסתדרות המורים?

מאיר: הם לא השיגו קביעת דרגה למורה ב.א. מתחיל, אלא רק בדיקת ההפרשיות בין המורים האקדמאים לבין האקדמאים האחרים בשש השנים האחרונות. כלומר: הפער נשאר בעינו. הממשלה רוצה להשאיר את הפער בינינו לבין המהנדסים. אנחנו רוצים לא רק להצמיד את שכרנו לשכר המהנדסים, אלא לבטל את הפער.

המיקדמות שהשיגו מורי הסתדרות המורים מסתכמות בסכום של כ-60 ל"י למורה מ.א. בשיא החתק, לפי תביעותינו הסכום הוא בין 200 ל-300 ל"י לחודש.

נפולות בחינוך התיכון

העולם הזה: האם תביעות אלה מחפות על הפגם המוסרי שבהשבת רבבות תלמידים?

מאיר: אם אני צריך לשקול שתי רעות: להשביח את הלימודים לתקופה של מספר-מסויים של שבועות או חודשים, לעומת המפולת שאני רואה לעיני בחינוך העליסודי בשנים-הבאות, אם לא נכניס את התיכונים שימשכו כוחות להוראה תיכונית מייד — אז עם כל חוסר הרצון וכל המצפון המעיק עלי, אני מעדיף רעה קטנה על רעה גדולה.

דוגמה למצב השורר כיום בחינוך התיכון: כ-45% מהמורים המלמים בישראל בחינוך העליסודי, אינם אקדמאים. אין עוד מיקצוע אקדמאי אחד שנותנים ללא אקדמאים לגעת בו. איש לא ילך לרופא, אדריכל או עורך-דין שאין לו תעודה אקדמאית. שוב, בגלל טוב-ליבנו, כדי לא לגרום לזריקת 50 אלף נערים לרחוב, הסכמנו שגם מורים אלה ילמדו בבית-הספר התיכוניים. אבל אנחנו עושים מאמצים שהם ישתלמו ויקבלו את התואר האקדמאי.

אם נשנה את בחינות הבגרות מלפני 20 שנה לבחינות הבגרות כיום, נמצא ביניהם רק הבדלים קטנים מאוד: חומר הלימודים כמעט לא השתנה בכלל. לומדים היום בבתי-הספר התיכוניים את אותם פרקים בהיסטוריה ובמתימטיקה כמו בתקופת קום המדינה. חוסר השינוי לא נגרם כתוצאה מכך שמישהו סבור שמה שנקבע אז הוא אידיאלי. יודעים שהיה טוב להכניס לבית-הספר התיכון מיקצועות כמו מדעי-המחשב, סטטיסטיקה או לוגיקה מתימטית.

אבל אותו מורה טוב שאינו אקדמאי, הוא טוב מפני שהכין פעם אחת את חומר הלימודים שעליו ללמד לפני X שנים. חומר זה הוא יודע היטב ויודע ללמד אותו. אבל אם יגידו לו ללמד את מדעי-המחשב, יהיה עליו לעזוב את בית-הספר. אין לו מה לעשות אם.

לכן חייבים למשוך כוחות צעירים להוראה תיכונית. זה יתן גם אפשרות ל-45% המורים התיכוניים שאינם אקדמאים, להשתלם. נחזיר אותם לבית-הספר. נצמצם את כיתות הלימוד.

ישנה עוד נקודה: לפי החוק הקיים במדינת ישראל אסור ללמד בכיתות י"א וי"ב בבית-ספר תיכון למורה שאינו בעל תואר מ.א. כיום רק אחוז קטן מן המורים המלמים בכיתות אלה הם בעלי תואר זה.

הנה, למשל, לימודי המתימטיקה. זו צרה עולמית. מפקח על לימודים אלה בחינוך התיכון בארץ גילה לי שאחוז הכישלונות במתימטיקה בקרב לומדי המגמות הלא-מדעיות מתקרב ל-80%. רק בגלל ציוני המגן של המורים, קטן אחוז הכישלונות ל-50%.

האשמה היא בכך שאנחנו מחמצים את ההזדמנות החינוכית הנכונה להתחיל בהוראת מיקצוע זה. אין ספק כיום, שהגיל של תיכונים להתחלת לימודי המתימטיקה הוא נמוך מפילו מהגיל של חטיבות הביניים.

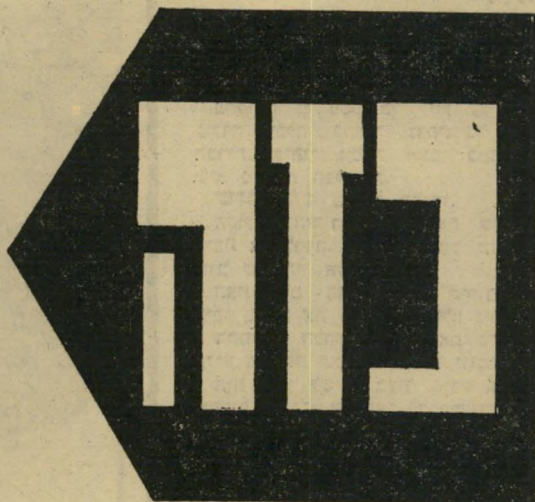
אני עושה זו השנה השלישית ניסוי בבית-הספר הריאלי, ללימוד האלגברה בשיטת הגילוי העצמי, לכל תלמידיו מגיל 10. התוצאות הן התלהבות עצומה של הנוער למיקצוע שתמיד דחה אותו. כל שיעור עכורם הוא חתייה. אני מקווה שהדור הזה לא ייכשל בבחינות הבג-רות במתימטיקה.

אבל בשביל מהפיכה כזו דרושים אנשים צעירים וטובים שגמרו אוניברסיטאות ומוכנים ללכת להוראה בבתי-ספר תיכוניים.

יש מיקצועות שהתבטלו בבתי-ספר תיכוניים בארץ בגלל חוסר מורים במיקצועות אלה, כמו, למשל, לימודי האלקטרוניקה. אם לא יבואו כוחות חדשים, אם לא יהיה מה שיכשור-להוראה בבתי-ספר תיכוניים, עתיד כל החינוך התיכון הוא בסכנה.

זוהי למעשה האדיאולוגיה שמאחורי השביתה שלנו. אנחנו שובתים להצלת בית-הספר התיכון הישראלי.

סוף סוף מממנת

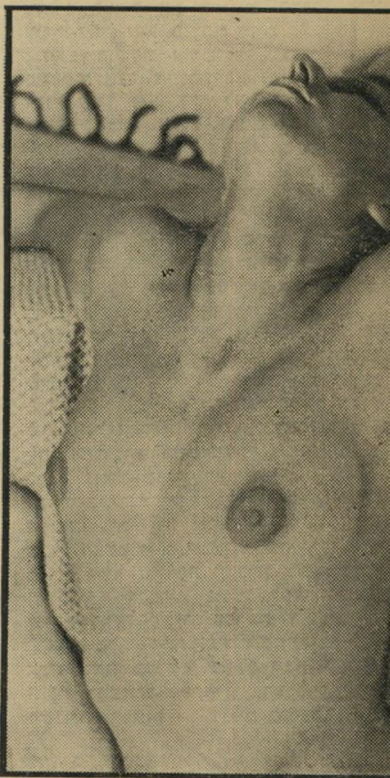

אובטיה משותפת
מנט מרכזי בסרטו החדש של דויד אבידן.

הידיים-ידי אבידן

טורר
המ'
שורר דוד אבידן להסביר בכותרת לתמונה זו, בה הוא נראה בחברת הגראפיקאית לילית לאסלו שהיא כוכבת-הפירוס של סרטו השלישי של המשורר דויד אבידן.

ל מעלה מיט שנה היה הקולנוע הישראלי צריך להמתין עד שיבוא דוקא משורר צעיר ויצעיד אותו צעד אחד קדימה, בכיוון אליו שותף הקולנוע העז למי כולו. מה שלא העז לעשות אף איש קולנוע ישראלי, עשה המשורר דויד אבידן שסרטו הקצר השלישי, מין, עלול להיראות בטעות כמוצר של מגיפת הפורנו הדנית, לולא נטבע עליו החותם "סרט אמנותי" בשל העובדה שיצר אותו משורר שהוא גם צייר, מלחין ופילוסוף לעת מצוא.

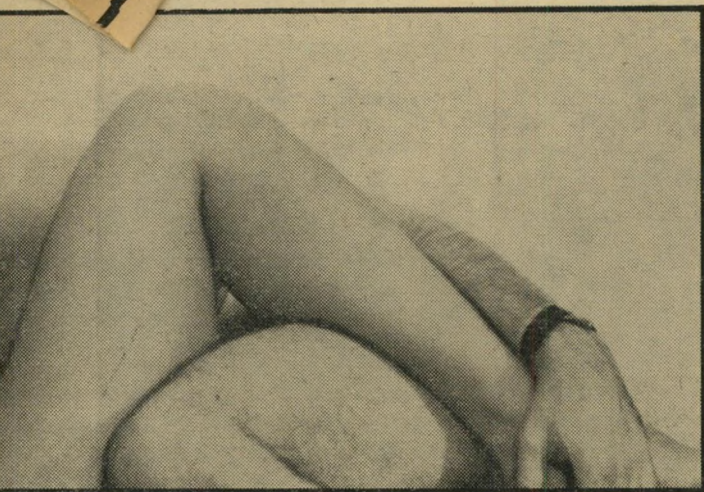
אולם לא די בחידוש מהפכני זה של אבידן. הוא הגדיל לעשות. לא די שיצר סרט נועז בתפיסתו ובצילומיו, שניתן לשייכו למדף סרטי המחתרת, אלא שהוא יצר אותו כסרט ממוסד לכל דבר — ביאשורו, תמיכתו ועידודו של הממונה על הסרט הישראלי במשרד המסחר והתעשייה. וזוהי למעשה המהפכה האמיתית, היחידה אולי בתולדות הקולנוע הישראלי מאז קיומו: שממשלת ישראל מימנה וסייעה להפיק סרט העלול להיראות בעיני פורי-טאנים צריאופק, שאינם מעודכנים במגמות החדשות של הקולנוע, כסרט פורנוגרפי.

מישגל

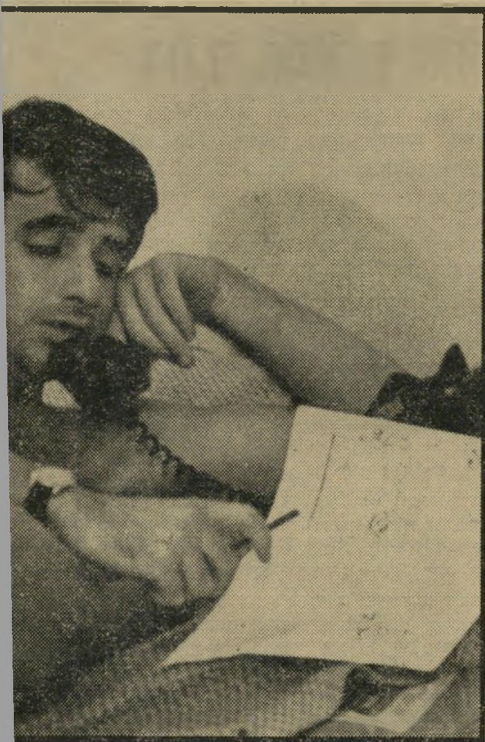
עקרוני

ס רטו של אבידן הוא אמנם סרט קצר, באורך של 27 דקות בלבד, אך-לם הוא אינו שייך לקטיגוריה של הסרטים הקצרים. זהו סרט שצולם ב־35 מ"מ, ב־צבע, בהשתתפותם של תריסר וחצי שחקנים, שהדמות הבולטת ביניהם הוא כמונן אבידן עצמו, האחראי גם לתסריט, להפקה, לבימוי, לעריכה, לעריכת-הקול ולחיבור ה־מוסיקה האלקטרונית המלווה את הסרט. למרות שהסרט נקרא מין ועוסק בעיקרו במין הרי לפי הגדרת אבידן "זה לא סרט מין — זה סרט בשם מין". אין צורך להסתכן בהגדרת הסרט ובתיאורו, כש־אשף־ניסוח כמו אבידן עצמו כבר עשה זאת בדברי ההסבר המלווים את הסרט. בלשונו הוא: "כתב־אישום חריף נגד ה־חברה הישראלית, עם דגש על המיכאניות של היחסים הבינאנושיים בה ועל היותה מורעלת במיקצבי אלימות רגשית; יש בו כמה מקסעי המין הנועזים ביותר בתולדות הקולנוע האמנותי, לרבות מישגל מתחילתו ועד סופו, עם דגש על הקשר ה־מיני כזיקה בלתי־אישית ומנוטרלת מפעילות אישית; תיאור מפורט של בעילת מרים הקדושה על ידי רוח־הקודש, עם פרשנות חדשה המציעה בין השאר את האפשרות, כי ישוע ב־יוסף היה אישיות הומוסקסואלית וכי הוא סבל מ־הסביב־אדיפי מהופך; הוא קינא באמו על שרוח הקודש באה אליה ולא אליו; יש בו קטע לידה וקטע הזרעה־עצמית, מלכודת־מין הומוטכטואלית, שטומנת נערה לצעיר העוקב אחריה ב־חוב והזחה קבוצתית למטע ל.ט.ד."

או כמו שאבידן עצמו, שאי אפשר ל־חשוד בו אף פעם בענותנות־יתר, מתאר את קטעי השיא כסרט, בו נראה הוא עצמו בעירום מלא, משגל במצבים שונים את בת־זוגתו החשופה כסרט, לילית לאסלו: "לצלילי מוסיקה קונקרטיסט, המהווה

המשורר דויד אבידן והגראפיקא

תערוב של צעקות, אנחות, נקישות, צלילי מקדחה חשמלית, צלילי הצתת גפרורים ו־הפעלת מספריים, מדגימים אבידן ולילית לאסלו, בעירום מלא ובאור מלא, מישגל מפורט, מגוון, פרוע, משוכלל, מסוגנן, מיכ־ני, בלתי־איש — מישגל עקרוני.

זהו מין ללא הקדמות וללא סיומות. ל־לא רמזים וללא שמאלץ, ללא רוך אך גם ללא טיפת ברוטאליות, ללא אהבה אך גם ללא התבהמות, ללא חושניות, אך ללא סטריליות. מין מנותק, מבודד, אך בלתי פורנוגרפי במודגש. קטע שכל הצנוורות בעולם מוזמנות לחזות בו בכל עת, אך ש־שום צנוורה בעולם לא תזכה להריס עליו מספריים ולוא במחיר גניזתו המוחלט של הסרט."

נותן שאנס

לצנוורה

ל צד הצלח הנשאלת מאזיה היא כי־ישראל לסייע לו, בעיקר במימון, להפיק סרט מעין זה, שיעורר ודאי סערה ציבורית בישראל?

התשובה היא פשוטה. במיסגרת הועדה לעידוד הסרט הישראלי, שליד משרד ה־מיסחר והתעשייה, הוקם מיפעל לעידוד יו־צרים קולנועיים צעירים. כל אדם יכול ל־היעזר פעמיים בתקציבה של הועדה, פעם להפקת סרט קצר ב־16 מ"מ ופעם, בסכום של 12 אלף ל"י, להפקת סרט קצר ב־

שלה סרט אמנותי

ת לילית לאסלו בסרט האמנותי "מ'ו"

למשקפה הנאורים של האקדמיה למדעי ה-
מין בקאמפוס האוניברסיטאי הישראלי ש-
עבר הפיכה.
הועדה אף הצמידה לאביון במהלך הפ-
קת הסרט, שעלה 20 אלף ל"ו ושהוסרט
במשך ארבעה ימים, את אחד מחבריה ש-
פיקח על עבודתו ואישר אותה בכל של-
ביה.

בעקבות ברגמן

גודאר ואנטוניוני

כ ל זה טוב ויפה, אולם נותרה עדיין
הצנזורה לסרטים ומחזות. זו יכולה ל-
התעלם מהעובדה שסרטו של אביון הופק
בעיוורה של הממשלה ולפסול אותו להצ-
גה. אביון אינו מתעלם מאפשרות כזו,
אך הוא אופטימי: "אני רוצה לתת לצנזר-
רה הישראלית שאנס להתבגר. איני מתכוון
לתת לצנזורה את הזכות לעריכה חוזרת
של הסרט. אם תאשר אותו יהיה זה תק-
דים מעודד. וכאן יש לה אפשרות לעשות
כיוון שיש לה גיבוי אמנותי.
"יש אלמנט של שליחות בכל העניין ה-
זה. אם אני אוותר — מי לא יוותר? סתם

מדוע בעצם עוסק אמן כאביון ש-
עיקר הילתו האמנותית נשורה מ-
שירתו, במדיום הקולנועי? לגביו השאלה
אינה לגיטימית כלל. עניינו של היוצר ה-
מודרני, לדעתו, הוא בקשר שבין ה-
אמנויות יותר מאשר בעיסוק באחד מ-
(המשך בעמוד 20)

אדם שיבוא עם סרט כזה יטאטאו אותו.
אני יכול להלחם. כושר הלחימה שלי הוא
גבוה משל אחרים ואני יכול לסלול את
הדרך לאחרים, אם כי מבחינה כלכלית כו-
שר הנשימה שלי הוא ירוד משל אחרים,
אלא שזאת אינה סיבה שלא לעשות מה
שאתה רוצה לעשות."

בעיה מכבידה
באמצע "ה-
יהסיס העי-
קרוניים" שלו, מפריע לאביון צלצול טל-
פון מכתבת עיתון נשים המבקשת לראיין.

ברוב של 35 מ"מ.
הפרוצדורה גם היא פשוטה. יש להגיש
תסריט לוועדה. אתרי שהתסריט מאושר
ע"י הועדה מקבל היוצר הלוחה כספית ל-
הפקת הסרט, ההופכת למענק אחרי שה-
ועדה רואה את הסרט המוגמר ומאשרת
שהופק בהתאם לתסריט שאושר עלידה.
אביון לא הסתיר דבר מהועדה. הו-
פירט בפניה אינה סרט הוא עומד להפיק.
בין השאר ציין כי "מין יבדוק לא רק
מין, אלא בעיות יסוד כנישואין, נישואין
יהודים, לסביות, אורגיות וסמים מבעד

חדשה המציעה בין השאר את האפשרות כי ישוע היה אישיות
הומוסקסואלית וקנא באמו על שרוח הקודש באה אליה ולא
אליה, נראית לילית בסצינת אהבה עם דוח הקודש המפשיטה אותה.

מרים הבחולה מתעברת
בסצינה זו, ש-
נועדה לדבר א'
בין להציג "תיאור מפורט של בעילת מרים הקדושה עם פרשנות

מלכת האמבטיה
היא ל-
סל, הזוכה לעיטוי בלתי מעודן משותפה
לאמבט, המרוכז כולו במלאכתו הפורית.

יחסים מרחביים סיפורו של בן-אדם

אחד הידידים הטובים שיש עכשיו לי פלסטינים הוא יהודי טוב, הנושא את השם מארטין מנש — שם שפירושו בגרמנית ובאדיש "בן-אדם".

ידידותו של הפקולטי הגני-יורקי לעניין הפלסטיני צמחה על רקע מזור: חטיפת בתו.

החוטפים הפזענים. חטיפת-המטוסים הגדולה, שריתקה את העולם לפני חודשיים, נשכחה כמעט כליל. מלחמת-האזרחים בירדן ומות עבדאל-נאצר השכיחו אותה. אולם הפרשה הותירה אחריה בדעת הקהל האמריקאית מישקע ניכר, והוא כי מעט כולו לטובת החוטפים.

אמנם, תחילה התקוממו האמריקאים נגד החטיפה. המילים "בני ערובה", עוררו ב"הם חללה. אולם רושם זו נישטשש כאשר שוחררו בני-הערובה. בחורם לארצם, די ברו כולם — רובם יהודים — באהדה ואף בהתלהבות על חטפיהם.

סיפור רדף סיפור: איך הגנו הפידיאון על החטופים, איך סיכנו את חייהם למענם, איך חילקו עימם את טיפת-המים ופרוסות לחם האחרונות, איך התנגדו באכזריות כל פי הגנשים. הפיומן החזור: "עכשיו אנחנו מבינים שיש צד שני לסיכסוך הישראלי-ערבי".

מפעם לפעם עדיין מתפרסם סיפור כזה. לאחרונה סיפר עיתון גני-יורקי את סיפורו של מנש.

יהודי ברבית-עמון. בתו של מנש, ברברה בת 16, היתה במסוס טיו.ו.א. שנוסף, בדרכו מתל-אביב לגני-יורק, על ידי החזית העממית לשיחרור הפלסטין ו"הגנת בורקה. ברברה היתה בדרכה לגני-יורק לאחר שהייה כמתנדבת, במשך הקיץ, בקיבוץ.

ברגע שהוברר כי בניגוד לחטיפת בעבר, מתכוונים החוטפים להחזיק הפעם בנוסעים בבני-ערובה, החליט מנש, עורך-דין ניו-יורק, לצאת לרבית-עמון ולנסות לשחרר את בתו.

הוא נעזר במשימתו בשותפו, עורך-דין כושי ששהה פרק זמן במזרח התיכון והיה בעל קשרים עם חברים בחזית העממית. שני השותפים ססו לביירות, וחשעה ימים לאחר החטיפה הגיעו לרבית-עמון.

יהודי משוחח עם דובר החזית. דרכם עברה ללא תקלות. בשום מקום לא נשאל מנש אם הוא יהודי. חצי יום לאחר שנרשם במלון אינסקונסנטל בבירה הירדנית, כבר ישב לשיחה עם אחד מדוברי החזית, צעיר משופם ואינטליגנטי בשם בוסאם. השיחה התנהלה ברוח טובה, ו"כתוצאה ממנה הצליח מנש להעביר מכתב לבתו ולקבל אחד ממנה. "נוהגים בי יפה, ואין כל חשש שיפגעו בנו", כתבה ברברה. "אני מבלה את זמני בלימוד לבחינות, ו"מקחה רק שתפעלו לשיחרורי בהקדם".

מנש ושותפו שהו ברבית-עמון כל עת הקרבות, הועברו בסופם לביירות ושם קיבל שותפו מדע מהימן שלברברה, כלשאר החטופים, שלום. עורכיהדן חזרו ל"ניו-יורק ביום א' למחרת הגיעה לשם הבת. **דעורר את מצפון העוררם.** "הפרשה נתנה לי שיעור מזורז ומרוכז בבעיית המזרח התיכון", מסכם כיום מנש. "לאחר הפגישה עם שליחי החזית במלון חשתי — אולי — ללא הצדקה הגיונית שאין לי כל סיבה לחשוש לגורלה של ברברה, מבחינה פיזית".

למרות שלא היה מעולם חבר בכל אי רגון, יהודי או אחר, החליט עתה מנש לפעול לכך שיותר אנשים בעולם יבינו את בעיית הפליטים הפלסטיניים. בין השאר שלח תרומה לקיבוץ גבעת חביבה, בו שהה בתו, "אשר בו עובדים ערבים ויהודים בשיתוף פעולה".

לדעת הבן-אדם מניו-יורק, עד שלא תסדר השאלה הפלסטינית, כל שלום שיושג במזרח התיכון לא יהיה אלא זמני. "יהודי ארצות-הברית חייבים גם הם להשתתף ב"פיתרון הבעיה", טוען הוא. "הנאצים שבהם חיו הפליטים האלו בעשרים השנים האחרונות הם חמורים" אומר הוא, "ו"הרגשתי היא שאיש בעצם לא שם לב לכך בכלל. חובה, לדעתי, לעורר את מצפון העולם לכך".

"ואני מתכוון לעזור בזה".

שחתי האמנות. "הקולנוע הוא מדיום שכמעט לא נעשה בו שום דבר. הוא מוגבל מבחינת הישגיו, אמנות כמעט בתולית". סבור אבידן, "אני חושב שאני יכול לעשות בקולנוע דברים שאחרים אינם עושים. קולנוע שאני עושה אינו דומה לקולנוע של אחרים. אם אנשים כמו ברגמן, אנטוניוני וגודאר עושים קולנוע, אין סיבה שגם אני לא אתערב ב"תחום הזה".

ואם מישור שיצדיק את זכותו האמנותית של אבידן להסיק סרט כזה יחלוק ויערער על עצם הופעתו בו, ככוכב ראשי וכשחקן מין עירום, יש לאבידן גם תשובות על כך.

"לביים סרט", הוא אומר, "זה כמו ל"נצח על תזמורת ג'אז. נוח וטוב יותר ל"נצח מבפנים מאשר מבחוץ. ההשתתפות האישית שלי נועדה להדגים את התפיסה שלי לגבי משחק קולנועי. איני מאמין ב"תשובות על כך".

הזרעה מלאכותית

בשעת צילום קטע ההזרעה העצמית במזרק בסרטו של דויד אבידן, חני, כמו הנערות האחרות המשתתפות בסרט, היא בוגרת תיכון, נמנית עם ידידותיו של דויד אבידן.

משחק, אלא בהתנהגות נכונה לפני המצלמה. מעין ביהייביוזים קולנועי. והוא ה"דון ביחס להופעת העירום שלי בסצינות המישול: רציתי להדגים ביהייביוזים קולנועי מיני נכון, משוחרר וללא מעצורים. ואני סבור שהצלחתי לעשות זאת".

— ענין של עקרון:

— בלי זונות!

ר' נח למשל, "נותן אבידן הדגמה ל"התנהגות מינית בלתי קולנועית, ב"יום השלישי של הצילומים התעוררו קשיים עם לילית לאסלו, בגלל חוסר החופשיות של הצוות. אחרי שהתפשטה במשך יומיים, סירבה להתפשט ביום השלישי. אמרתי לה: "אם כך — אז תלכי הביתה". אחד ה"צלמים הציע לי: "בוא נלך לרחוב בן יהודה, ניקח זונה, נשלם לה ונגמור את הסרט. אבל אצלי זה היה עקרון: זה סרט רציני. אני לא מכניס זונות לסרט".

"לקחתי את לילית הצידה ואמרתי לה מה שאמרתי לצלם. הסברתי לה: תראי, זה לא רק את שמתפשטת, זה גם אני. ו"אני יותר מוכר ממך בציבור". זה שיכנע אותה והיא חזרה לשחק. אני יכול לומר שעשיתי את הסרט הזה כמו גופי".

איזה שימוש מתכוון אבידן לעשות ב"סרט הזה? "מי שעושה סרט ב"35 מ"מ, אינו מרמה את עצמו שהסרט נועד להיות מוקרן במרתף. הסרט נועד למציאות של בתריקולנוע. אני מקחה שאוכל להציג אותו בבית-קולנוע בשיטת ג'ונס-סופר, ב"מיתחם מסוים של שעות. יש לדעתי ב"סרט כמה בשורות שלחברה הישראלית כדאי בהחלט לשמוע אותו".

ואם — טפו, טפו טפו, — לא תתערב הצנזורה, לא רואה אבידן כל סיבה מדוע לא יהיה זה סרטו שייצג את ישראל בססטיבל הסרטים הבא בקאן.

דור נבון

"כי השתות יהרסון, צריך מה פעל?" (מוזמר יא', 3). שתות, הנה אומר יסודות. באם יהרסו היסודות עצמם, מה יעשה אפילו זה החפץ ללכת בדרך-מישרין?

אנו חיים בדור אשר בו אבדו היסודות. הקרקע נשמטה מתחת לרגלינו, וכל-כולה של המבוכה, כל התסכול והיאוש המאפיינים כל-כך את הדור הזה, הם תוצאה ישירה מאבדן עצום זה. (אמנם יש כאלו אשר עדיין לא התעוררו להבין את משמעות ההתכחשות לאלוהים, והם עידם מדברים וחושבים במונחים אשר אינם ניתנים להצדקה אלא על אותן היסודות בהם הם כופרים) שכן, כפי שכבר אמר לנו ג'והן פול סטר הצרפתי, באם אין אלוהים, גם האדם המוסרי איננו עוד, ובאם אין אלוהים, אין לנו כל אפשרות להגיע לאיזה שהם קניימיה אובייקטיביים שלפיהם ניתן יהיה לחיות את חיינו.

אני קורא תגר לכל אחד מקוראי: תנו לי סיבה אחת שתחייב אותי במישור המוסרי באם אין אלוהים: אמרו לי מדוע עלי לאהוב את חברי? יתר מזה, באם אדם הוא באמת תוצאה של תהליך, ותהליך שאין לו שום שייכות למוסר, מהיזאת, בעצם, אהבה?

תרבות וזמנו מנסה לענות לשאלה זו, ולמרות הכשרון הרב הגלום בדוברינו/מנהיגינו, כל אחד ממאמצים אלו העלה תוהו. **כבר אין לנו סיבה לאהוב את רענו כמונו!**

ההתכחשות באלוהים מחייבת אותנו לנסות ולהביא לעולם קנה-מידה אחר, וכזה איננו בנמצא. ההתדרדרות המוסרית והחברתית הזו שאנו כל-כך מבכים אותה, הונחת חובותינו כלפי שאר האנושות, הסובלת חרפת רעב ומחסור, והנאבקת תחת עול שיעבוד דיקטטורי, וכל יתר אותם ביאפרות, ויטנאמים ומלחמות ישראל-ערב באו עלינו כתוצאה ישירה מכך שאנו חיים בלא קנה-מידה, או שחבקנו קניימיה מדויים שאין בהם כדי לעמוד במבחני החיים והמציאות.

אלוהים הוא שברא את האדם. תכלית חיי האדם היא לפאר אותו ולהנות ממנו לנצח. הוא האלף והתו, הראשון והאחרון מקורם ונקודת-המוקד הלגיטימית היחידה של חיינו.

את האדם יש לאהוב משום שאלוהים בראו — כפי שברא גם אותך. גם אם רעך אינו שווה לך בשום מישור אחר, הוא ששה לך בערכו לפני ה'. לי יש סיבה לאהוב, ואף שאני מודה, לחרפתי, שלא תמיד אני עושה זאת, וזה חלק מאותו דבר אשר ממנו האלוהים שיחרר, משחרר בהתמדה, ויישחרר בשלמות את האדם. זהו אותו פגם שבבענו. זהו החטא. וגם לבעיה זו יש לאלוהים, אלוהים הנמצא-באמת, פתרון נהדר: הוא בוראבנו לב חדש ושם בנו רוח נכונה, והוא עושה זאת היום!

חלום אחרית הימים הוא יותר מחלום, זוהי תקווה שתתגשם.

ת.ד. 2234 רמת-גן
מכתבים ייעוץ

ירובעל.

**מחיר ואיכות עומדים
ביחס הדדי סביר.
אל נא תתפלא איפוא,
אם תדרש לשכם
מחיר גבוה במקצת
תמורת מכשיר טקוויזה
שאוב לורנץ**

סרטי המאה השלושים מציגים

מ'ן

הסרט הנועז ביותר בתולדות הקולנוע הישראלי

- * סרט-חובה לכל ישראלי משכיל
- * מיבחן לבגרותו של הצופה הנועז
- * 27 דקות של הרפתקה קולנועית בלתי-פוסקת, המתחילה והמסתיימת בשריפת הסרט
- * סרט שיש לראותו לפחות פעמיים

לפי שעה בהקרנות מוזמנות בלבד, לקיבוצים, מועדונים, בתי-ס תיכוניים (שבעיות-שמיניות בלבד), קאמפוסים אוניברסיטאיים ואולמות פרטיים.

"מ'ן" מגיע לכל מקום בארץ, עם מקרן-צמוד, עליפי הזמנות ממומנות-מראש.

לפנות בכתב בלבד אל: סרטי המאה השלושים רח' שמשון 11, ת"א

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמנהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאדואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שם בע"מ, תל-אביב, רח' סוף 6 • גלוטות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

בפ'בז
אורי גלר (בחולצה המשווה בצת) עם המשפחה המאמצת שלו בקיבוץ חצור, בהיותו בן 10. אורי גלר מחזיק בילדו ובני הקיבוץ סלדו ממנו.

הוא אמרנו הראשון, אברי רביב (רבינוב). מספר רביב: „אם אני מכיר את אורי גלר? אני מכיר אותו טוב יותר מכל אלה הסבורים כי הם יודעים הכל אודותיו. את אחת ההופעות הראשונות שלו ערכנו בקולנוע אילת. לפני ההופעה אמר אורי שהוא רוצה להכניס פגז בכר בתחילת ההופעה. הוא ביקש מחברי, משה פרקש, להציץ דרך המסך לאולם ולנסות לזהות מישהו מהנוכחים.“

לוחשים לסופיה

לורן

„פרקש הציץ ואמר לגלר: בשורה 3, כסא מספר 7, יושבת אשה בשם וי-סוצקי. אני זוכר כל פרט ופרט של התרגיל הזה מפני שגברת ויסוצקי היתה אמה של חברתו של פרקש ולכן הוא בחר בה. כאשר יצא אורי גלר אל הבמה הוא הזמין את האשה משורה 3, כסא 7 ל-במה. שם ביקש ממנה לחשוב היטב על שם משפחתה. הוא כיסה את פניו בידי ו-אחר כך התחיל לכתוב על גליון נייר גדול את אותיות שמה. האשה כמעט ו-התעלפה והקהל נכנס לאכסטוזה.“

האם זה זיוף
זוהי התמונה שמנהל עסקיה של סופיה לורן טוען כי אינה אלא זיוף פוטומונטאז' שהורכב מצילום ישן של סופיה לורן והדבקה של צילום של אורי גלר. לספקות בקשר לאוטנטיות של התמונה מוסיפה העובדה שלדברי גלר עצמו הוא נפגש עם סופיה בתוך ביתה בבלב, ואילו צילום זה צולם בחוץ.

בתום שנה וחצי לשהותו בקיבוץ באה אמו של אורי גלר והוציאה אותו מהמשק. האם, תופרת ארנקים במיקצועה, נישאה לאדם עשיר ממוצא הונגרי, בעל חנות לכלי נגינה ובעל פנסיון קטן בקפריסין. היא לקחה את אורי עמה לקפריסין, שם שהה במשך שמונה שנים. למרות שה-קיבוץ לא היה אהוב עליו, בא אורי ל-ביקור במשק כשביקר בארץ. אלישע שומ-רון מספר גם כי בנו איתן, בן גילו של אורי, המשרת כיום כקצין בצה"ל, היה מסתכסך עם אורי בשל נטייתו לסחוב חפצים שאינם שייכים לו. אבל הוא המ-תיק פסוק זה באומרו: „צריך להבין ש-ילדים קטנים מתנהגים כך.“

אל סופיה לביתה. „לא הייתי נוכח בפגישות, אבל אני משר-כנע שהן התקיימו. אין לי שום סיבה ל-הטיל ספק בכך. באשר לתמונה — רני הירש נשאר ברומא אחרינו כדי להשיג את התמונות, ומשום כך הן התעכבו.“

התעלומה נשארה בעינה: האם אכל א-רי גלר ספגטי בחברת סופיה לורן, או ניסה להאכיל את העולם בלוקשים על פגישותיו עמה.

אפשר לרמות חלק מהאנשים במשך כל הזמן. אפשר לרמות את כל האנשים חלק מהזמן. אבל אי אפשר לרמות את כל הא-נשים כל הזמן.

אורי גלר לא למד אמת חיים זו ב-23 שנותיו. מסתבר כי הרבה אנשים בארץ מכירים את אורי גלר עוד לפני שהפך לאליל ההמון. דמותו, כפי שהצטיירה ב-עיניהם, שונה בתכלית מהדמות שהצטיירה בעיתונות הישראלית בחודשים האחרונים, בעיקר לפי סיפורי אורי גלר עצמו. יש גם רבים המכירים אותו כבדאי, נוכח, רמאי וטיפוס בלתי יציב. אולם כל אלה העדיפו לשתוק כשהאקסטוזה ההמונית סביב אורי גלר השתוללה וגרפה אחריה את מנהיגי העם ומצביאיו.

אחד המקומות בהם מכירים את אורי גלר מזה שנים הוא קיבוץ חצור בדרום, שם התחנך אורי גלר כשנה וחצי, מה-תקופה בה מלאו לו עשר שנים. אלישע וטובה שמרון היו הוריו המאמץ-צים של אורי גלר בקיבוץ. „כאשר הוריו החליטו להתגרש, עמד אביו על כך שאורי יחונך בקיבוץ. אצלנו במשק נהוג שכל ילד חוץ מקבל משפחה מאמצת. אנחנו קיבלנו אותו“, מספר אלישע שמרון, ה-עובד כמסגר במפעל בקיבוץ.

„הוא היה ילד עם דמיון רחב“, סיפר אלישע לכתב העולם הזה השבוע. הוא אהב להמציא ולספר כל מיני מעשיות ובדיות. מה שהיה יפה אצלו, לפני שהכיר-נו את דמותו האמיתית היתה התנהגותו. הוא היה גיטלמן והתנהג בנימים“

אם עד השבוע היה הטלפאט ה-מתחזה אורי גלר תופעה פרובינציא-לית ישראלית בלבד, הוא הפך השבוע ל-פיגורה בינלאומית. שעה שבכמה מה-שבועונים החשובים של אירופה הכינו כת-בות סנסציוניות על הנביא הישראלי ה-חדש, שזיכה לפני שבועיים את אורחי אי-טליה בקסמיו העל-אנושיים, התפוצצה ב-ישראל פצצה שאימה לקטוע את הקארי-רה המטאורית של גלר בכת אחת.

לפני שבועיים, כשיצא אורי גלר בדרכו מישראל לרומא, הוא מסר לכתב עיתו-ים בלור כי הוא נוסע לפגישה עם כוכבת הקולנוע סופיה לורן לפי הומנתה, „כדי לשחק עמה פוקר.“

אורי גלר חזר מרומא לפני עשרה ימים. במשך שבוע ימים אפפה שתיקה את מסי-עו, עד שהחל אורי גלר, בעזרת איש יח-סי הציבור הצמוד שלו, רני הירש, לחלק ראיונות לעיתונאים, בהם סיפר על פגיש-תו עם סופיה, ובעלה המפיק קרלו פונטי. גלר סיפר על פגישתו זו גם לכתב העולם הזה, הבטיח לשלוח תמונה שלו בחברת סופיה בעת ביקורו אצלה. אולם במקום התמונה המובטחת שלח גלר למערכת תמונות של עצמו ברומא. „עוד לא הס-פיקו לפתח את התמונה עם סופיה“, הס-בירו ממשרדי חברת האמרגנות סולן, ה-מארגנת את הופעותיו.

ההתחמקות עוררה חשד. במערכת ה-ת-עורר ספק אם אמנם באמת נפגש אורי גלר עם סופיה, לפי סיפורו, או שכל ה-עניין אינה אלא אחת הפאנטזיות שלו, ב-אמצעותן הוא מתעתע בעולם כולו. ב-שיחה טלפונית לביתה של סופיה ברומא הסתבר כי סופיה עצמה לא נמצאת עתה ב-רומא, אולם מכירתה שנשאלה על כך השיבה כי לא שמעה את השם אורי גלר מעולם וכי לא ידוע לה על קיום פגישה של סופיה לורן עם טלפאט ישראלי.

ספגטי או דוקשים
באותו זמן עצמו סיפק גלר למע-רב רכת ידיעות אחרונות את תמונתו ב-חברתה של סופיה. למראה התמונה ה-ת-עורר חשד בלב אנשי המערכת. סופיה נראתה בתמונה בדיוק באותה תלבושת ובאותה הבעה וזוית צילום כמו בתמונה אחרת שלה שפורסמה לפני חצי שנה. הועלה חשד כי התמונה אינה אלא זיוף, בו הודבק אורי גלר לצידה של סופיה.

כתבת ידיעות אחרונות ברומא, פאני מינרבי, קיבלה הצהרה מפי מנהל עסקיה של הכוכבת, בשמה של סופיה, כי לא לה ולא לבעלה ידוע שמו של אורי גלר וכי מעולם לא נפגשו עמו. לדעת מנהל העסקים, אם אמנם קיים צילום של אורי גלר בחברת סופיה, זה צריך להיות זיוף. לעומת זאת טען האמרגן מיקי פלד, אמר-גנו של אורי גלר, שליווה אותו בעת ביקורו ברומא. כי אין לו צל של ספק כי אורי גלר אמנם נפגש עם סופיה.

„את הפגישה אירגן יוהי האיסלקי סנ-דרו פר ג'ון“, סיפר מיקי פלד, „זהו איש עסקים, בתור רציני, נפגשנו עמו בקפה דה-פארי בויה-וונטו והוא לקח את אורי גלר למשרדיו של קרלו פונטי. התמנע ל-הם שעה וחצי עד שחזרו מהפגישה. פונ-טי וגלר קבעו פגישה למחרת, אבל גלר לא הבטיח שיכול לבוא, כיוון שנועדה לו הופעה בבית-החייול למחרת והיינו צריכים לחזור לארץ. למחרת קיבלנו טלפון מ-קר-לו פונטי בו הוא מבקש שאורי גלר יבוא

במדים
אורי גלר במדי רב"ט צנח-נים. הקאריירה שלו בצנח-נים נסתיימה כשנזרק מקורס הקצינים לפני-סיומו, שרת אחר-כך כרץ ביחידה לא קבוצית.

פנה אורי לשובה ואמר לה: את תמסרי רק לי על ההזמנות להופעות ותקבלי 10% ממה שאקבל. גיליתי גם שהוא היה מופיע בלי ידיעתי בהופעות שונות או מוסר לי סכומים לא נכונים על השכר שקיבל. פרץ בינינו ריב. אורי החזיר לי כמה מאות ל"י ומאז נפרדנו.“

דוגמא נוספת לתרמיות של אורי גלר: פעם מצא רביב את אורי גלר רכון על לוח שחמט. לשאלתו של רביב הודיע לו אורי כי הוא משתתף באליפות ישראל בשחמט. האמת היא, שבין המש-תתמים באליפות שנערכה אותה תקופה היה שחקן בשם גלר, אלא ששמו הפרטי היה עוזי. כשהתגלה הדבר סיפר אורי כי עוזי הוא בן-דודו, וכי הוא מתרכז בלוח כדי לשדר לו באמצעות הקרניים המיוחדות שלו כיצד לנצח באליפות. ל-רוע המזל לא קלט עוזי גלר את הקר-ניים ולא זכה באליפות.

לרוע המזל לא הסתיימה נטייתו של אורי גלר לסחוב דברים בקיבוץ. נזכרו כמה מבני חצור: „אורי היה סוחב מכולם את החפצים האישיים. גם כאשר היה ב-קורס קצינים בצה"ל גילינו תופעה זו. הוא פשוט היה לוקח דברים שאינם שיי-כים לו. החברה עשו לו „שמיכה“ והוא נזרק מהקורס לפני סיומו.“ חברת קיבוץ חצור, תלמה אפקי, נזכרה: „לא קראנו לו אף פעם המנחש — כפי שהוא מספר. לא הבחנו אצלו בשום סימנים מיוחדים של כשרון טלפאטי. ברור מעל לכל ספק ש-הוא לא קרא לנו מחשבות. להיפך, לא אהבנו אותו כילד. לא היו רגילים אצלנו שמישהו ישקר והוא היה בלופר גדול. זאת הייתה הסיבה שהחברה בקיבוץ ה-ציקו לו.“

קרניים מיוחדות
שהתבקש השבוע אורי גלר
לספר מה הוא זוכר מתקופת שהי-תו בקיבוץ, נסתמו לפתע מעיינות הטל-פאטיה של הטלפאט הגדול. „הייתי נער צעיר“, אמר, „ולכן אינני זוכר את ה-תקופה.“

מי שלא ישכת במהרה את אורי גלר

אשה זו היתה איש

התביעה, שהחלה מתבררת בימים אלו בבית הדין הרבני בתל-אביב, הי- תה מיוחדת במינה: יעקב ארז (21), הגיש בקשת גירושין מאשתו, עדה (31), חשפנית ומארכת במועדוני-לילה, אותה נשא באוגוסט השנה. הסיבה לתביעתו, לדבריו: לאחר הנישואין גילה שאשתו היתה בעבר גבר בשם ולרי טל, ועברה ניתוח לשינוי-מין.

מאחורי תביעה יבשה זו, מסתתרת טרגדיה של אשה אומללה, שהטבע ו- הגורל התאכזרו אליה: הרואה את עדה ארז, יתקשה להאמין שהבלונדית הג- בווה, בעלת השיער הגולש, הגיזרה הדקה והחזה השופע, היא יצור אומ- לל שלא ידע בחייו יום אושר. לא בה- יותה גבר, ולא בהיותה אשה.

זהו סיפורת האיש של עדה: כנראה שגור עלי מהשמים להיות אומ- ללה כל החיים.

נולדתי בתור גבר רק בגלל טעות של הטבע. מבחינה נפשית הייתי תמיד אשה — אשה בוגר גבר.

כל חיי רציתי להשתחרר מהגוף הזה. והנה לפני שנה, אחרי שעברתי ניתוח ו- סבלתי יסורים אימים שאי-אפשר בכלל לתאר אותם — זכיתי סוף-סוף להגשמת החלום שלי: הפכתי לאשה גם בגופי, והתחתנתי.

ודווקא אז, כשחשבתי שזכיתי בפעם הראשונה בחיים, להיות מאושרת — בע- לי עזב אותי.

בבית הדין הרבני ובמשטרה הוא טען שהוא רוצה להתגרש ממני בגלל שהוא לא ידע שהייתי גבר. אבל זה שקר. הי- אמת היא בדיוק הפוכה: כשהיכרנו בי- התחלה, מצאתי חן בעיני דווקא בגלל ש- הייתי גבר. אחרי הניתוח, הוא מאס בי דווקא בגלל שנהיית אשה. כי הוא רצה שאני אמשיך להיות גבר.

בעלי הוא הומו. גם אני בתור גבר, הייתי הומו. אבל אני קיבלתי אותו כמו שהוא. אני מסתובבת הרבה במועדוני ליל- לה, ואני מכירה את כל סוגי ההומוסקסו-

במדינה

השטחים

גן-עדן

עלי אדמות

כאשר יושג השלום בין ישראל לפלס- טינים, עשויים היסטוריונים לקבוע, שמכל משדרי הממשלה, הירבה לתרום להשגת הי- מטרה דווקא — משדרי החקלאות.

שכן, עובדיו של משדרי זה, בעמל יום יומי אפור וצנוע, עושים רבות לקירוב הלכבות בין תושבי השטחים לישראל. ע- בודת ההדרכה שלהם בקרב החקלאים המ- קומיים זוכה מצד אלו להערכה עמוקה — גם אם ללא אומר. המדריכים הישראליים מסוגלים לנסוע מאות קילומטרים כדי לה- גיע לכפר נידח, להדגים בפני אי אלו עשרות תושבים שיטת הרברה מודרנית.

פרחים אינם רק פרחים. לאחרונה החליטו במשדרי על החרת ענף חדש בשט- חים — שזירת פרחים. הם גייסו למטרה זו את אלוף ישראל בנושא, חיים ויצקירך, בעל חנות פרחי גן עדן, שייצג את ישראל בתערוכות בינלאומיות.

חיים התנדב למשימה יחד עם שותפו, שלמה אתגר. לאחר הכנות ממושכות, הי- ציגו השניים, ב-27 ו-28 לאוקטובר, את פרי מאמציהם: תצוגת שזירת פרחים ש- התקיימה בפארק העירוני של אל-בירה, ליד רמאללה.

את הפרחים שורו צעירות מקומיות, ש- למדו את התורה משני הישראליים. אלפים מכל הסביבה נהרו לתערוכה, התעניינו בשזירה ובפרחים השונים. שר החקלאות, בביקורו בתערוכה, הופתע לנוכח הצלחתה. אלוף ישראל לא רק לימד, אלא גם

ביתן תצוגה באדיבירה
גם פרחים הם נשק

למד: הוא גילה פרח חדש אותו לא הכיר, הנקרא חיזוניה בערבית.

הוא גילה גם דבר נוסף, שאינו שייך לעולם הפרחים: „התרשמתי מאוד שהת- ערוכה הזאת גרמה לאהדה עצומה לישראל בין אלפי המבקרים. הם ראו שם פתאום, מיהם ומהם באמת הישראליים.“

פנעים

הגבר שאינו פוחז

מאקדח שלוף

הולך לו בזמן האחרון, לדרורי יהודאי. רק לפני חודשיים הוא נעצר, לילה אחד, כשבכיסו 11 אלף ל"י. המשטרה החרימה את הכסף, ודרורי המסכן נאלץ להתרוצץ בין המשטרה ועורכי-דין, עד שהצליח לק- בל את כספו בחזרה. אך לא לפני שה- משטרה דיווחה על הכסף לשלטונות מס- הכנסה, ואלו הגישו לדרורי חשבון עבור כל השנים שבהן לא שררה בינם לבינו היכרות רשמית.

המשך למחמת הכנופיות. הצי- עיר (27) השחרחר ונעים-הסבר, הנחשב לי- אחת הדמויות הצעירות בכרם התימנים — ועלי-ידי המשטרה לאחד מספקי הסמים הי- גדולים במקום — רק נרגע מהאסון הפי- ננסי שנפל עליו, וכבר נכנס לגרה חדשה. בשבוע שעבר הוא הובא לאי-כילוב, לאחר שחטף כדור אקדח בירכו במועדון קלפים תל-אביבי.

הסברה הראשונה היתה, שזהו המשך לי- מלמדת הכנופיות המשתוללת בתל-אביב, והוא קורבן נוסף של יחידת המחסלים. אלא שחוקר זמן קצר הוברר שהפעם היה (המשך בעמוד 24)

לליל

כלולותיכם

הרשו לעצמכם את הטוב ביותר!

הזמינו כבר היום חדר זוגי לליל כלולותיכם ובו יצפה לכם בקבוק שמפניה על הקרח, סל פירות לארוחת לילה וארוחת בוקר במיטת. כל זאת במחיר של — 75 ל"י.*

כתבו או צלצלו ל„דורית“ טל. 445111 מלון שרתון תל-אביב ותקבלו אשור בדאר חוזר.

* כל יום נוסף — 65 ל"י (כולל ארוחת בוקר)

מלון טורחון-תל אביב

סטיקיה „שלהבת“

רחוב החשמונאים 113 • תל-אביב • טלפון 261470

ג ר י ל ע ל ה א ש
מ א כ ל י מ ז ר ח י י מ
ב מ ח י ר י מ ע מ מ י י מ
(הנחה לחיילים במדים)

נ א ל ב ק ר ו ל ה ו כ ה

ב ט י ב ה מ א כ ל י מ

פ ת ו ח י ו מ מ ו ר י ל ה

ההנהלה

חיים שאשא

הצעה מיוחדת

למורים * מרצים * סטודנטים * שוחרי תנ"ך למדו תנ"ך בכתב בביתכם

ללא תשלום

בקורסים המאורגנים מטעם:

בית-הספר הישראלי ללימוד תנ"ך בתכתובת, ירושלים

כל קורס מכיל 40 שיעורים בכתב וניתן ללמוד אותו בעברית, אנגלית או צרפתית.

פנה בכתב לת.ד. 10060, ירושלים, והשיעורים בתנ"ך ישלחו אליך חינם

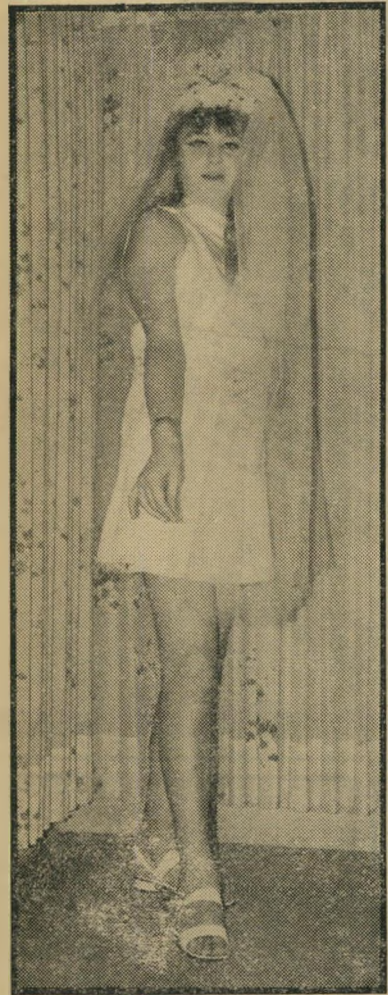
סיכורה הסראגי של החשפנית שבעלה מסרב להשלים עם היותה אשה:

בעלי רוצה

אותו חזק כמו כל אשה נשואה. זה לא מצא חן בעיניו. יום אחד למשל כשחזרתי הביתה מצאתי אותו לבוש בבגדים שלי. עשיתי סקאנדל עצום וזרקתי אותו מהבית. הוא חזר ו- התחנן שיתן לי יעשה את זה. בינתיים, כל הזמן, המשפחה שלו לח- צה עליו שיעזוב אותי. הם חשבו ש- הוא בסדר, ושאינו בושה בשבילם. הם לא ידעו את האמת עליו. הם לא

שאהיה גבר!

ידעו את האמת איך שהוא השתחרר מה- צבא. הם לא ידעו שכל המושבה ההומר- סקסואלית בתל-אביב מכירה אותו. הם לא ראו את הצילומים שלו שיש לי בבגדים של בחורה ובפיאה נוכרית עם טייטס, ונעליים עם עקבים, ואיפור מושלם — ממש בחורה סקסית. בהשפעת הלחץ ש- להם, הוא עזב אותי, בלי להגיד מילה. רק

עדה ארוך

מהעיתון נודע לי שהוא הגיש נגדי תביעת גירושין, קיבלתי זעזוע נורא. אחר כך נרגעתי. פניתי לעורך-דין אמנון חלד, שיענה בשמי על התביעה. אבל זה היה רק צעד של התגוננות מצדי. האמת היא שהמשפחה שלו לבד לא הי- תה מצליחה להשפיע עליו, אם הוא לא היה פוחד בעצמו ממני. מזה שנהייתי אשה. אני מוכנה לקבל אותו חזרה כל רגע. אם הוא ימשיך בדרכו, הוא יישאר אומ- לל ומסובך בבזך כל החיים. אבל אם הוא יחזור אלי, שאני היחידה בעולם שמכירה אותו, אני אשתדל בכל כוחי להציל אותו, ולהפוך אותו לגבר נורמלי. אני בטוחה שאני אצליח. רק שייתן לי סיכוי.

אחרי דחייה של שישה חודשים. מיד אחרי הגיוס הוא התלונן שהחיים בצבא קשים ולא טובים. בסוף הוא הלך וסיפר להם שהוא הומי, והראה להם גם תמונות ש- לו כשהוא לבוש בבגדי אשה. הוא איים שאם לא ישחררו אותו הוא יקיים יח-

והוא מצא מאוד חן בעיני. ידעתי שאם היחסים יתפתחו בינינו, לא אוכל להסתיר ממנו שאני גבר. אז סיפרתי לו שאני גבר, אבל אני עומדת לעשות ניתוח כדי להיות אשה. ליעקב לא היה איכפת. התחלנו לצאת,

את עדה ארוך

סיים עם כל החברים שלו ביחידה. שיחררו אותי, ולהורים שלו הוא סיפר שלי היתה פרוטקציה, ואני זו ששחררתי אותו. אחרי הצבא המשכנו לחיות כמו קודם. בינתיים עברתי באסותא את הניתוח ל-

ועברנו לחיות יחד. הוא דווקא נהנה מאי- מזה שאני גבר. במיוחד הוא נהנה כשנש- לתי חלק פעיל ביחסייהמין. הוא סיפר לי שמאז שהיה ילד היתה לו חולשה מיוחדת לגברים, שהמשפחה ש- לו אף פעם לא הבינה אותו.

הוא נשא אותה כאשה שהיא גבר-ודורש גט אחרי

שהתברר לו שהיא אשה

שינוי המין, ועמדנו להתחתן. הוריי התנגדו לכך שיתחתן אתי. אבל הוא התעקש, והתחתנו. ברכנות הוא אמר לעדים שלו להגיד שההורים שלו ביוון, למרות שהם גרים בתל-אביב. אחרי החתונה, אני המשכתי ועבדתי ו- הבאתי הביתה מאות ואלפי לירות. וכל הזמן הייתי אומרת ליעקב שילך ויחפש עבודה, כי זה לא טוב להסתובב כל היום ברחוב ובבתי קפה.

אבל הוא היה עונה לי שחיפש אבל לא מצא כלום.

תפשתי אותו

בבגדי אשה

רוב שלא היה לו מה לעשות, הוא שכב גם עם החברה שלי, שהיא טרנ- סברסטיטית. עשיתי לו סקאנדלים. בכלל התחלתי להחזיק אותו ביד, אחרי הניתוח. קיבלתי ביטחון עצמי בתור אשה, והחזקתי

כמובן שלהורים שלו הוא לא סיפר ש- אני גבר. רק שהוא יוצא עם בחורה ש- עובדת בחברת-ביטוח. הוא ממשפחה ספ- רדית ממוצא יווני, ואם היה נודע להם מצבו האמיתי, זאת היתה בושה נוראה אצלם. האמת היא שהחיים שלו הם מסר- בכיים מאוד, וקשה לצפות שהורים שמרניים יבינו אותו. לכן הוא לא הלם לספר להם על מצבו האמיתי.

הומי

ביחידה צבאית

חיים שלו אתי היו בשבילו גרעון. הוא טכנאי-שיניים במקצוע, אבל לא עבד. אני הייתי נותנת לו כסף כיס — מאות לירות. תפסתי לו חליפות. לא היתה הצגת תיאטרון שלא הלכנו אליה. קולנוע, מסעדות הכי טובות, מועדוני-לילה. בקי- צור — היה לו מכל טוב. בחודש מאי השנה גייסו אותו לצבא,

אלי. אני יכולה לספור עשרות מינים שונים שקיימים. יעקב הוא הומי בסקסו- אלי, ואני קיויתי לרפא אותו.

אף אחד חוץ ממני לא מבין אותו יותר טוב ממני. אני יודעת מה זה להיולד מ- מין אחד ובעצם להיות שייך למין השני. אני הייתי, מבחינה גופנית, מיווג של שני המינים. אבל יעקב, מבחינה גופנית, היה גבר — ואם הוא היה נשאר איתי, אז הייתי הופכת אותו לגבר מכל הבחינות.

כבר כילד

הוא נמשך לגברים

נ זדחתי בתור ילד. עד גיל העשרה חייתי והתלבשתי ב- תור נער. אבל כשהתחיל הגיל של משר-

יעקב ארוך

כה מינית, התחלתי להימשך דווקא לנע- רים. אמי, שהיתה רופאה, הבחינה ב- מתרחש. אמנם היו לי אבריימין מושלמים של גבר אבל יחד עם זה התחילו לצמוח לי גם שדיים. היא לקחה אותי לפסיכיאטר והוא קבע שהצד הדומיננטי שבי הוא של אשה.

כשעליתי מרומניה ארצה, כבר ידעתי להסתיר מהגברים שאני גבר. הם היו יוצאים אתי ומתייחסים אלי כמו אל אשה. גם עבודה קיבלתי בתור סטריפטזאית ב- מועדון-לילה. כל החברות הקרובות שלי היו כמוני.

יום אחד, כשעבדתי במועדון-לילה ב- תור סטריפטזאית הזמין אותי בחור ש- חתרו ונאה לדרינג. שתינו ושוחחנו ופלייר- טטנו. אחרי העבודה הוא חיכה לי וביקש ללכת אותי הביתה. ישבתי איתו עוד קצת

במדינה

חוסר אובייקטיביות משוע מציג הסרט את הקמתה של מדינת ישראל בירי בן-גוריון כמאבק עם כנופיות רוצחים מן המערב, פראימדיבר צמאידם, שאינם נבדלים מן הנאצים שהשמידו את יהדות אירופה.

עובדה זו הופכת את הסרט, מטתם סרט תעמולה ציוני, לסרט תעמולה שוביניסטי. ספק אפילו אם צמרת המדינה שנכחה ב' הקרנת הבכורה יכלה להזהרות עם צורת הצגה זו של ההיסטוריה של הקמת מדינת ישראל.

נקודה שנייה היא התיאור המפורט של קרב לטרון במלחמת העצמאות. כחונתם של מפקדי הסרט ויוצרו בבחירת קטע זה דחקה להמחשת מלחמות ישראל, היתה אולי חיובית: הרצון להוכיח כי לא תמיד ה' יהודים הם המנצחים וכי הם יכולים להיות גם המפסידים.

אולם הצגת קרב זה כטבת המוני של ניצולי מחנות השואה, מבלי לבדוק במי

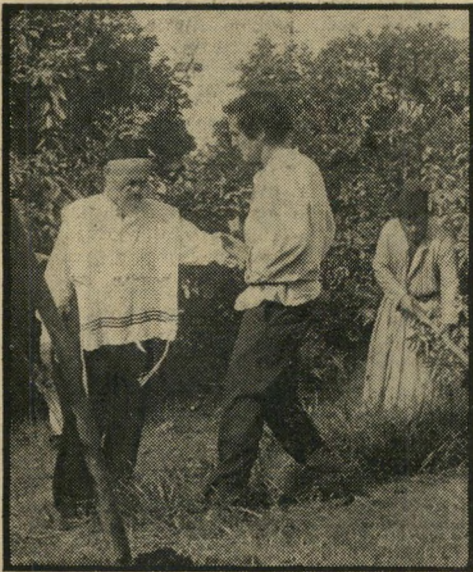
(המשך מעמוד 22)
זה באמת רק סיכסוך תמים. ערב אחד, לפני זמן מה, הפסיד דרורי סכום נכבד באותו מועדון, ויצא בהרגשה שעבדו עליו בקלפים מסומנים. הוא חזר למקום כעבור ימים מספר במגמה להחזיר לעצמו את כספו — וכלל לא במשחק. הוא קרב לבן זוגו למשחק, בו חשד בבלוף, כשבידו כוס מנופצת. "תחזיר את הכסף", אמר.

העיקר הרושם. הנוכחים התערבו, הפרידו ביניהם. דרורי עזב, חזר שוב כע' בור כמה ימים. הפעם כבר המתין לו יריבו מצויד כראות. ברגע שקרב אליו דרורי, שלף מכיסו אקדח.

"הוא חשב שאני לא אבוא על אקדח שלוף", סיפר השבוע בתורו באיילוב. "כשראה שאני בא עליו בכל זאת — ירה". מה שמדאג את דרורי כרגע זו לא היריה הפעוטה, אלא הפירסום העיתונאי שבקבוצתה. "בעוד שבועיים יש לי משפט

ביג' עם מפיק הסרט 42:6
מסתם סרט תעמולה ציוני

בן-גוריון הצעיר בפרדס
לסרט תעמולה שוביניסטי

האשם, מהחה את הצרימה הגדולה ביותר של הסרט. בשנתו ה'84, היתה מגיעה לדוד בן-גוריון הדגמה קצת שונה של ראיית מופעל חייו.

פירסום

למי מוכר

העירום?

עוד לפני כשנה היה העירום כמעט טאבו בעולם הפירסום הישראלי. שעה ש' מודעות הפירסומת בעיתונות המערבית היו גדושות בנערות חשופות, שמשכו

על החזקת סמים מסוכנים", אומר הוא "וכשיקרא השופט את העיתונים, הוא ית' רשם ממני לא לטובה".

אירועים

תעמולה

מעוותות

מעטים המאורעות האמנותיים בישראל ש' זכו לקהל כה נבחר, כשם שזכה לו הסרט 42:6, שהוצג השבוע בהקרנת בכורה עולי-מית בקולנוע תל-אביב בתל-אביב.

נשא המדינה, מחצית שרי הנמשלה, הרמטכ"ל, חברי כנסת בהווה ובעבר, דויד בן-גוריון ושמנה וסלתה של המימסד הישראלי, באו לתזות בסרט שנועד להנציח את "חייו הדרמטיים של המנהיג הלוחם", דויד בן-גוריון.

הסרט, שהוא תערוכת של סרטי-עודה הר מורכב מצילומים היסטוריים, וסרטי-פעולה צבעוני שביים בנוסח מלודרמתי, מומן בידי יהודי איראני, נכתב בידי יהודי בריטי, הופק בידי יהודי שחיצי ובווייב בידי הבמאי הישראלי דויד פרלוב.

יהיה זה מתפקידה של הביקורת הקולנועית לקבוע את רמתו של הסרט, ובאיון מידה הוא ממלא את ייעודו בהנחת דמותו ופעליו של דויד בן-גוריון. אולם שתי נקודות בסרט מחייבות תגובה ציבורית ולא דווקא אמנותית.

פראימדיבר צמאידם. מכל מע' שיו של דויד בן-גוריון מאז עלה לארץ, מבליט הסרט דווקא את העימות שלו עם הערבים: החל מרגע עלייתו לארץ בנמל יפו, שם הודעו למראה הפרצופים הערבים מורי האימה, והחליט לעזוב את העיר; דרך מאבקו לעבודה עברית בפרדסי פתח-תקוה וכלה במלחמת העצמאות.

אלא שכל הערבים המופיעים בסרט נראים בו או בצורת נבלים או בצורת רוצחים. ב'

• הכוונה לפרק מ"ב בישעיהו, פסוק ו'.

חרוצי חכוניות בינלאומיים
בישראל
ISRAEL GRAND PRIX
גביע "פז" בדרג אחרון
בשבת 20.11.78 ב-10 בבוקר.

הזולה מכיכר כרטיסים בכמות מוגבלת.
במשרד לא ת"א. טל. 231655 ובמשרדים הבנייה.
מתבקש להקדיש את המקומות ברכב לדרג הארץ.
החבורה ציבורית אל המקום וחזנו באר-שבט, נתניה וחיה.
כרטיסי נסיעה ניתנים לרכישת עם כרטיסי בכמות מוגבלת.
במשרד לא ת"א. טל. 231655 ובמשרדים הבנייה.
מתבקש להקדיש את המקומות ברכב לדרג הארץ.
החבורה ציבורית אל המקום וחזנו באר-שבט, נתניה וחיה.

אירגן
אגוד בינלאומי
לחרוצים
בישראל
בע"מ

שלטים עבודי

בעלי הזכיון הבלעדי
לשילוט במסלול המרוצים
מחלקת הזמנות
שלטי עבודי
טל. 785058, 781259

המנוי
קיבלת
חשבוני,
פרע נא
אותו בהקדם.

אופנת צמרת בע"מ קורס לדוגמנות

דוגמניות ודוגמנים
הקורס שיערך במלון שרתון ת"א כולל:
• דוגמנות צלום • דוגמנות מסלול
• איפור נימוסין • טיפוח החו והיפי
למסיימי הקורס סיוע והכוונה לעבודה
כרטיס והרשמה
דיזנגוף 132 ת"א טל. 224281

של התלמידים בבית-אשר בכפר שלם את המורה הנושכת, השיב — „היא רק שורטת.“

אשכנזית היחידה בגלל זה החלו עושים לי צרות. עד שנכנס שונם לתפקידו הייתי אני המורה הטובה ביותר. כולם חשבו אותי לכזאת.

יום אחד הפריע את התלמידים בשם עוזי. אמרתי לו שיכתוב 50 פעם: „אני מבטיח להיות בסדר.“ אם לא יכתוב — לא יוכל להיכנס לכיתה.

למחרת באתי לכיתה. שאלתי אותו אם הוא כתב. הוא אמר לי שלא. פתאום

מורה ציפורה זיו
„זורקים עלי אבנים“

כאשר השביתו הוריהם הספר העממי „הלל“ הלימודים במחאה נגד להם משרד החינוך:

הפגישה בין סגן שר החינוך, אהרן רון ידלין, לבין תושבים בכפר שלם, החלה על מי מנוחות. סגן השר הסביר פרטים על הריפורמה בחינוך — הבעיה הנוכחית מספר 1 בזמנו של משרד החינוך. בתום דבריו, ניתנה לתושבים האפשרות לשאול שאלות.

היה זה בחלק זה של הפגישה שהוטלה הפצצה. אחת התושבות קמה ממקומה, וללא כל קשר לבעיית הריפורמה או לא

את עיני הקוראים למוצרים שפירסמו, היו אותן נערות מופיעות בעיתונות הישראלית צנועות וחסודות.

בתחילת השנה, כאשר רק החל גל פירסום העירום לטפח את הארץ, היו עיתונים שדרשו מהפירסומאים לכסות את החלקים החשופים בגופן של נערות המודעות. מאז נפרצו כמעט כל הסכרים. כיום מתחרים פירסומאי ישראל זה בזה מי מהם יפרסם מודעה חשופה ונוצרת יותר.

רק לאחר תחילת המעשה, ניתן היה לחקור מה היא בעצם השפעתו של פירסום העירום על הקהל הישראלי.

למשכילים ודעשירים. לפי הזמנת איגוד המפרסמים בישראל ערך המכון למחקר חברתי שימושי בשיתוף עם המכון לקומוניקציה של אוניברסיטת ירושלים, מחקר של דעת הציבור בשאלת פירסום

מודעה בעירום ובדי עניין של גיל

העירום. 1945 מראיינים היוו מידגם מייצג של האוכלוסיה היהודית הבוגרת לצורך מחקר זה.

תוצאות הסקר היו מפתיעות למדי. הסבר כי רק מחצית המראיינים (52%) דיווחו כי הבחינו במהפכה שהתחוללה בעיתונות הישראלית עם הופעת צילומי עירום במודעות פירסומיות. 46% כלל לא שמו לב למודעות אלה, למרות שהם קוראים עיתונות יומית.

הסתבר כי רק מעט יותר גברים מאשר נשים (53% לעומת 47%) אמרו כי שמו לב למודעות העירום הללו. ככל שגילם של הנשאלים היה צעיר יותר הם נטו לדווח כי ראו מודעות עירום בעיתונות הישראלית. בעוד שבין הנחקרים עד גיל 29 הבחינו 62% במודעות העירום, הרי בין הנחקרים מעל גיל 50 ראו רק 42% את מודעות העירום.

אחת התוצאות המסכמות של המחקר היתה כי ככל שעולה השכלתו של הנחקר וככל שעולה רמת הכנסתו, כן גוברת נטייתו להבחין במודעות העירום.

שאלה של טעם טוב. המחקר גילה גם שמודעות העירום אינן כל כך ליעדן של הקהל הישראלי. למעלה ממחצית הנחקרים (58%) טענו כי מודעות העירום פוגעות בטעם הטוב ורק 16% סברו כי אין במודעות אלה שום פגיעה בטעם הטוב.

גם בנקודה זו הסתבר כי ככל שהנחקר הוא צעיר, משכיל ורוחק, כן גדלה נטייתו שלא לראות במודעות העירום פגיעה בטעם הטוב.

השאלה החשובה ביותר שהיתה מונחת ביסוד הסקר היתה: האם עוור העירום למכירת המוצרים אותם הוא מפרסם. כאן נכונה אכזבה כללית למחוללי המהפכת העירום בפירסום הישראלי. 75% מהנשאלים טענו כי פירסומות עירום אינן מעוררות אף גם אינן מרתיעות אותם מרכישת מוצרים שהן מפרסמות. 19% טענו כי הם נרתעים מקניית מוצרים המתפרסמים במודעות עירום. רק אחוז אחד מהנשאלים סברו כי העירום מעורר אותם לרכוש מוצרים.

השבע יתכנסו פירסומאי ישראל לסימפוזיון כדי לדון בממצאי הסקר. יחפשו אולי דרכים כדי להתגבר על הפורסיטאניות של הצרכן הישראלי לגבי העירום במודעות.

המורה הנושכת

בא המנהל. אמרתי לעוזי שבגלל שהוא לא כתב הוא לא יוכל להיכנס לכיתה. אז המנהל אמר לי לעזוב את הכיתה. לא הסכמתי. נשארתי במקומי. אז הוא הוציא את הכיתה החוצה.

„מאז כשהיה קורה משהו, היו התלמידים רצים למנהל ומספרים לו. כשהיו רואים אותי התלמידים היו צועקים: „מורה, הגה המורה, תעניש אותה.“

★ ★ ★
אחר שמושרד החינוך השתיק את העניין, קם בבית הספר ועדיהו

● מנשה טוויג: „המורה שרטה לי את היד.“
● רוגית שמעון בת ה-12: „המורה שרטה אותי בגב וביד.“ כעבור זמן ביקשה רוגית למחוק הדברים. „ההורים יהרגו אותי.“ טענה. לדבריה היה הדבר לפי ניהול שתיים.

● אילן מורח בן ה-13: „המורה סטרה לי בגלל שלא הייתי בסדר בכיתה. אז אני זרקתי עליה כסא.“

● סימונה עזר (12): „המורה הרימה לי את החצאית כדי שכל הכיתה תראה, ואז הרביצה לי.“ מאוחר יותר התחרטה,

ריפורמה שאלה את סגן השר דוגרי: מתי תיפתר סוף סוף בעיית המורה הנושכת. השר והפמליה שלו נדהמו. תחילה חשבו שזוהי הלצה. אך הבעת פניהם של הנוכחים גילתה שכולם מסכימים עם השאלה — ורציניים בהחלט.

האם שהעלתה את השאלה התנדבה לי הביא את בתה, שסימני הנשיכה של המורה נראו עדיין על גופה.

עליוה לבנוב, כתבת דבר שהיתה עם הפמליה של סגן השר, פירסמה על העניין כתבה בעיתונה. דובר משרד החינוך דאג, ויחאל לקט, לא הגיב על הכתבה.

תלמידה אייל פלחה

„המורה היכתה אותי על הידיים“

תלמידה סימונה עזר

„המורה הרימה לי את החצאית“

תלמיד איילן מורח

„המורה נתנה לי סטירה“

טענה ששיקרה: „ההורים יעשו לי את המוות“ אמרה.

ציפורה זיו, בשנות החמישים שלה, מלמדת בבית הספר הלל בכפר שלם מזה עשר שנים. היא הועברה לשם מבית הספר הנרייטה סולד בתל אביב — לדבריו יודעי דבר, לאחר בעיות דומות. היא עצמה מכחישה. לא היו שום בעיות לפני כן. מספרת היא: „כל התלמידים מאד שמחו שבאתי לבית הספר. הם אמרו לי שהמורה שהיתה במקומי היתה נותנת להם סטירות. עכשיו אתה מבין, אני הייתי בסדר. הם ממש שמחו על בריאתי.“

כיצד מגיבה היא על הפרשה והיום? לא היו הדברים מעולם. בביתה שברחוב סוקולוב בתל אביב, סיפרה ציפורה בהתייחסות:

„המנהל אברהם שונם, הוא האשם בכל. אני התחלתי ללמד כשהוא עוד היה רק סגן. אז היה בהלל מנהל אינטליגנטי ורציני. היה נעים לעבוד איתו. והיו גם עוד מורים אשכנזים.“

ואז המנהל הקודם עזב. זה היה לפני

לעומת זאת קיבלה העיתונאית מכתב ממנו, בו נאמר שהעניין נידבק — וזהו ברר שהמורה, ציפורה זיו, לא נשכה תלמידים. היא רק שרטה אותם.

היה לפני שלוש שנים. בימים אלו אסף כתב העולם הזה את העדויות הבאות מתלמידיה של ציפורה.

● סיפרה גילה שרעבי בת השמונה: „יום אחד באתי לבית הספר. הלכתי לבית שימוש. אחד הילדים התחיל להרביץ לי. הוא נתן לי בעיטה. הלכתי למורה וסיפרתי לה את זה. אז היא נתנה לי מכה על הידיים. ופעם לפני הרבה זמן היא גם נתנה לי סטירה. הנה כאן.“ הוסיפה אמה של גילה, מרגלית שרעבי: „יש לנו בעיות עם המורה. כבר הרבה זמן. היא שורטת, צועקת. לפני שנתיים, כשהיא לימדה את הבן שלי, אז היא היתה צובטת אותו. פעם הוא בא הביתה עם סימנים על הידיים. הלכתי למורה, אז היא אמרה לי: מה יש? גם ההורים מרביצים לי פעמים.“

● אלי פלחה: „המורה היכתה אותי על הידיים. היה לי דם. זה היה עם הציפורניים“

רים, מורכב מחמשה חברים בראשותו של אפרים מסחנה (35). עובד דואר ששם לעצמו מטרה לסלק את ציפורה זיו. הוועד פנה שוב ושוב למנהל עם התלונות שהיו מגיעות אליו — אך, לדבריו, ללא תוצאות. השנה פקעה סבלנותו. חברי הוועד ביקשו פגישה עם המפקח. בפגישה נכחו גם המנהל, אברהם שונם, והמורה ציפורה זיו.

הוועד הודיע שהוא יפתח בהשבתה עם לא ימלאו את תביעותיו. בשלב ראשון: הורי תלמידי כיתה ג', בה מלמדת המורה ציפורה, לא ישלחו את ילדיהם לבית הספר למשך יומיים.

ביום הראשון האחרון, ביצעו ההורים הממומרים את שלב א'. כאשר חודשו הלימודים בכיתה ג', לאחר יומיים, שלח הוועד מיברק לשר החינוך והתרבות, הציג לו אולטימטום:

אם עד ה-15 לחודש זה לא תורחק הציפורה זיו מבית הספר, יפתחו ההורים בשביתה כללית. אם לשפוט לפי חוסר תגובתו של משרד החינוך בפרשה עד היום, נראה שרק צעד דרסטי זה יגרום לו להוציא את

חיותה היא אמנית של ממש: אוהבת ל- הצהיר הצהרות גדולות על דברים קטנים, ובנשימה אחת לדבר במילים פשוטות, אם כי מגומגמות, על הדברים הגדולים שהיא עושה:

„אני מלכת הקפה. אני קונה את הקפה הטוב ביותר ומשתמשת רק בסוכר חום, זה שבטעות חושבים אותו לזול, בגלל ה- זכרונות מימי הצנע. אצלי — זה או דבש או סוכר חום!

„באמנות קיים בשבילי רק האבסטרקט הסהור. הסיפור שבתמונה לא מעניין או- חן, חשובה לי רק הפלסטיות. פיקאסו יכול לצייר אבריימין ומישגלים כלאחר יד, אבל זה רק פרט קטן בתוך הכלל. הוא עושה שלושה קוים, והם פלסטיים. לכן, הוא פיקאסו והאחרים רק זנבונים שלו.”

שתי הצהרות כאלה אינן אלא פליטות פה בלי נקודה, פסיק או סימן קריאה. ומי שמכיר את חיותה בהט, עוד מימי חיל-האחר יודע שאין זו העמדת פנים. „חיל-האחר שלי”, היא מצביעה על פסלון שבסיסו עשוי מחלק פסול של מטוס, „מי אמר ש- תערוכות עושים רק בגלריות? למה ב- עצם לא ירשו לי לעשות תערוכה בתוך התעשייה האווירית?”

פגישת עם צייר לבנוני. השבוע היא פותחת תערוכה חדשה ומספרת ש- זו הקומפוזיציה היחידה לימי העצב שיש לאמן: ההכרה והקנייה. האם היא עצובה? „כל הציירים שאני מכירה הם עצובים. הם יכולים לעשות רוח ולהעמיד פנים. אבל זה רק כלפי חוץ. בתוכם — כואב להם מ- שה.”

אני עצובה כשאני מציירת. אז מגרדו לי האצבעות עד כאב. ראיתי את וודסטוק.

ציירת בהט

בלי נקודה, פסיק או סימן קריאה

וזה מה שהרגשתי, כלפי הצעירים האלה — הרגשתי שהאנשים עצובים מפני שהם לא עושים שום דבר. אני במקומם הייתי משתגעת.”

היא עומדת להציג מונטיפיסיס קולאז'ים וציורים בצבעי „אקריל”. כולם חלק מן ה- עולם כפי שהוא משתקף בעיניה, לא דו- מה למה שהיה אבל משלים את מה שהיה. הולך הלאה.

ואפילו שאינה מציירת במכחול סיפורים, היא מייטבה לעשות זאת בפיה: „בפאריס פגשתי את עבוד, צייר לבנוני מן הטובים שיש לערבים. הוא ראה את תמונותי ב- תערוכת שאמפס, ועל אף היותי ישראלית מצאנו שפה משותפת מהתחלה. הוא הזמין אותי לסטודיו שלו, הראה לי שיקופיות מלבנון ונדמה היה לי שאני רואה את עצמנו. ניהלנו שיחות ארוכות. הוא כיהן כשופט בתערוכת ריאליסא נובל והזמין אותי להשתתף בה. אבל אחרי מלחמת ששת-הימים לא שמעתי ממנו אף מילה.” השם חיותה מזכיר לעוקבים אחרי ה- ציור בארץ, תערוכות שונות, ביניהן תע-

סז-רמו של חובשי הכיפות

והפתעת חייה של אילנה רובינא

כל פסטיבל-זמר, ויהיה זה של קצב או של קצף, „טוב ליהודים.” קודם כל: מתפרנסים ממנו כמה אנשים (במוצאי-שבת האחרון לא נמצא כסא פנוי בהיכל-התרבות). מאידך גיסא: זו הזדמנות לחגוג, וכידוע אין בארץ יותר מדי הזדמנויות כאלה.

ובדרך אגב, בלי להרגיש, נוצרת לה מסורת, דרך פסטיבלים אלה, ועוד יותר מזה: כאן מתרחשים דברים, נופלות הפתעות, מתגלים כשרונות, נולדים כוכבים. ומי שכבר ניסה את כוחו בחיבור מירשמים להצלחה בפסטיבל-זמר, כבר יודע שהקהל הוא המספק בסופו של דבר את ההפתעה הגדולה ביותר.

כך קרה גם הפעם, בפסטיבל הזמר-החסידי 70, שאורגן על-ידי תיאטרון סולן. ההיכל היה משובץ כיפות סרוגות, כיאה לחסידי פזמונים שמילותיהם נשאבו מן המקורות. הבמה — הדורה בתפ-

מקום ראשון: אילנה רובינא

„ארבע שנים מספיקות כדי להישכח”

אורה דמוית עוגב מכסף, ומצלמות טליוויזיה באופנת-העונה, טיילו בחשיבות בין שבילי מנגינות ברוח המסורת.

ומדוע לא? אם לאמריקאים יש שירי „פולקלור” שנולדו לפני שנתיים, או שירי „בוקרים” שחוברו במגרדי-שחקים, מדוע לא יהיו לנו שירים חסידיים חדשים, תפורים על-פי דפוסים ישנים?

את הקונץ הזה הצליח לתפוס צעיר בן עשרים ושלוש, שלא התנסה במלאכת הכתיבה מעודו: דוד ויינקרנץ. לפני שלושה ימים עוד היה אלמוני מזכרון-יעקב. היום: המלחין המרואיין ביותר לשבוע זה; במילים אחרות: המאושר שחיבר את יברכן — מקום ראשון בפסטיבל הזמר החסידי.

„להודות על האמת” מספר דוד בחדווה, „כמעט והפסדתי את כל העסק. שלחתי את השיר שלי ברגע האחרון ממש. אני זוכר שאפילו שלחתי אותו אקספרס, וליתר ביטחון שלחתי אפילו שניים, והשיר השני שלפי דעתי הוא יפה יותר — לא התקבל דחאק.”

„ערב אחד, כאשר הופעתי בנתניה עם רבי שלמה קרליבך, ודרך אגב אני הוא האקורדיוניסט שלו בארץ, הופיע נחום בייטל מסולן והודיע לי שאני צריך לבחור בין שלושה מבצעים. בחרתי באילנה רובינא, ואני מאושר שהיא שרה את זה.”

מוזרות דרכי אדם: אף על פי שבפולין היה ביתו של דוד חסידי-מסורתי, לא באה לו הרות החסידית מן הבית. „אחרי מלחמת-העולם השניה עברנו משבר: בני משפחתי הפכו חילוניים, ודחאק אני היחידי בבית החובש כיפה. אמנם למדתי בבית-ספר תחכמוני בחדרה, אבל רק על מנת להכיר את כל צידי

מקום טוב באמצע

המטבע. השאירו בידי את החרות לבחור בין דתי לחילוני, אך אני הייתי מגדיר את עצמי כמסורתי.”

אילו לא היה דויד מוזרז לשלוח את שיריו יומיים לפני תום ההרשמה, יתכן והיה היום רק עוד תלמיד בפקולטה לעבודה סוציאלית בירושלים, והיה ממשיך לנגן באקורדיון ובפסנתר כשם שעשה זאת בצחת-החיי בצה"ל, ובספורים עם הרבי המרקד. היום לבשו תחביביו סיכויים אחרים. הוא נושא את עיניו להש- תתפות בפסטיבל שירי-לדים, בפסטיבל-הזמר, ובכל מה שיבוא בצורת פסטיבל. „אבל”, הוא אומר, „פזמונים — רק כתחביב. ומה יש, גם ריצ'רד ניקסון ואדוארד הית מנגנים באקורדיון...”

אילנה רובינא, שאינה ירוקה בעולם הזמר, היתה מופתעת לא פחות מזוכייתה במקום הראשון: „האמת היא שזו הפתעת חיי. בדרך כלל לא מזהים אותי עם סוג זה של שירים, ומעולם לא הייתי קרובה לענין, מן הבית או מן החינוך שקבלתי. ארבע שנים לא הייתי בארץ וארבע שנים מספיקות כדי להישכח. ולמעשה היתה זו בבחינת הופעת בכורה מקצועית שלי בארץ מאז חזרתי. לצדי הופיעו זמרים המקיימים קשר חי וקבוע עם הקהל הישראלי. כל אלה גרמו לידי-כך שלא אתלה יותר מדי תקוות בהופעה זו. ויותר מזה, הייתי בטוחה שלעדנה לב וליגאל בשן

מקום שני: יפה ירקוני

מה יחרת בזכרוני?

השירים היפים ביותר, אף שהשיר שלי הוא קליט, נחמד ובעל גוון של אותנטיות. אבל כפי הנראה, לא השיר לבדו קובע ולא הזמר לבדו, כי אם סיכום של אלף ואחד דברים קטנים שאי אפשר לחזותם מראש. ואחרי הכל, הרי לא הזוכה הוא המושמע ביותר. עכשיו יתחילו החיכוחים על טיבם של השירים, עורכי התכניות ישמיעו מה שמוצא חן בעיניהם, הקהל יבקש מה שירצה לשמוע, ואין כל ביטחון שהשיר מספר אחד ייחרת בזכרון יותר מכל האחרים.”

וזה מזכיר לי את המקרה הקלאסי עם על כפיו יביא שהיה סתם שיר מספר 8 בפסטיבל-הזמר, ואחרי כמה שבועות נשא על כפיו את רבקה זוהר, ואת יושפה שלום מן הפסטיבל החסידי של השנה שעברה שאף על פי שהגיע למקום שלישי בהצבעה התפרסם פי כמה מצמאה נפשי (מישהו זוכר שהיה מקום ראשון אז?) או שירים כמו ילדי איננו ילד עוד וכוכבים בדלי שהתגלו כיוצאי דופן באמת, רק אחרי השמחה.

איכל

הם המורים הטובים ביותר בנושא זה. „יום אחד כשבאתי בלי פרוטה לשגר- רות הישראלית לבקש שיעורו לי להגיע לארץ פגשתי את טופול. הוא גילה ענין רב בעבודתי כי הרי בעצמו היה סטודנט לאמנות פעם. הבאתי כמה מעבודותי ל- תיאטרון בו הופיע או בכנר על הגג. הוא האמין בי והציג אותי בפני הסוכן שלו, ג'וזף שאפטל. שניהם ארגנו לי תערוכה נהדרת בסבני גאלרי.”

„שאפטלי נשפכה שם כמים, והצלחתי למכור שלושת רבעי מן התערוכה. טופול טוען שתוך חמש שנים יהיה הציור שלי לשם דבר בארץ. הוא הציע לי חוזה קבוע. היסטטי, כי הייתי לפני פרשת דרכים משי- פחתית. חזרתי לארץ על מנת לשאת ציי- רת ישראלית. האהבה התבררה כאשלייה ושברון לב. אבל, הנה, מעו יצא מתוק: פגשתי עולה חדשה, אמריקאית, אשתי מ- לפני שלושה חודשים, ועכשיו אנחנו נוס- עים יחד לאמריקה, כדי לאחד מסורת אמ- נותית ומשפחתית: מזל הוא שקרובה גרים בני-יורק, כי היום זה הוא המקום שאליו שואפים כל הציירים להגיע. ואני, עדיין מחפש את מזלי ואת גורלי.”

בגאווה ברורה מספר ואחאש שהוא ה- ישראלי היחיד שהציג תערוכה בגלריה לסדר בת מאה השנים, בלונדון, וזו סי- בה טובה מאד להביט בתקווה, דרך ה- „פיגורטיב” החדש” כפי שהוא מגדיר את סגנונו, לאמריקה.

חצי שעה הייתי צריך להפסיק ולעלות אל הפרודור כדי להתחמם קצת ליד האח. כך זה נמשך שלוש שנים, בשבעה חורים קטנים. למדתי אז לחיות בבדידות, ליצור בבדידות ולהתגבר על הבדידות. האנגלים

צייר ואחאש

שברון לב באהבה

רוכות יחיד (גלריה כץ, 220) קבוצתיות (נתצפית חורף וסלונים הסתיו למיניהם), זכיה במילגת קרן-נורמן בשנת 1964 וב- קרוב, אם יימצא מישו המוכן לתרום חמישים אלף לירות לעיצוב תודעתם ה- אמנותית של ילדי ישראל, אולי התגשם תוכניתה של חיותה להקים בבית-ספר עמל, הבניין יוצא הדופן של רם כרמי, מונומנט פלסטי המורכב משלוש פירמידות של קר- ביות, שהיה חלק מן החצר ומעולמם של המשתעשעים בו.

הצייר שטופול

מאמין בו

בשנת 1961 גילה העולם הזה את אחד הצעירים הבוודים מן העדה התמינית ש- שלחו יד בציור. רפאל ואחאש, או בן עש- רים, סיים את בצלאל על אף מיגבלותיו הטכניות. בגיל עשר תקפה אותו מחלת שיתוק הילדים ועמדו בפניו אתגרים ש- אינם מנת חלקו של כל צעיר. ואף על פי כן ולמרות הכל — החליט לחיות, אך ר- רק מציור.

היום, התגלה הבחור שוב, כשהוא עו- רך תערוכה בגלריה החדשה, נגדע, ובפי- סיפור תשע השנים שהלפו: „נמרתי את בצלאל בלי דיפלומה והחלטתי להעניו. יצ- אתי ללונדון עם חמישים דולר בכיס. מצא- תי חור עלוב וקר, והתחלתי לעבוד. כל

הדיעה שהתפרסמה בעיתונים היתה קצ' רה — והנסתר בה מרובה על הגלוי: "תל' מידים בבית-ספר תחכמוני בירושלים ניסו להרעיל את מוריהם" נאמר בה. "אך ב' מקום המורים השתמש השרת בסוכר ה' מורעל, ולקה בקלקול-קיבה חמור."

למה ועל מה ניסו התלמידים לעשות זאת — לא נאמר דבר. הסיבה: איש מבין ה' מעורבים סירב לדבר. לא התלמידים — וגם לא הכמעט-מורעלים.

היתה להם סיבה טובה לשתוק. שכן ה' הרעלה היתה למעשה הרעלת-נגד: המרע' לים לא היו חברי כנופיית גנגסטרים צע' רים, שחיפשו לעצמם פורקן התפרחחות. היו אלו בני-טובים — ללא מרכאות — שנדחפו למעשה ייאוש זה בעקבות הרעלה רוחנית. היתה זו תרובתם המיואשת נוכח התעללות מטופשת בהם מצד מוריהם.

קנסות, קללות. על שיטות העונשים שהפעילו המורים נגד תלמידיהם, מדוחת כתבת העולם הזה מרים עזרת:

● ילד שביקש לצאת מהשיעור לשי' רותים, או אף שחש ברע וביקש לגשת לאחות, לא הורשה לחזור לכיתה: הסימן המוסכם: המורה, ללא אומר, היה מצויר חץ על הלוח. פירוש החץ היה מובן כבר לכל תלמיד.

● עונש אחר לעבירה זו: לכתוב 130 פעם, יותר לא אבקש זאת.

● ילד שהיפנה פניו לאחור — התחייב בתשלום קנס של אגורה. כל פנייה נוספת — שתי אגורות.

● עונש למסתובב שהקנס הכספי לא הרגיעו: העתקת כל הכותרות שמתחת ל' תמונות בספר ההיסטוריה.

● ילד ששכח להביא כיפה — חייב בקנס כספי.

● ילד שלא הבין בחומר והעז לשאול — זכה בכינויים כגון, מטומטם, סתום' והבטחות כמו, אתה תרד כיתה.

● עונשים קולקטיביים גם הם היו מקו' בלים. אחד הנפוצים: הכיתה יושבת שיעור שלם ומעתיקה מחברות מחושי, בעוד ה' מורה יושב וקורא עיתון.

ארבעת המרעילים. מיגוון העונשים הוגבל רק על-ידי דמיונם של המורים. "פעם, כשאחרתי לשיעור בגלל שירד גשם", סי' פר רמי, "קיבלתי עונש להקיף את ה' בניין ארבעים פעם."

הוצאת התנהגות חינוכית זו מצד המורים הביאה לתגובת-הנגד. על התגבשות הרעיו' וביצועו סיפר דני (13), תלמיד כיתה ז' שעמד בראש חוליית המחסלים הצעירים:

"את יכולה לכתוב שהרם עולה לנו לראש כבר מהעונשים שהמורים נותנים לנו. לכן החלטנו באספי-כיתה סודית להתנקם ב' הם: להרעיל אותם, כדי שיהיו חולים, ילכו לבית-חולים, ולא יבואו ללמד אותנו.

את תוכנון המעשה הטילה הכיתה על ארבעה ילדים שמקבלים הכי הרבה עונשים, ואני ביניהם. התלהבתי מהרעיון. הילדים חיממו אותי עוד יותר, וקבענו שאני אבי' צע את המעשה והאחרים יתנו לי חיפוי. החלטנו שניקח כל מיני כדורי-רפואות מה' בית ונכניס אותם לסוכר של המורים.

כל אחד מאיתנו הביא כל מיני כדורים: לשעול, לשלישול, כאב-ראש, ועוד כל מיני. ביחד היו לנו איזה עשרה כדורים.

מי הבוגד? לקחנו את כולם ביחד וטחנו אותם לאבקה בעזרת סכין. עירבבנו אותם ביחד, וחזרנו לבית-הספר. השעה הי' תה בערך 1.30. בשעות האלה אין כמעט אף אחד כבר. חדרהמורים היה פתוח. נכני' שתי, שמתי את האבקה במהירות בתוך ציננת הסוכר, עירבבתי אותה עם הסוכר כדי שלא ירגישו כלום. שני ילדים עמדו ליד הדלת ושמו' שהשרת או משהו אחר לא יבואו. הילד הרביעי שמר בפרוודור.

למזלו הלך הכל במהירות ואף אחד לא ראה אותנו. תיכף אחרי זה הלכנו הביתה והחלטנו לא לספר לאף אחד שום דבר. עד היום אנחנו לא יודעים מי בינינו בגד ו' גילה לאביו, שצילצל למנהל וגילה לו. לא ידענו שהשרת נזהג לשתות תה ב' צהריים. לא התכחנו בכלל אליו. רצינו ל' גרום הרעלה רק למורים."

● שמותיהם שמורים במערכת.
● כל שמות הילדים בכתבה מוטווים.

הוא מתגייס לצה"ל

טוב לדעת
שאתם יכולים לחסוך
בשבילו אמצעים
עם שובו מן השרות
באמצעות

חסן לחייל

התכנית הבלעדית של

בנק הפועלים

פרטים מלאים בכל סניפי בנק הפועלים ובנק יפת

עם לבנון איתן אסף

האוניברסיטה הישראלית ללימודים אקסטרניים

פוליטכניקום

הלימודים בת"א בבנין גמנסיה הרצליה, ז'בוטינסקי 106 • ובחיפה בבנין ב"ס במעלה, שמריהו לוי 30
ההרשמה לשנת הלימודים הבאה ללימודי ערב המכינים לתארים אקדמיים מוכרים של

C.E.I. - The British
Engineering Institutions

LONDON UNIVERSITY

אגודות המהנדסים הבריטיות
* הנדסת בנין * הנדסת אלקטרוניקה
* הנדסת מכונות * הנדסת ייצור
* הנדסת חשמל * הנדסה ימית

אוניברסיטת לונדון
* B.A. כללי * B.Sc. כלכלה או
* B.A. מרעי המדינה * מנהל עסקים
* B.A. או סוציולוגיה * B.Sc. מתמטיקה
* B.A. שפות: * אנגלית, צרפתית

תלמידים החסרים תעודות בגרות יתקבלו לראיון אישי לקביעת אפשרות הצטרפותם ללימודים
פריים והרשמה במשרדי האוניברסיטה: תל-אביב, רח' ברנר 17 (מפנת אלנבי 55), בשעות 9-1 בבוקר,
5 8 אחה"צ. תל-אביב, רחוב ז'בוטינסקי 106, בבנין גמנסיה הרצליה, בשעות 5-8 אחה"צ בלבד.
חיפה — רחוב שמריהו לוי 30, מפנת הרצל 14, בשעות 9-1 בבוקר, 5-8 אחרי-צהריים.

תדרין

במלוויה

*** **הים האכזר** (אנגליה) יום ב' שעה 8.20 — שירת אריות בריטיות מנסה לעבור אזור מלא צוללות גרמניות. לאחר הסרט, דיון צוות מומחים בקורות מלחמת העולם והשיט באותה תקופה.

* **איש החוק** (ארצות הברית) יום ד' שעה 8.20 — סרט מתח אמריקאי ביוני, אבל בהשתתפותו של המפרי בוגארט בן האלמות.

תל אביב

*** **וורסוק** (אסתר, ארצות הברית) רית) — פסטיבל הפופ הגדול, כפי ש הוא נראה בעיני צוות צלמים ובמאי, הדיגיטליים את ההשלכות הפוליטיות בהתנהגות ובפומפוני הנער של שנות השבעים.

* **בורסליו** (אלבני, צרפת) — מלחמות גנגסטרים במארכי של שנות ה-70, עם בלמגו ודלון.

*** **אן שד אקף הימים** (חן, ארצות הברית) — עוד גירסה על חייו הפרטיים של הנרי השמיני, מלך אנגליה, ואהבתו לאן בוליון, עם משחק משותף של ריצ'ארד ברטון ושל ג'נייב בוזילד.

*** **הזר** (ירון, אנגליה) — סרט מתח בעל פיתרון מפתיע, אשר הוצג ב-70 זמנו בהצלחה גדולה בארץ. עם ריצ'ארד טוד ואן באקסטר.

*** **פאטון** (פאר, ארצות הברית) — ביוגרפיה רצינית ומעניינת של הגנרל האמריקאי המושקע ביותר במלחמת העולם השנייה.

ירושלים

*** **ההוראה** (חן, צרפת) — מישפטי הראווה של סלאנסקי, המתוארים ע"י ארתור לונדון, שר ציני לשעבר, אשר חש אותם על בשרו. בימוי ומשחק משכני נעים. סרט חובה.

כוכבים

את והעירום

כמה דעות בקשר לעירום בקולנוע.

● **נאטאלי דלון**: "העירום כשל עצמו יפה מאוד. הופעתו בסצנות רבות מסוג זה, ואני מתביישת בכך כלל."

● **סילבה קרשינה**: "כאשה, אני צנועה. כשחקנית, אני עושה דברים נועזים מאד. אולי זה לא נעים, אבל זה ה"מקצוע".

● **אורסולה אנדרס**: "אין דבר יותר משעשע מאשר להתפשט על בימת הצילומים, ולראות את הבעת פניהם של הטכנאים מסביב. כל אשה היתה מתעלפת מהנאה למראה ההערצה."

● **מוניקה ויטי**: "אני אוהבת יור-תר מדי להתפשט בפני הגבר שאני אוהבת, מכדי שאקלקל לי את התענוג ואעשה זאת בפרהסיה."

● **קאתרין ספאק**: "סצנות עירום אינן מפריעות לי. אני מניחה שהגברים המופיעים לצדי בסרטים ראו כבר נשים עירומות קודם לכן. אני רק רוצה לקוות שלא היו יפות כמוני."

● **הילדי מידס**: "אני מוכנה לתת הכל כדי שירשו לי להתפשט לפני ה"מצלמה, ולהופיע בסרט לבושה במגבת בלבד, כמו בריג'ט בארדו."

● **רוזאנה סקיפאנו** (המופיעה עתה בסרט המצולם בארץ): "העירום הוא המוני כאשר הוא מטרה בפני עצמו, אם, לעומת זאת, התסריט דורש שאופיע עירומה באמבטיה, אני עושה זאת בלי בעיות."

● **קדאוריה קרדינדה**: "אני חושבת שזה פחות מבין להראות קצת עור, מאשר לחשוף את המחשבות האינטימיות של האדם."

● **ואלרי לאראנז**: "מה שמזור בעיני הוא כי יש אנשים אשר היו רוצים להלביש בכוח סצנות הוורשות עירום."

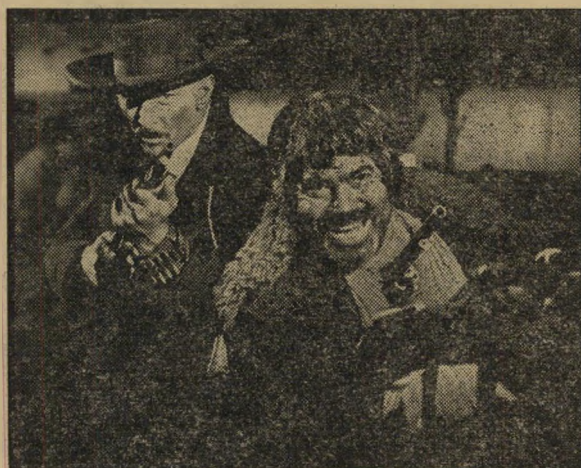
● **סוזי קנרד**: "אם אינך מוכנה להצולם עירומה, לא תמצאי מפיך אשר יתן לך תפקיד ראשי."

● **לרונק ואנדל**: "אינני מתביישת להצולם עירומה. חוץ מזה, אלה התפקידים היחידים שמציעים לי."

קונבי וקלר מתחתנים (כמעט)

העולם כולו על משג עם ארוחת-בוקר? מי שמוכן ומסוגל להפליג על כנפי הדמיון של דה-ברוקה והוא מספיק מנוקס מן המציאות המודרנית, יינה, בעיקר מן ההתחכמויות הקטנות (הקצין בדימוס המתעמל בבוקר, בני הכפר המסבירים למורה שהוא חייב להתחתן) שהן חשבות יותר מן הסיפור המרכזי.

לי ואן-קליף (משמאל) בפעורה

ובלתי-מקובלת לחלוטין בארץ, המיועדת כולה לגברים. אולם אפילו חידוש זה אינו מנוצל כראוי, ופרט לחופעה המעוררת-חדש אין דבר אשר יאמת או יפג את הרושם. קשה מאוד לדבר כאן על בימוי, עריכה, או מוסיקה, מאחר ונדמה כאילו כל אלה, לפי ספר ההוראות של "כיצד לעשות מערבון, בעשרה שיעורים קלים ומובנים לכל".

מריסה מז (מימין), אשה + זשפנית

בקטעי עירום רבים — ככל שהצנזורה מרשה — הדיא-לוגים בסרט הם שונים בערך כמו מדרין הטלפון, וה"מישחק, בעיקר בתפקידים המישניים, צולע בהחלט. אולם ליכותו של הבמאי לוציו פולצי יש לומר כי הוא ידע שעליו לעשות סרט מתח, והוא נמנע מלהכניס לעניין פסיכולוגיה, פילוסופיה וכיוצא באלה הדברים.

טיול

בארץ הפלאות

עד חצי המלכות (גורדון, תל-אביב, צרפת) — הוא סרט קומי בלתי-מוזיק, העורך השוואה בין האווירה הפסטורלית של כפר צרפתי קטן וירוק, לבין השאון, והממון, והמפיינים את אמריקה ואת האמריקאי בעיני תושביו של אותו הכפר.

הסיפור, על מיליונר אמריקאי שמתאהב בבתו של בעל בית-המרוח המקומי, בעל הנטיות השמאליות, והמוכן להעניק לה עד חצי המלכות, אינו אלא אמתלא להעלות כל מיני הברקות, אשר יוכיחו עד כמה עדיף הכפר הרוע על פני הקצב המטורף של צבירת-המיליונים.

כרגיל בסרטי של פיליפ ("האיש מרי") דה-ברוקה, נוסטת העלילה את המציאות מפעם לפעם ומפליגה על כנפי הדמיון, (המיליונר מצליח להעתיק את הכפר בשי-למותו לניו-יורק) כאילו לומר: זהו סיפור על ארץ הפלאות.

ואמנם, מה שמפריע לצופה, הרי זו דווקא תלישותו המוחלטת כולל מציאות מוכרת. היכן ימצא היום, אפילו בצרפת, כפר שבו כולם חיים כבמשפחה אחת, אוהבים איש את רעהו, ואין ענן אשר מעיב על פני השמיים, גם להלכה וגם למעשה? ומי עוד מאמין בסיפורים על נערה תמימה, המעדיפה מורה כפרי שמנמן ולא צעיר ביותר, המננן בצ'לו ומפחד להתחתן, על פני מיליונר צעיר ויפה-תואר (ברט קונבי) המוכן להגיש לה את

כל כדור:

בול!

סאבאטא (אופיר, תל-אביב, איטליה) — התפריט קבוע וי-דוע, ואף על פי כן ולמרות ה-

כל: ממשיך להוכיח את יעילותו הקופתית. הסרט כולו מאוכלס רק מנוולים, חלקם חביבים-יותר, חלקם חביבים-פחות, ואילו החוק, זה אינו אלא צל קלוש ומגמגם.

המנוולים-יותר פורצים בנק וגונבים כספת, המנוולים-פחות משתלטים על הכספת, מחזירים אותה לצבא, ומניחים ידם על ההוכחות המרשיעות את מבצעי-הפשע. בעזרת הוכחות אלה הם עומדים לסחוט כסף רב מן הפושעים המועדים, ולפזר כמה עשרות גוויות. לאחר מכן, הם אמנם זוכים בכסף.

הסרט כולו בנוי כרגיל מסביב לאקדוחן-האמן, איש שאינו מחטיא אף כדור אחד, אינו מבזבז אף מילה אחת, ואינו מתרגש אף פעם אחת. מגלם אותו האמריקאי לי ואן-קליף, שהיה לכוכב רב-מכר באיטליה, וניחן בפרצוף רב משמעות ומטיל-אימה וביכולת-מישחק מוגבלת למדי. לידו משתופפים כמוזן כל קישוטי המערבונים האיטלי-קיים הרגילים: גנן בג'ו ליצני (מגלם אותו ויליאם ברגר, שחופע ב"כל ממזר מלך"), מקסיקאי עב-כרס רוב פיש-פשים, המחזיק סכינים בכל כיס, ואינדיאני משונה, בעל יכולת לוליינית, המעידה על עבר קירקסי ברור. היחידש היחיד שאפשר אולי לראות בסרט הוא של כמה טיפוסים בעלי הופעה הומוסקסואלית חשודה מאד,

החשפנית

וחולת הקצרת

הנקמה המתוקה (מוגרי, תל-אביב, איטליה) — זה מתחיל כמו גירסה פושרת של "ור-טיגו", אשתו של רופא נפטרת מהתקפת קצרת, ובמקומה מופיעה לפתע חשפנית הדומה לה להפליא, פרט לצבע העיניים והשערות.

אחר כך זה מזכיר את "גנות השטן", כאשר המשטרה מתחילה לחקור מה קרה לאשה החוקית, שביטחה עצמה בחצי מיליון דולר, והעניין ממשיך ומסתבך כאשר הקשים הכספים של הרופא, בעיותיו עם אהובתו ותדהמתו מול כל מה שקורה סביבו, מוסיפים להיקף התעלומה. והת-עלומה היא די מפתיעה ומרתקת, ואף כי ברור לכל שהסוף חייב להיות טוב, יושב הקהל מרותק עד הרגע האחרון, ולא מעז להפריע אפילו במוצאי שבת.

מובן שכל השוואה עם הסרטים הנ"ל אינה יכולה להיות לטובת הסרט הזה. חסרות כאן ההמצאות הוויזואליות, ההפתעות המדהימות, חושי-ההומור הסרקסטי, אשר מאפיינים את ה"צ'קו", למשל.

לעומת זאת, בקטגוריה שלו, יכול "הנקמה המתוקה" להיחשב להפתעה נעימה בהחלט. בין מבול סרטי ה"מאקארוני", המיוצרים על-ידי האיטלקים לאחרונה, הדי-מים אחד לשני כשתי טיפות מים, הוא בולט משום שהוא קצת יותר מקצועי, קצת יותר מלוטש, וקצת יותר מעובד מן השאר. אמנם יש כאן חורים גדולים בסיפור, שנשתמים

אולם הוא יוצג בכל זאת בעתיד הקרוב

גשים מתים סביבם, כובובים, מפעעים ש- נפצעו באישיש אלמוני, מוכנים הרופ- אים הללו להקדיש מחשבה ומאמץ כדי להציל, בטקס מצחיק מאד, את אחד מ- חבריהם, רופא שיניים גברתן, מהתאבדות שנראית לו בלתי-נמנעת, מאחר והוא מ- אמין כי איבד את כח-הגברא. הטקס, ש- הוא חיקוי פארוזיסטי של הסעודה האח- רונה של ישו הנוצרי, מסתיים בכך שה- מועמד-להתאבד נכנס בעצמו לארון המ- תים.

אשר למלחמה עצמה, איש אינו יודע בדיוק למה נלחמים בה. גנרל מצלצל ל- קולונל ומוסר לו שקרב מסוים נגמר, אבל שוכח לספר מי ניצח בו, ובמקום זאת מטיף לו מוסר על התנהגות פיקודיו. בכל פעם שבית-החולים זקוק למנתח ח- דש, דורש הדבר ויכוחים ומריבות אינ- סוף עד לקבלתו, אולם כאשר בנו של

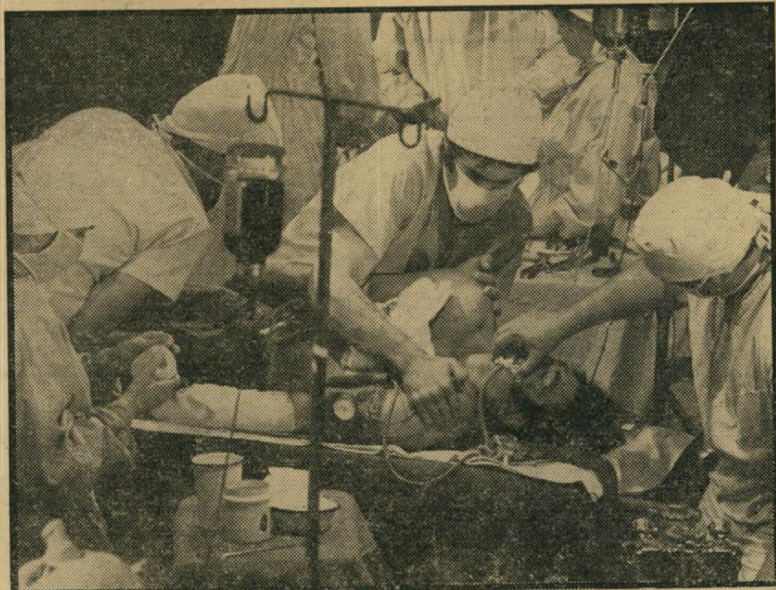
על המלאכה שהוא מבצע כל אותו זמן שהוא ער.

איך מרימים

מקלחת של אחיות?

ה רופאים, התופשים את התפקיד דים הראשיים במאש, הם קנאים מאד בכל מה שנוגע לזכותם להפליג בטרורף פרטי, ואיש לא יכול למנוע זאת מהם. אחד מגפף אחות על שולחן הביליארד, באוהל המשמש מועדון-קצינים, אחר מ- תכנן כיצד להרים אוהל אחר, המשמש מקלחת לאחיות, כדי להיזכר בשעת מע- שה אם אחת מהן היא באמת בלונדית, או סתם בלונדית-צבועה, שלישי מגניב מיקרופון מתחת למיטה בה מתעלסים

שתי תמונות אלה מד-

גימות את תוכן הסרט:

הרופאים והאחיות ב-

עבודתם בחדר הניתוח

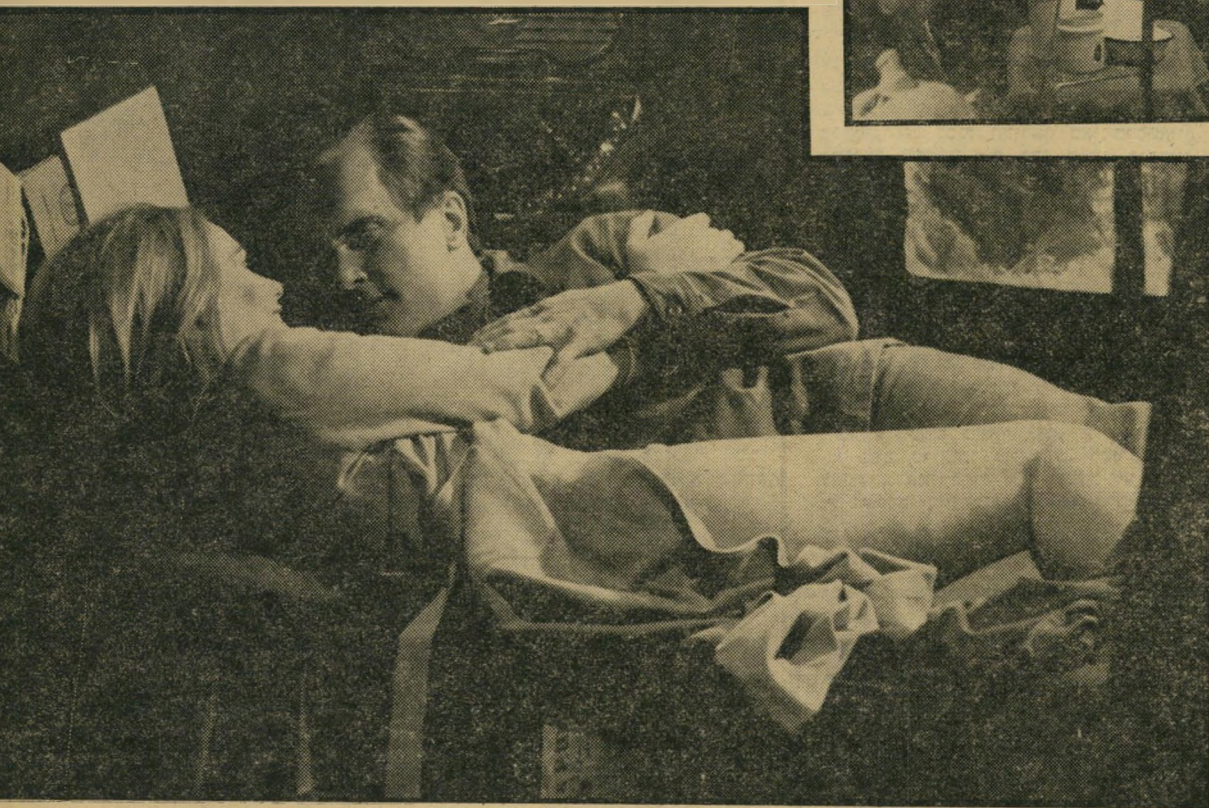
הצבאי, ובעת מישגל

עליז ביו ניתוח לניתוח

M.A.S.H.
מאש

כ שיש צרות והעם בוכה, המצב אינו נורא כל-כך, כשיש צרות והעם צוחק, המצב מסוכן מאד. כך מלמדת אימרה אי- דישית ישנה.

לפי קנה-מידה זה, המצב באמריקה כ- נראה מסוכן מאד. אחת קשה להבין את ההצלחה העצומה שהקבילה את פני ה- סרט מאש - שיוצג בקרוב בארץ -

סנטור נפצע בשגה, מטיסים בדחיפות את כל הרופאים הדורשים לו - ליפאן.

הזוועות נותחו

על-ידי הצנזורה

ב קיצור, "מאש" היא בויחה מא- קאברית וזבת-דם, מין תיאור מגוחך וקומי של המלחמה, אשר הופך למסמר- שיער כאשר תושבים עליו פעמיים.

קצין בעל יומרות-מוסריות ואחיות צדקנית, ומשדר את קולות האהבה ברשת הרמקולים של הבסיס.

לאיומים במישמעת צבאית ובענישה אין כל משמעות עבורם. הם רופאים טובים, והצבא יודע זאת. מבעד להתנצלויות ול- מעשי הקונדס, מבעד לגבוליה הפה בחדר הניתוח ("הביאו לי אחות ששדיה אינם מפריעים לה לעבוד!") הם עושים מלאכה טובה, מלאכה שאם יתנו לה לחדור ל- עצמותיהם, כי אז יבוא קיצם. וזה בדיוק מה שקורה לאותו קצין בעל לבטים מר-

בקוריאה בזמן המלחמה שם (ולא ב- וויאט-נאם, כנראה כדי לא לריב עם הצנ- זורה), אבל אין בסרט אפילו קרב אחד לרפואה. לעומת זאת, יש הרבה מאד רופ- אים, אחיות, וצוותים העובדים עימם, והמאכלסים את מאש (ראשי התיבות ל- "בית חולים צבאי נייד"). ועוד יותר מהם, יש גוויות. אלה מגיעות ללא הרף בהליקופטרים, גושי בשר מגועלים כדם, הנכנסים ויוצאים את חדרי הניתוחים על סרט נע, ולאף אחד מהם אין אישיות בולטת יותר מאשר לנתח-בשר התלוי

עליצות בבית-המיטבחים

הצנזורה הישראלית חשבה עליו פעמיים, משום שהיא החליטה, כאשר הובא ה- סרט לפני מיספר חודשים, לאסור את הצ- גתו כאן.

מדוע? כדי שהקהל לא יחשוב שגם אצ- לנו יש יחס כזה לפצועים. נימוק משכ- נע, ומדוע התירו אותו בכל זאת? מי יודע, אולי משום שיש עכשיו הפסקת- אש, והנושא אינו אקטואלי למשך כמה שבועות.

בין כה וכה, את הקטעים היותר מוע- זעים של סצינות ניתוח, ניתוחי החוצה, לא כדאי שהקהל יראה יותר מדי זעזועות. זה מותר רק במלחמה. אולם עם קטעים אלה או בלעדי כמה תמונות, משיג הסרט את מטרתו: המלחמה נראית כבדיחית- הזוועה הנוראית ביותר שהומצאה עד היום, והצוחקים הם הנפגעים.

סריים ורגשות-אשם, המובל בסופו של דבר בכוחות-משוגעים לטיפול פסיכיא- טרי דחוף.

רופא-שיניים

בארון-מתים

"מאש" מדגיש במיוחד את ה- פער המכון הזה בין האווירה, שבה חיים הרופאים, ובין הזוועות אשר חולפות מדיירים בפני עיניהם. רשת הרמקולים משדרת ללא הרף פזמונים איזוטיים מ- רדיו טוקיו, או מוסרת אינפורמציה על הסרט שיוצג בערב בבסיס, שעה שא- לונקות נוטפות-דם מובלות מן ההליקופ- טרים לחדרי-הניתוחים. באותה שעה שא-

בחנות מפוארת למימכר של מוצרי בשר של השכונה. אולי אפשר היה לחשוך שמאש הוא דרמה מלחמתית מוזעזעת ועקובה מדם. לא דובים ולא יער. עקובה מדם אולי, אבל בוודאי לא דרמה. וזאת משום שכל אותם הרופאים והאחיות בבית-החולים יר- דעים היטב כי ברגע שייתחשו ברצינות לגעשה סביבם, יהפכו בהכרח למועמדים בטוחים לבית-משוגעים. הדרך היחידה לשמור על שפיות דעתם היא לברוח אל הטרורף הקל, אל גיבוליה הפה, אל ה- התעלסויות שבין ניתוח לניתוח, לגימה מתוך בקבוק ויסקי, ולהתפרקות כללית של מוסר.

הרי איש אינו מסוגל לרבוץ במשך יממה שלמה בתוך דם וקרביים, ואחר ללכת לו לישון במיטתו מתוך היריהורים ומחשבות

אף על פי שהוא מתאר את ההתי בבית- חולים צבאי בצורה שניתן להגדירה רק כעליצות בבית-המטבחים.

לכאורה זה יכול להיות עוד סרט מל- חמתי, המפאר את "העבודה הנפלאה ש- עושים בחורינו מעבר לים, במלחמתם למען החופש והחירות". ואמנם, ציטטה ברוח זו, מדבריו של גנרל מקארטור, פותחת את הסרט. אלא שעד מהרה מס- תבר שאין כאן הרבה מה לפאר.

גושי בשר

מגועלים בדם

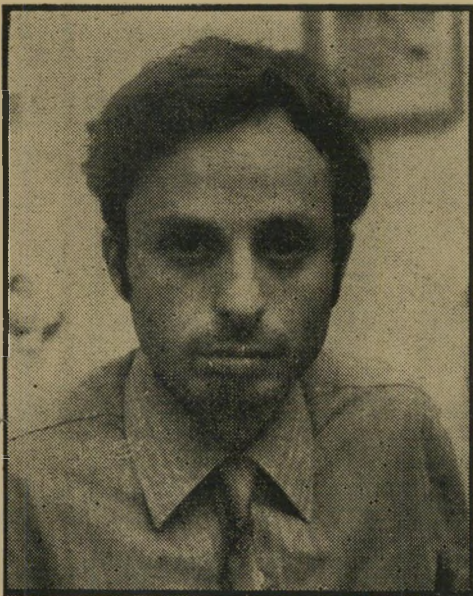

קרב כל משום שמאש אינו בדיוק סרט מלחמתי. אמנם הוא מתרחש

צין כי הזמין אליו לשיחה את הד"ר סדן. בזמן שהכחיש זאת, היה כבר במערכת צילום מכתבו, בו הזמין את סדן לפגישה. מסיבות גיל העדפתי לא לומר לו זאת.

עבר פלילי והתאמה ביטחונית

אחר יתר תיקן את עצמו, סען שאינו זוכר: יש לו המון פגישות וקשה לו לזכור. כשהעליתי את פרשת דאוד בוטרוס, הצ

הדוקטור יוסף סדן, בנו של ח"כ פנימים של האוניברסיטה לידועה הציבור, לאף עיתון. הנימוקים מדוע התקבל אדם לסגל האוניברסיטה ומדוע לא, חייבים לי

היר אקצין: "אינני מוכן להביא עניינים הקשורים לקבלת אדם לסגל האוניברסיטה לידיעה הציבור, לאף עיתון. הנימוקים מדוע התקבל אדם לסגל האוניברסיטה ומדוע לא, חייבים לי הישאר בתחום האוניברסיטה. הקריטריונים לקבלת אדם לסגל האוניברסיטה יכולים להיות שניים: הראשון אקדמי, השני אדמיניסטרטיבי — וזה כולל אופיו, מצב בריאותו, יכולתו לשתף פעולה עם אחרים (איזה אחרים? מנגנון?) וכן אם אין לו עבר פלילי". הפרופסור לא זכר את עניין התוכיר של ד"ר סדן. בכלל לא מתקבל על הדעת, טען, שהפגישה התקיימה בקשר לדאוד בוטרוס. יחד עם זאת אישר, כי יתכן שהיו ספקות לגבי התאמתו של אדם מסוים מבחינה ביטחונית.

חשד אלמוני

אם החתים את הד"ר סדן על מיסמך מסוים, בקשר לקבלתו של דאוד לאוניברסיטה? פרופסור אקצין: "יש לנו מעל ל-80 עוזריהוראה. אני לא יכול לזכור את התהליכים של קבלת כל אחד מהם. האם נהוג לגבי כל עוזרי ההוראה, לי החתים את הממליצים עליהם על התחייבות להתנהגות טובה? על שאלה זו לא זכיתי לקבל מהפרופסור תשובה עניינית. פרופסור אקצין: עוזריהוראה שלא התקבלו כאן — לפי המידע שבדי, מסיבות ביטחוניות — התקבלו לאוניברסיטאות של ירושלים ותל אביב". פרופסור אקצין: "או זה מוכיח שהם לא התקבלו לא מסיבות ביטחוניות, כי אם מסיבות אחרות, כמו תקציב למשל". "זה יכול גם להוכיח שכאן בחיפה א" דוקים יותר מאשר בואתיקאן, או שכאן בחיפה יש למנגנון השפעה שאין לו ב" אוניברסיטה אחרת." פרופ' אקצין: "אולי..." "עוד שאלה, פרופסור אקצין: כשאתה מדבר על הבחינה הביטחונית, אתה מתכוון להרשעת בית-משפט, או מספיק חשד של מלשין כפר אלמוני?" פרופסור אקצין: "זה יכול להיות חשד בלבד".

(המשך מעמוד 7) יהפוך לאוניברסיטה עצמאית. הוא ממושקף, לעיתים בעל חוש הומור, ואת דעותיו איננו מסתיר. הוא יכול להכריז שעל נושא מסוים — לא ידבר, דרכו — לנסות לשכנע. גם אותי ניסה לשכנע כי פירסום כתבה זו מיותר, ועלול לגרום לרגשות שינה בין חלק מהסטודנטים.

עלידי פרופסורים אחרים מוגדר אקצין כ"שועל זקן וערמומי". שימש כאחד ה"מפקדים הבכירים של האצ"ל. מאז, נראה שלא שינה את דעותיו. לעיתים, כאשר הוא מזכיר את צה"ל, הוא מתבלבל ו"אומר, אצ"ל. כאשר מעירים לו על כך, הוא תמה: "מה, באמת כך אמרתי?"

לפתע — מסוכנים

מה דעתך, פרופסור, על התערבות מנגנון מסוים בנוהלים אקדמיים? הפרופסור אקצין מחליט לענות על השאלה באופן עקרוני: "מכיוון שהמצב בין יהודים לערבים ידוע, אני סבור שיש לבדוק היטב את המתקבלים לאוניברסיטה, האם אין בהם סכנה ביטחונית. אני בעד עידוד מיוחד של כניסת בני-מיעוטים לסגל ההוראה באוניברסיטאות בישראל. במידה ויש בכך סיכון ביטחוני, לא הייתי ממליץ". "אבל הרי עוזריהוראה האלו בילו כאן באוניברסיטה כסטודנטים ארבע שנים לפני כן — מדוע הם הופכים לפתע לי מסוכנים?"

פרופסור אקצין: "למורה אפשרויות אחרות מאשר לסטודנט בתוך הבניין. יש לו גישה רחבה יותר בשעות לא מקובלות למקומות שונים, כגון הספרייה. עוזריהוראה הוא אחראי על אנשים. מפקדים בידיו מ" שהו. הוא עלול לנצל לרעה דברים מסויימים. זה ממש כאילו שלא היינו בודקים את מצב בריאותו של אדם, לפני קבלתו לעבודה. אני פועל כך שאין לא יקרה מה שקרה בקפסריה של אוניברסיטה מ" סויימת".

במהלך הראיון, הכחיש הפרופסור אק

אוניברסיטה בועלית — לא?

האוניברסיטה של חיפה היא עדיין, רש"מית, רק המכון האוניברסיטאי של חיפה, ועומדת לקבל את עצמאותה בקרוב. היא נוסדה לפני שש שנים. באותה תקופה חלקו על הצורך באוניברסיטה נוספת בחיפה, אך הכל ידעו שזהו צעד של ראש העיר דאוד, אבא חושי ז"ל, שנועד להקים בחיפה מוסד אקדמי בנוסף לטכניון. בתחילה למדו בחיפה פחות מ-500 תלמידים. אט-אט החלו מצטרפים נוספים — בעיקר כאילו שלא הצליחו להתקבל לאוניברסיטאות אחרות, וכן כאלו שבגלל מצבם הכלכלי לא יכלו להרשות לעצמם להיות בתל אביב או בירושלים. בשנה הקרובה ילמדו במוסד קרוב ל-3500 סטודנטים. התמיכה של האוניברסיטה כלפי חוץ, כפי שהנהלת המוסד מנסה לצייר אותה, היא של אוניברסיטה פועלית-עממית. רמת-הלימודים בה היא הנמוכה ביותר בין כל המוסדות האקדמיים. במיוחד בולט הדבר בגלל השכנות לטכניון. אופיינית הבדיחה הנפוצה בטכניון, לפיה אומרים לסטודנט חלש: "אתה תגיע גבוה ורחוק — עד ה"אוניברסיטה" (האוניברסיטה שוכנת על פ"ס סגת הכרמל). אך לא רק מסיבת רמת העממית נחשבת האוניברסיטה שעל רמת אבא חושי למקום פועלי. לומדים בה כ-350 סטודנטים ערבים — יותר מאשר בכל אוניברסיטה אחרת בארץ. בתחילת שנת הלימודים הנוכחית הוציא המוסד מעטפות חדשות, ב"עברית, ערבית ואנגלית. איש יחסייהציבור של האוניברסיטה שלח מעטפה כזו לכל עיתונאי בחיפה, כהוכחה להתחשבות ב"סטודנטים ערביים. אלא שכשמגיעים הדברים לעניינים רציניים יותר ממעטפות בערבית, נראה שהישגיו האקדמיים של סטודנט ערבי אינם מספיקים.

11		10	9	8	7	6		5	4	3	2	1
					14		13				12	
	21			20		19		18		17		15
		27			26			25	24		23	22
				31				30		29	28	
	35			34					33			32
41	40				39			38		37		36
	45				44					43		42
		51		50		49		48			47	46
58			57		56		55		54		53	52
	64	63		62					61		60	59
		70		69	68			67		66		65
			74		73			72		71		
					76							75

את פיתרון השבוע יש לשלוח ל"ד 136, תל אביב, ולציין על המעטפה "השבוע 1732". בין הפותרים יוגרלו 3 פרסי ספרים.

מאונך:

- החלק העליון של השלר. 2. מונח ב"חשמל. 3. משבעת המינים. 4. לבוש רומי. 5. מתקוטט. 7. מין, תבן. 8. לבנה, סהר (בלע"ז). 9. שכבה. 10. אויב. 11. בדיחות דעת והיחול. 13. מזוין. 16. זן. 18. ברלב הוא ראשו. 19. רבון, שכוב. 21. משא כבד. 23. ספינת מדבר. 25. רעל. 26. אוניברסיטה בארצות-הברית. 27. מלחינה ישראלית. 29. כובע עשוי פרווה אותו לוב"ש חסידים. 31. אחר הנביאים. 32. צינור מוביל דם. 33. חושב, מהרהר. 34. תשובה. 35. נימוק, סיבה. 36. ישן. 38. עשיר, אציל. 39. מפלגה. 41. בשבילי. 47. לעז. 48. נחפז. 49. ריגול. 51. איכסנה את שני המרגלים ביריחו. 52. מכשיר קשר שכיח. 54. יצור על טבעי מיק. 55. מרובע שווה צלעות. 56. רקבון. 58. סידור תפילות. 60. קוסם, מכשף. 61. חיה ערמומית. 62. רכבת כבי"ל. 64. לא טוב. 66. יצור הנולד. 69. יופי, הדר. 71. בתוכו. 72. מילת שאלה. 73. דורון, 74. שר.

מאונך:

- מרפסת. 6. הצהרה (בלע"ז). 12. שר פור. 14. תלוש. 15. בוסתן. 17. סימון. 18. ישות, מציאות. 20. עמוד מים. 21. לאום. 22. בון. 24. דברי הימים. 27. שקט, רגוע. 28. זן ממקומי. 30. מהמורה. 31. צד מערב. 32. אפלה, חושך. 34. היום הבא. 36. מספר הצדיקים. 37. רעל, סם. 39. זיבה. 40. רחמנא ליצלן (ר"ת). 42. משמש למאור. 43. עיף. 44. גדול מאד. 45. קרר את כאב וצער. 46. מודרניזציה. 50. עיתון בוקר. 53. מילת שלילה. 54. חומר לתע"שית בירה. 57. רטוב במקצת. 59. מילת שאלה. 61. קיבוץ בדרום הארץ. 63. נמלט. 65. נסתים. 66. קולב, מסמר בקיר. 67. שירה, זימרה. 68. בסיס. 70. בהמה דקה. 71. בירך במקום לקלל. 73. מנוסף. 75. ב"רה במורת הרחוק. 76. כובע חגיגי עשוי מקטיפת משי.

חשבוע 1732

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל ספרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חילוק, חיבור וחיסור יש למצוא איזו ספרה מייצג כל סמל של ריבוע.

$$\begin{array}{c}
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle \\ \hline \end{array} \times \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle \\ \hline \end{array} \\
 \\
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle \\ \hline \end{array} - \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle \\ \hline \end{array} \\
 \\
 \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle \\ \hline \end{array} \times \begin{array}{|c|c|c|} \hline \blacktriangle \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|c|c|} \hline \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle & \blacktriangle \\ \hline \end{array}
 \end{array}$$

את התשובות יש לשלוח על גבי גלויות בלבד ל"ד 136, תל אביב, ולציין על גבי הגלויות: חשבוע 1732. הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח הפיתרון — 18.11.70.

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס כספי של 20 ל"י ועוד 3 פרסי ספרים.

במדינה

חינוך

בית ברלי

פיספס

בתחילת הקיץ החליטה הנהלת מידר שות מפא"י, בית ברל, להפוך למוסד אקדמי. אחרי הכל, ישנם כל כך הרבה — למה לא גם היא? ביחוד כשהיא נושאת את שמו המכובד של ברל כצנלסון.

יצא איפוא דובר המוסד, דני כהן, ופרסם מודעות בעיתונות, ברבבות ל"ה, על פתיחת לימודים אקדמיים בבית ברל, בהיסטוריה יהודית ותולדות ארץ ישראל. "חוגים אלו", הוסיף, "יתקיימו בחסות ופיקוח החוגים המקבילים באוניברסיטת תל-אביב, בפיקוחו של ראש החוגים הרב, גיל, הפרופסור שלמה סימנונסקי".

כולם מסרבים. תלמידים החלו גר-שמים, ועדת קבלה מיינה אותם וקיבלה אותם, והעסק התחיל מתגלגל. ואז, לאחר שכבר נרשמו והתקבלו כשישים תלמידים, נחקע יתר בגלגלי העגלה.

סינטי אוניברסיטת תל-אביב החליט ש: לא לתת את חסותו ללימודים האוניברסיטריים טאיים בבית ברל. מרצים הסתייגו גם הם מהשילוב המתוכנן, וגם אגודת הסטודנטים הודיעה שלא תסכים לשיתוף האוניברסיטה עם גופים מפלגתיים.

בית ברל לא אמר נואש. הוא המשיך לקבל תלמידים ללימודים אוניברסיטאיים, ובמקביל פנה למעוצה להשכלה גבוהה כדי לקבל ממנה תעודת לידה כמוסד אקדמי.

המעוצה זנה בפנייה, יחד עם פניות של גופים דומים. היא החליטה לאשר את חסותה של אוניברסיטת תל-אביב למיכילות האזרחיות במנשה ובתל-חי, דחתה את בקשתו של בית ברל. האולמות הרב-ענקיים שבבנייני הפאר עטוריה הגנים שב-צופית, יישארו ריקים גם השנה.

עירות פיתוח

הדתיים

נמלטים

לחופש

לפני כשנה וחצי נשלחו לקריית מלאכי 48 משפחות דתיות של עולים חדשים מ"בני חבי". בימים אלו — בהודמנות הרב-ראשונה שנתאפשרה להם — הם נושאים את בתיהם, ובמהירות. האח הגדול של-הם, ראש קהילת חביד האדמו"ר שניאור-סון מלובביץ, עזבם לנפשם — והם ממ-הרים לצאת מהגטו שאליו הוכנסו, בי-בואם ארצה, עלידי עסקני חביד, ולצאת למקומות אחרים ברחבי הארץ.

הסכם מזור. בהוראתו של האדמו"ר החשוב, היושב בברוקלין, הוחלט על הקמת קריית חבידית שחורה בארץ הקודש. שליחי הרבי יצאו לארץ, חתמו על הסכם עם יגאל אלון, שהיה אז שר-הקליטה. בי-התאם להסכם זה, שוריינו לקריית חביד-כ-400 דורות בקריית מלאכי, לתוכן אמו-רים היו בני-קהילתו של האדמו"ר להיכנס.

מה-300 המתוכננות הגיעו, כאמור, רק 48 משפחות. שאר הדורות נותרו ריקות עד היום, משמשות מקור למרירות חברי-חית בעיירה, שרבים מתושביה הוותיקים נאלצים לחיות בצריפונים עלובים לצד ה-חבידיים.

בישראל לומדים באירוש. מעט הדורות שאוכלסו, אוכלסו גם הן לא כולן כחוקי בחלק מהן התמקמו אברכי-משי מבין צעירי חביד ישראלים, שאין להם כל זכות לדירות שנועדו לעולים. ביני-הם — שלושת בניו של ישראל חלק, שר-החוק של חצר האדמו"ר ושגוריו בי-ש-ראל. בו בזמן, נאלצו זוגות צעירים, ללי-די קריית מלאכי לנטוש את העיירה, מ-חוסר מגורים.

אלא שגם אותם עולים חבידיים מעטים שהשתכנו בשכונת הצדיקים, חיכו רק ל-הודמנות הראשונה להימלט משם. הנתי-נות החבידית אילצה אותם לשלוח את ילדיהם לחזרים וישיבות בהם לימדו ב-אידיש, לחיות תחת פיקוחם של אברכי-משי שהשגיחו שלא יסרחו חסידות-לילה. (המשך בעמוד 34)

התפרון היחיד

זה, אני משער, מה שמכנים, לעניין. 148/70, בבקשה: יש לי מכונית ספורט וחסרה לי רק נערה צעירה וספורטיבית לי-צדי, כדי להפליג בה לטיול. אשמח אם תסכימי להצטרף. מחכה לסימן דרך. דרך צלחה!!

★ ★ ★

משעמם

149/70 נמנה על אלה שאינם אוהבים להרבות בדיבורים על עצמם. כל מה שפרט במכתבו היה שהוא חייל משועמם, תושב באר-שבט. הוא חושב שבכל זאת יצליח לעניין נערה כבר 19 שאוהבת בחורים בלונדינים ורזים.

★ ★ ★

כריות אקדמאית

כלום אני אשמה 150/70 בן ה-30 רוצה להתכתב עם חבורה יפה ולא מטר-מטמת על נושאים שיעניינו את שניהם? ויש להגות שימצאו כאלה, לאור העובדה שה- "מספר" הלו הוא כלכלן ומשפטן. ואו-אולי תעזרי לו למצוא את אשר לא מצא בערבי הבדידות הארוכים.

★ ★ ★

לא להתאכזב

דעי לך ש-151/70 הוא חייל קרבי. וכל תקוותו היא לא להתאכזב ולקבל מכתב ממך, נערת-חמד. אך הזהרי לא להיות לקו-נית כמותו, אחרת זה לא ילך!!

★ ★ ★

ג'וק בראש

152/70 הוא אחד המאוסים שאינו סובל מעודף זמן פנוי או משעמם סוט-אלי, ואפשר להבין, סוף כל סוף, איש צבא — שהצבא אוכל בו בכל פה עד כדי כך, שבפרפורי גסיסה אחורונים הות עוד מצי-ליח לזעוק:

"אני מעוניין ליצור קשר עם בנות-חיילות!! ועל ידיכרתי, אני מבטיחה לכן, בנות-חיילות, שילדים לרוב, נהיגה במכו-נית וכל הקשור בזה. ואפילו השתתפות ב-תחביב הגראפולוגיה שזה אצלו סתם ג'וק בראש.

את בטח תקפצי על המציאה, עד כמה שאני מכירה אותך.

★ ★ ★

סטרנטיאליות

אם את חושבת שסטודנט הוא מה ש-

רשם הרופא בשבילך, מדוע לא תכתבי ל-153/70 שהשתחרר לפני חדשים מצה"ל בדרגת סגן, ומתחיל השנה את לימודיו ב-אוניברסיטת הנגב?

לעומת המספרים שהוא לא מחבב, זכר-לציין את תחביביו: טיול וצילום. ולזכותו

בתקווה שתבין את הרמז

היום, כשחתיכות אינן מוכנות לשים הרבה בשביל המחזורים, הן אינן מבזבזות זמן לדיבורים. חבל על המאמץ. מספיק מבט אחד כדי לראות אם המחזר המיועד מתאים או לא, ואז, די בנידוד עפעף אחד כדי לתת לו להבין אם יש לו סיכוי או לא. השיטה כבר מפותחת מאוד בירופה. אני מחכה כבר ליום בו ה"ס" וה"נ" יתורגמו ל"ג" ו"ל"א" לפחות זה יחסוך את הוצאות האפיפור והביגוד העצומות ויפתור לבנות הרבה בעיות.

תחשבה 22 שנותיו בצירוף 173 ס"מ גובה. ★ ★ ★

לרוויה

קודם כל אני רוצה להסביר ש-154/70 הוא הגדסאי, והוא גורא, גורא צמא ל-חברה.

לכן, אם את צעירה, נאה וגם תושבת באר-שבט, הסי כדך, השקיתו רעות, ואז מובטחני שהוא יבוא על סיפוקו. מה ש-בטוח, הוא ישמח להיכרות קרובה, ואפילו קרובה מאד, אם בזמן הקרוב תיפרוץ שבי-תת אקדמאים, יהיה לכם המון זמן לזה.

★ ★ ★

הכולבוניק

155/70 הוא כבר בן 19½, ואני מקווה שעובדה זו לא תפריע לך. וכדי שתדעי — בגיל 17 היתה לי חברה בת 27. אז

המיפלצות שלי

את הפיש שילדה עשתה בסעות בכיתה, ו-שאר דברים מועילים. וביום שישי להביא הביתה את המפה של השולחן של המורה, כדי לכבס אותה. בקיצור — לא כל יום זוכה האדם לפרט כזה. שיא השמחה היה בסוף השבוע, כאשר בעלי ואולפי חזר מחו"ל.

כשעה לפני שעמדנו לצאת ללוד לקבל

השבוע האחרון התחיל בעצב, נגמר ב-ששון. מילא, טוב שלא להיפך. הוא התחיל בעצב בגלל משפחה שכונת, שעברה מן העולם. כזאת, מכל מקום, היתה השמועה שעברה בבית כרוז רעה. דנה הסי-תובבה עגומה כאילו אחיה ואחיותיה עומ-דים לעזוב אותה.

מה שדי קרוב למציאות, בהתחשב בזמן

במהדורת-כיס אוטודידקציה

את פניו, אני שומעת את הקסנה ממלמלת לעצמה בחדר-הילדים. מלאה סקרנות, כמו תמיד, אני ניגשת בלאט לדלת. ומה רואות עיני: בת'קוני עומדת מול המראה, מסת-כלת בבבואתה בהבעה חמורה, ומטלטלת נו-כח עצמה אצבע מאיימת: "אוי ואבוי לך", היא מזהירה את עצמה, "אם תתחילי לשאול תיכף כשתראי אותו על המתנות. שלא תשאלי אם הוא נהנה מן שומעת? קודם תשאלי אם הוא נהנה מן הנסיעה, ומה שלומו, והכל. אפילו אם תת-פוצצי — לא לשאול על המתנות. אפילו לא על מתנה אחת קטנה. תיזהרי."

הארוך שהמשפחה שכונת כבר מלווה או-תנו. עד היום אני זוכרת איך דנה פרצה בבכי כשפרנצי עזב את הילדים כדי לפתוח מסעדה, ואת האושר כשהוא חזר, ואת... בקיצור, את כל ההיסטוריה. כשהתברר שהיתה זו שמועות-שואא וה-משפחה תישאר איתנו, כנראה עד שיבה טובה, התרומם המוראל לשחקים. לנחמה נוספת זכתה בתי כאשר קיבלה, על התנהגותה למופת בכיתה, פרט: להיות תורנית שבוע שני ברציפות. איזה כבוד: ללכת כל פעם למזכירה לה-ביא גירים ומחברות, להביא סמרטוט ולנגב

הכנסת לא הסמיכה את הממשלה מעולם לפרוש משיחות יארינג!

לחזור ליארינג!

יכול המושב

עם פתיחת המושב השנתי של הכנסת השביעית, פירסמה הוועדה עליונה של המושב הראשון. על פיו מסתבר: במושב הראשון קיימה מליאת הכנסת 106 ישיבות, שארכו 392 שעות. סיעתנו נכחה בכולן. נתקבלו בהן 60 חוקים, שבדין על כולן השתתפו.

הוגשו שלוש הצעות איאמון לממשלה — מהן שתיים עלידי סיעתנו (פעם בעניין "מיהו יהודי", פעם בפרשת גולדמן). מבין 18 הצעות החוק הפרטיות שנדונו במושב, המושב, היו שלוש הצעות של סיעתנו. הן נגעו להקלות מיסים לחיילים משתחררים (כדי להעניק להם את הזכויות הניתנות לעולים חדשים), ולחובת הנוכחות של חברי הכנסת בישיבות. כל שלוש הוסרו מסדר היום.

מבין 130 ההצעות לסדר היום שנדונו במליאה, היו 14 (למעלה מ-10%) של סיעתנו. עמדנו במקום השלישי, אחרי המערך (21) וגח"ל (21). למרות שהחלטנו לגבול את עצמנו בהצעת שאילתות, כדי למנוע את הצעת הכנסת, נשארו במקום השני עם 208 שאילתות שנענו (לעומת 234 של המערך, 205 של גח"ל). סיכום לא רע — לסיעה המהווה פחות מ-2% בכנסת.

★ אתם רוצים להציג את המורים כסחטנים! ★

המורים צודקים!

לחלן נאומי של ח"כ שלום כהן, להנמקת הצעת סיעתנו לסדר היום על שביתת המורים. ברוב מכריע החליטה הכנסת לקיים עליה דיון במליאה. **שלוש כהן:** לפני המישה חרשים בדיוק הכירו יושבי ראש הכנסת וסגניו בדחיפות של הצעת סיעתנו לסדר היום, בעניין השביתה הצפויה של המורים העליסודיים. בדרך כלל אין זה נאה לקום ולומר: הנהרנו אתכם, אמרנו לכם זהו מיקרה שהאחריות הציבורית מחייבת ראייה מראש. **אין מנוס היום מן הקביעה שאפשר היה למנוע את השביתה, אילו היתה הממשלה נוקטת או גישה לגופו של עניין, ולא מסתכנת במישחקי סרק.** ארשה לעצמי לצטט חלק מדברי פרומקול הכנסת מיום 3 ביוני השנה. אמרתי: נכון, אין המורים העליסודיים מתכוננים

בין בין אלה שהצביעו או צידדו בדיון הזה בכנסת, וסיעתנו כולה הצביעה בעד הסרת הנושא מסדר היום של הכנסת. הנושא הוסר או מסדריומה של הכנסת, אבל לא מסדר היום של המדינה. הבעיה לא נפתרה, ולא יכולה היתה להיפתר, לאור הגיר שההיגרתית שנקטה הממשלה. תחת סיסמת הסרק של צורכי המדינה הבורחים ושל סולם העדיפויות, נדחתה בעיית החמורה של המורים כמעט לסוף התור.

כאן פירט הנואם את מצבם הכלכלי של המורים, בהשוואה לאקדמאים אחרים, והסביר את מניעי שביתתם.

מהפכה חינוכית במצריים

שלום כהן: ... אמרנו שהחינוך של היום הוא הישג של מחר. עם כל המיגרעות של החינוך הישראלי, לנו עדיין קוצרים היום את פירות עליונותו על החינוך של הארצות הסובכות אותנו. ראש ממשלת מצריים הודיע השבוע — בהודעה שיש לה גם משמעות פוליטית-מדינית חשובה — כי הנחשלות בחינוך של בני ארצו היא אובייב מסוכן יותר מן האובייב הישראלי. הוא מדבר על שינוי מן השרוש של שיטת החינוך. הוא כבר הזמין מומחים סובייטיים לביצוע המהפכה הזאת. לנו אין צורך במומחים סובייטיים או אחרים מבחוץ. יש לנו הגאון הישראלי, החומר האנושי המסוגל להציע את החינוך הישראלי משיגרת הדור הקודם ולהעניק לו את התנופה שתוכל ליתאגרי הדור הבא, דור החייב לא רק לבצר את קיומה והישיגיה של המדינה, אלא לכבוש את השלום ולהעמיד את הידע והמדע לרשות אורחיה והמרחב שבו אנו חיים. **אנו חייבים לשחרר את מורי הדור מן הדאגות הטורדניות המכבידות על התמסרותם לעבודת ה-הוראה. זה צו היום — למען המחר.**

אל תשמיצו את המורים

עלי להתייחס במשפט אחד לדבריו של חבר הכנסת אביזוהר. כי דרכו, הדיבור המדיני והסוציאלי, הוא שולל שביתות כמעט באופן כולל. אבל, כאן הוא עשה דבר חמור. הוא קם נגד ה-מורים התיכונים ופוסל את מעשיהם, באשר — ואני מצטט את דבריו — הם "שולפים את אקדח השביתה בשעה זו של סוף שביתה נשק".

זה דיבור מסוכן מאוד, חבר הכנסת אביזוהר. אתם רוצים להציג את המורים כסחטנים.

מאיר אביזוהר: אני עצמי מורה. **שלוש כהן:** ידועים מיקרים רבים של שינאה עצמית או שינאה למקצוע.

קריאה: שינאה עצמית, זה בעיקר אצלכם! **שלום כהן:** אני מבקש: היהורו בלשונכם ובטיפולכם. השביתת הזאת הרי תסתים. המורים ישובו לעצב את דמות דור המחר.

אם תשחירו את פניהם, אם תסתערו עליהם, כשם שהסתערתם על פועלי אשדוד, במי הדבר יתנקם? בנה, בבנים שלנו כולנו, בעתיד שלנו. מורים השובתים היום הם שיעצבו, במידה רבה, את העתיד הזה.

לכן קריאתנו היא: יש להענות לתביעותיהם הי צודקות של המורים. תביעות אלה היו צודקות אז והיום, והיום הן בוערות יותר. יש להיענות לתביעותיהם על-מנת שייסומו את השביתה וישונו מחר את ילדינו.

מייק ב"דיעות אחרונות"

לשבות היום, כי אין טעם לשביתה בימים האחרונים של שנת הלימודים. אבל אני מזהיר את הכנסת: אם לא ימצא הסדר לבעיות שאני עומד לפרט בהמשך דברי — כי אז תפרוק, ללא כל ספק, שביתה ממושכת בתחילת שנת הלימודים. מה היתה תשובת כבוד שר החינוך והתרבות? אני מעריך את מורשת הפלמ"ח ואת הסיגנון האומרי: "סמוך עלי יהיה בסדר!" גישה זו התבטאה בדברי כבוד השר באותו דיון. הוא התפלא על עצם נכונותו של כבוד היושב ראש להכיר בדחיפות הנושא, מאחר וממילא השביתה עומדת לפרוק — אם תפרוק — באיזה שהוא מועד בעתיד. כלומר, לאחר החופשה הגדולה של הלימודים. הוא הודיע כי ממילא עוסקים השרים הכלכליים בשורה של הסכמים עם אירגוני עובדים, ביניהם אירגוני המורים העליסודיים, ואמר: "יש לאפשר להם — לשרים — להתקדם בעבודתם, ולא להכביד עליהם."

הבגידה של גח"ל

אדוני היושב ראש, איפשרנו להם לעשות את מלאכתם, לא הכבדנו עליה, ומה התוצאה? הנושא הוסר אמנם או מסדר יומה של הכנסת — אבל לא מסדריומה של המדינה. וכאן תורשה לי הערה לחברי הכנסת כן (גח"ל). לחברי הכנסת כן זכויות רבות בייסוד הארגון של המורים העליסודיים, ובהנהגת מאבקו במשך שנים רבות. **אולם כאשר העליתי אותה הצעה לסדר היום, שהכנסת תיקח לתשומת לב את הסכנה של שבי-המורים, הולל חברי הכנסת לא היה תרומה**

המושב השני של הכנסת השביעית נפתח בקול דממה דקה. לדיון עמדו רק כמה חוקים כלכליים. בנאומי הראשון גינה אורי אבנרי מחדל זה בחריפות: ותוך כדי כך הע-לה על סדר היום את הבעיה הבוררת, שהממשלה וגח"ל גם יחד היו מעוני-יניים לגנוח: **אורי אבנרי:** היום, בפתיחת מושב הכנסת, לא נערך דיון מדיני.

ראש הממשלה איננה. כל הכבוד, אבל ישנו סגן ראש הממשלה; הוא נושא נאור מים על ענייני חוץ וביטחון בכל הזדמנות; הוא סוקר ענייני חוץ וביטחון בישיבות הממשלה, ועל כך מודיע הרדיו; הוא כיבד אותנו בנוכחותו היום כאן.

אני רואה שום סיבה מדוע סגן ראש הממשלה לא יכול היה לפתוח ולקיים את הדיון המדיני הדרוש ברגע זה.

אומרים: ראש הממשלה ושר החוץ עסר קים בניהול המדיניות בחוץ-לארץ.

איזו מדיניות?

לפני כמה שבועות החליטה הכנסת אח-רי דיון נרגש, לקבל את יוזמת רוג'רס ל-לכת לשיחות יארינג. מעולם לא הסמיכה הכנסת את הממשלה לפרוש מהשיחות. היום מנהלת הממשלה בחוץ-לארץ מדיניות שעליה אין לה הסמכה מטעם הכנסת. אין לה זמן לבוא ולבקש אישור למדיניות זו, מפני שהיא עסוקה בניהול מדיניות זו, בניגוד להחלטת ה-כנסת.

קריאה: אין לך מה לומר על הזזת הטי"ס?

אורי אבנרי: אילו היה פה דיון מדי-ני, היה לי הרבה מה לומר על כך.

היום ה' בנובמבר, הוא תאריך המעלה זכרונות מן העברי, אך יותר מכל הוא מעלה חרדות לגבי העתיד. נותרו עוד שלו-שה ימים למועד שנקבע לקץ הפסקת-האש — והכנסת אינה דנה בכך.

האומה אינה רוצה בחידוש הקרבות. אני מקווה שהפסקת-האש תוארך בכמה שבועות, וזה יהיה הישג — כי כל יום של הפסקת-אש מציל חיידם. אולם ברור שלא תהיה הארכה ממושכת של הפסקת-האש בלי שיחות-שלום.

למען החיים ולמען השלום, אנו תובעים מממשלת ישראל לקיים את החלטות הכנסת, ולחזור לי-שיחות יארינג!

באותו יום דיבר שלום כהן נגד הצ-עת-חוק ממחלתית, שבאה לשחרר את הסוכנות היהודית מחובות מסויימות לגבי הנפקת ניירות-ערך: **שלוש כהן:** מה טיבה של הסוכנות? מה טיבו של הגוף הזה, היונק מיליונים גם בישראל וגם בחוץ-לארץ?

זהו גוף הבנוי על פיקציה, הי פיקציה שהוא מייצג את העם הי יהודי, שהוא נתון למרותו של הציבור הזה.

בחירות לקונגרס הציוני? מתי נערכו בחירות כאלה? הרי הצירים ממונים, על פי מפתח מוסכם מראש בין המפלגות ויתר מקבלי ההנאות. ואם הצירים אינם נבחרים או אינם נתונים אפילו למרות הציבור — קל וחומר הפקידים והמנגנון השכיר, השולטים בסוכנות היהודית. הם שולטים על מיליונים, בלי ביקורת ציבור רית אמיתית.

הסוכנות היהודית היא גוף הי משמש להעברת כספים למפלגות בישראל. כסף הנתרם על-ידי יהודי דים תמימים בחוץ-לארץ, מוצא את דרכו באמצעות הסוכנות הי

לחלן נאומו של ח"כ אורי אבנרי להנמקת הצעת סיעתנו לסדרה חיים על הביזבז במנגנון הממשלתי. הכנסת החליטה פה אחד להעבירה לוועדת הכספים.

אורי אבנרי: דיון זה מתנהל לאור מעשה של אורח חיות למופת.

צבי גרמן, סקיד המדינה, מנהל המשק הממשלתי, פעל לחיסול ביזבוז. לנגד עיניו עמד הביזבז הכורע תחת גטל מיסי הביטחון, המדינה הזקוקה לכל פרוטה כדי לממן את המאמץ הצבאי, מאות האלפים שאין המדינה מסוגלת להושיט להם סעד מינימלי למחייתם, הזקנים, הנכים, החולים, החייבים המשוחררים, פצועי צה"ל.

בידי הפקיד היו נתונים בדוקים, פרי מחקר מדעי מדויק וממושקף של שלוש שנים, על הרוכים לחיסכון עשרות מיליוני לירות בכל שנה. הוא לחם למען ביצוע החיסכון. הוא נכשל.

בפברואר השנה הודיע צבי גרמן בפומבי שאם לא תתקבלנה המלצותיו, יתפטר.

על סמך הודעה זו, הגישה סיעתנו שאילתה בכנסת. סגן השר צבי דינשטיין השיב ביום ה-6 באפריל כי אין כל אמת בדיעה זו. צבי גרמן אינו עומד להתפטר, ויש כוונה לבצע את כל המלצות הסקר שעליו הסתמך גרמן.

ברור שההמלצות לא בוצעו, וצבי גרמן עשה את המעשה הפטרייטי: הוא התפטר.

אחרי מעשה מופת זה בא מעשה מופת אחר, הפעם של עיתונאי ברשות ממשלתית: אמנון ברזילי ריאיין את צבי גרמן ואת ראשי האוצר, ותשק מעל גלי הרדיו את הישגיו העצומים של ביזבוז משועשע של מיליונים.

הכנסת אינה זקוקת!

הכנסת לא העניקה ולא תעניק עיטורים של אורחות-למר פת לאנשים אלה. להיפך, כאשר שאלתי שלושם, בעת דיון הכנסת, את יושב ראש ועדת הכספים של הכנסת אם הוא מתכוון להמליץ את צבי גרמן להעיד עדות בפני הוועדה, השיב: "לא. לא כל מה שמישהו מפרסם בעיתון — ועדת הכספים תבדוק זאת ותזמין אותו ותעסוק בחקירות." מישהו מישחח שחיה מנהל המשק הממ

דירות שרד — מכוניות פאר — עוזרות על חשבון המדינה — העם משלם בעד ה"יוקרה" של המיוחסים

מקום מרכזי איל-הכספים של תנועת חרות, חבר הכנסת ל-שעבר יקוב מרידור. הפרטים הפשוטים הם כלהלן: החברה של מר מרידור הומינה מיכלית-ענק, למען קו צינור הנפט מאילת. בינתיים עלו מחירי המיכליות בעולם — וכלי כל בושח מכרה החברה של מר מרידור את המיכליות הישראליות לחברה גרמנית — ג'ר-מנית!!! — ברווח של הרבה מיליונים. היא הציעה למדינה מיכליות קטנות במקום מיכ-לית זו, בהפרש של שבעה מיליון דולאר. צינור הנפט הישראלי נשאר בלי מיכליות מספקות. הוא נאלץ לרכוש מיכליות קטנות, פחות יעילות, בהכנס גדול. הבורר שזן כשאלת הפיצויים, ג'ר נחמאס, אמר על כך: "אם מדובר בגנגסטרים, אין אחריות. אך אם מדובר בגורמים אחראיים, כי אז הם צריכים לשלם פיצויים!"

חולירע ושומה יוקרה

ומהערד ממשלה, למירודן היוקרה. איזו מילה פסולה ומאוסה — "יוקרה"! פרסטיג! מה זאת יוקרה? לא הערך שלך, לא החישי-גים שלך למען הציבור והמדינה, לא האישיות שלך — אלא מה שאחרים רואים בכך. ולא על פי מה שאתה מחווה, אלא על פי מה שיש לך, על פי סמלים של סטאטוס ראוותני, על פי המכונות שאתה נוסע בה, גודל הדירה שאתה גר בה, הריחות המסופק עלייך אדרי-כליפנים, מפני שאין לך אישיות בשלך עם טעם משלך!

לא להרשים בפועלך, אלא לנקר עיניים באבזיריך! ובראש עומדים — כמו תמיד — שרי הממי-שלה. איזו התחסדות! איזו צביעות! משכורת צנועה של 1600 לירות ברוטו — רק פי שלוש

היוקרנים היקרים

שה יותר מעובדי-מדינה בדרגה נמוכה. אבל מי חי על חשבון המשכורת?

לא אסתמך על העולם הזה, הרודף סנסציות. אסתמך על עיתון המימסד, דבר, ועל רשימתו של דניאל בלון. השרים חיים על חשבון ההוצאות שלהם, שהוא כמעט בלתי-מובל. הם לא אוכלים בבית, אלא במסעדות המפוא-רות ביותר במדינה — קסבה, גונדולה, סקוטס-האוז, שה סימון, ושאר השמות שבאו במקום היצירות של טולסטוי ודוסטויבסקי — על חשבון משלם-המיסים האוכל בתנובה. **שר-האוצר פנחס ספיר:** אתה יודע בדיוק את הכתובות של מסעדות. תתן ליו **אורי אבנרי:** אני מוכן להביא 72 צילומים של שרי הממשלה, שאתה חבר בה, בכל המסעדות האלה. אני עצמי לא יכול להרשות לעצמי לאכול שם, אבל הצלמים שלי מצלמים שם.

דירות שרד: בעשרות מדינות עשירות מי-איתנו אין דירת-שרד אלא לראשי-הממשלה ושרי-החזק. אצלנו — דירת-שרד כמעט לכל שר, וגם לסגני-שרים.

איך מגיעים לשם? במכונות המפוארות, הנהוגה בידי נהג. שני סמלי-סטאטוס חיוניים לכל רודף-יוקרה.

יוקרה יקרה, יוקרנים יקרים! יש בידי רשימה מלאה של כל מכוניות השרים, סגני השרים, המנכ"לים, ההוראות הפנימיות שאין נוהגים על פיהן (מי ינהג על פי הוראה, כשצרכים לנקר את עיניו אשתו של המנכ"ל השכן?). אין לי זמן לפרט את הפרטים שאותם תוכלו לקרוא בעולם הזה.

תאורת היוקרה מתחילה מן השרים, והיא פושטת כמחלת החולירע מן הממשלה לציבור הפרטי, גורמת לניפוח ההוצאות של מעמד שלם החי על "חשבון ההוצאות", והמטיל את העול על משלם-המיסים ועל הצרכן הפשוט. העם כולו משלם בעד היוקרה של המיוחסים. יש יוצאים מן הכלל. שופטי בית-המשפט העליון ויתרו על זכותם למכונות-פאר צמודות, נוסעים במכונית מאספא-או באוטובוסים. הם מגיעים אל העם — אותו עם ששרי ישראל, המשקפים מחלונות דירות-השרד או מכוניות-הפאר העוברות ביעף, שכחו אותו מזמן.

הדרישות של כל משרדי הממשלה. בארצות-הברית האדירה יש ריכוז כזה, ועל פי שיטה הקרויה "התקשרות מרחוק", הפועלת באמצעות תקשורת-הטלסק, מתקשרים משרדי-הממ-שלה מלוס-אנג'לס ועד בוסטון עם המחשב המרכזי, כדי לקבל תוך שניות את הנתונים הדרושים להם.

מה אצלנו? המחשב הוא סמל של יוקרה לכל משרד ממשלתי.

לפי פירסום הלישכה המרכזית לסטאטיסטיקה, נמצאו בסוף 1969 ב-37 מוסדות ממשלתיים 57 מחשבים. 57! כל אחד עם צחת מיקצועי משלו, כולם כאחד בלתי-מנוצלים עד תום! הביזבוז בנושא זה בלבד מגיע עד 50 מיליון לירות לשנה, כדברי מר אביאל שך, גם הוא עובד המדינה, סגן המנהל של המרכז למיכון משרדי.

עד סוף שנה זו, בעוד חודשיים, יגדל מיספר המחשבים הממשלתיים ל-73. מי בודק את הי-צורך בהם? מי בכלל מנסה בממשלה זו לבדוק מה קורה במשרד אחר? היו ועדות, אבל ישבו בהן אנשים ללא ידע ביצועי כי-תחום זה.

כשיש פדרציה של משרדים, ואין אפסנאות מרכזית של ממשלה אחת, כי אז אין מיכרזים מרכזיים לקניות הממ-שלתיות, כי אז משרד פלוני רוכש שולחנות ועפרונות ב-מתיר העולה ב-15 עד 50 אחוז על זה שמשרד משרד הבטחון. כי אז המשרדים מתחרים זה בזה ומעלים את מחירי התוצרת המבוקשת.

כי אין ממשלה מרכזית, ואין גוף מרכזי, ואין אפסנאות מרכזית.

שערוריית מרידור

אני תמה על עזות-המצח — שלא לומר הוצי-פה — של גח"ל, לשאת כאן נאומים נגד הי-ביזבוז הממשלתי.

ולא רק מפני שגח"ל היתה, עד לפני כמה שבועות, שר-תפה לכל הביזבוים האלה, במשרדי הממשלה שהיו ב-שליטתה.

אלא בגלל השערוריה הנוראה, שרק חלק קטן ממנה נת-גלה היום מעל עמודי הארץ בשפה סתומה, ושבה תופס

שלתי, לא פחות ולא יותר! מישהו שאמר מה שאמר על סמך חקירת מומחים במשך שלוש שנים. מישהו שמונה עלייך שרי-האוצר למען תפקיד זה עצמו: להביא לחיסכון.

יש עוד מישהו. מישהו שני יורשו של גרמן, המח-זיק בתפקיד זה כיום, ד"ר אריה מאיר, שגם הוא גילה אורחות למופת כאשר אישר באותו שידור שבמשק קיים ביזבוז של עשרות מיליוני לירות.

גם מישהו זה לא יוזמן עלייך הוועדה של חברה-הכנסת קרגמן. היא עסוקה. במה? בהטבעת חותמת-גומי על מעשי פקידות האוצר. בטישטוש האמת. בקישוט עובדות. חקירות, ביקורת — זה עניינו של מבקר-המדינה, לפי הורת היושב ראש קרגמן. אם כן, בשביל מה דרושה ועדת-כספים? ומה תפקיד הכנסת כולה?

ממשלה — או פדרציה של משרדים

כבוד היושב-ראש, לא אחזור על גילויי צבי גרמן. על כך דובר די הצורך. אצביע על מקורות המחלה. דיבורים על ביזבוים לא יועילו, אם אין נכונות לאבחן את הגור-מים המהותיים ולחסלם.

למעשה יש כאן שתי מחלות — העדר ממי-שלה הראוייה לשמה, והמירודן אחרי היוקרה. בשטח המדיני, כולנו יודעים שאין ממשלה, אלא פדרציה של שרים, שכל אחד משועשע את ההכרוזה המפוצצת הי-רואית לו מתאמה באותו רגע לחטיפת כותרת בצהרון. זה בולט. פחות בולט המיכונה הממשלתי במה שנוגע ל-ניהול המשק.

יש כאן פדרציה של משרדים, שכל אחד מהם הוא אחוזתם הפרטית של מפלגת השר, מצד אחד, והביורוקרטיה המבוצרת בו, מצד שני.

בולמוס המחשבים

קחו דוגמה. הגורמת לביזבוז של מיליונים מדי שנה: פרשת המחשבים.

אין משק מרכזי של מחשבים ממשלתיים. מחשב אחד גדול, או קומץ מחשבים גדולים, יכלו לספק בנקל את כל

ב-גוריון, אשר הגדיר את כל הי-גוף הזה כפיגום שנותר על בניין מדינת ישראל גם לאחר שהושל-מה מלאכת הבנייה. הגיע הזמן לפרק את הפיגום הזה.

הגדולים של הסוכנות היהודית בתל-אביב או בירושלים, והמנצלים את כל הדברים האלה כדי לבצע עבודות אחרות, צדדיות, מכיון שבמחלקותיהם אין מה לעשות. די להזכיר את דבריו של ראש ממשלת ישראל לשעבר, מר דוד

רק אפליית חלק מסוים של האורחים ל-עומת חלק אחר, אלא כפילות במנגנון, ניפוח, ביזבוז, ותעסקות-סרק של פקידים, אשר מחלקותיהם רוקנו מתוכנן עם הקמת המדינה, פקידים המקבלים משכורת, מי-כונת, מזכירה ופקידת-עזר, בבנייני-הפאר

יהודית למימון מפעלים ומנגנונים מפלגתיים, על פי אותו מפתח מוסכם בין המפלגות הציוניות. זהו גוף שהמדינה השאירה בידי שט-חריפולה ממלכתיים, ששום מדינה אחרת בעולם אינה מוציאה מידיה. התוצאה אינה

במדינה

(המשך מעמוד 31)

הגבירות הממלאות שם את חלל המידרכה, שכמה מהן ניגשו אליו והגישו לו מעות ושטרות.

האשה מתעלפת. קייט הנעלב דחה אותו: „אני לא מנגן בשביל כסף, הסביר. אלא בשביל מה? בכל, מסתבר אשמה ה' אשה: „כשאשתי רואה אותי עם חצוצרה ביד, היא מוכנה להתעלף, מספר הוא. „אחרי 25 שנים של נישואין, היא עוד לא התרגלה.”

אם לא בבית, היכן יכול מחצצר נלהב לתקוע בכלי שלז' הבעייה הרבה יותר קשה משנראה למי שלא התנסה בה. קייט חבר בתזמורת חתונות, שעלה ארצה לפני שש שנים והמתגורר כיום בשכונת קיראוק, מזרחית לתל-אביב, החל נוסע, לאחר האיסור של אשתו, מדי בוקר לתחנת-הדלק של סביון, ניגן שם להנאתו.

חיצצור במיזבזה. אולם לא להנאת בעלי התחנה. בעוד שהלקוחות, שבאו ל- תחנה לדקות ספורות והמשיכו בדרכם, לא התנגדו למוסיקת-הרקע, החלו בעלי התחנה, שנמצאו שם כל הבוקר, להתלונן על כאבי-ראש חמורים. הם נאלצו לבקש מ- קייט, במלוא האדיבות, שימצא שדה-ניסויים חדש.

קייט סקר את המפה, גילה נקודה אידיאלית: מיזבלת חיריה. ואכן, שם לא הפ' ריע לו איש, והוא עמד מדי בוקר וחיצצר מול ערימות הדשן.

אלא שאין דבר אידיאלי בחיים. הריחות הכריעוהו, והוא נאלץ לנדוד הלאה, לחפש מקום חדש.

עד עתה, נכשלו מאמציו: הוא לא הצ' לית למצוא לו מקום קבוע אחר לאימונים.

מחצצר קייט

אבן פינה של שקט לעשיית רעש

משום כך, הוא מנצל כל מקום ארעי ו- רגע פנוי, נושא איתו את חצוצרתו ב- מכוננית.

בפני פצועי צה"ל. לא רק את פקקי התנועה הוא מנצל. השבוע, כאשר ביקר בהצגת שער, ניצל את ההזדמנות והחל מחצצר תוך כדי ההצגה. „הקהל חשב שזה חלק מההצגה,” מספר הוא, „והשחקנים סתם היו מבסוטים.”

אלא שלא כל שומעיו מבסוטים. אשתו היא אחת שאינה מבסוטיה. בנו — אחר. יום אחד, כשהיו עוד בארגנטינה, נכנס קייט לבנק, בו עבד בנו כפקיד בכיר, על- מנת למשוך כסף מחשבונתו, החל מנעים בחצוצרתו, תוך כדי המתנה לתורו. בנו בא במרצתו, התחנן שיפסיק. מובן שקייט סירב.

גם בארץ כבר מכירים אותו, ביחוד מ- הופעותיו בהתנדבות בפני אילן ופצועי צה"ל, תמורתן יש לו ערימה גדולה של מכתבי הוקרה. לפני זמן מה נכח בהופעה סגורה בה היו שר-הביטחון והרמטכ"ל. מנ- צח תזמורת חיל-האוויר, רביסון אריק טייך, טרח וניגש אל קייט בתחילת ההופעה, ב- קש בדחילו ורחימו שלא ייתן הפעם במס' תיע שום הופעת סולו, בגלל האורחים ה- נכבדים.

במקרה יוצא מהכלל זה נעתר קייט. „ל- מה ביטחון זה דבר קדוש,” הסביר.

עתה, כאשר הזדמנה להם אפשרות זו, מיהרו לנצל.

ייתכן שכאשר תתרוקן הקרייה מהעולה החדש האחרון שבה, תסכים הממשלה ל- אפשר לתושבי קריית-מלאכי, שגדלו בה, לרכוש לעצמם את דירות הצדיקים.

משפט

המזכיר האקדמאי

הסתובב

ערום בפומבי

היה זה באביב השנה, כשמשפחת כדורי החליטה לצאת לפיקניק בשבת לסביבות הטכניון בחיפה. בתם בת ה-13 התרחקה מהם, בחפשה אחרי פרחים.

לפתע ראתה, בבניין סמוך בעל קירות זכוכית, איש „בלי מכנסים ובלי תחתונים, רק עם גופיה.” היא דיווחה על כך ל- הוריה.

דבר זה לא מנע ממשפחת כדורי לצאת שוב לפיקניק נוסף ביום שבת כעבור שבוע — לאותו מקום בדיוק. שוב הל- כה הילדה לקטוף פרחים — ושוב ראתה את אותו האיש. ושוב באותו מצב. הפעם החליטה משפחת כדורי לפנות למשטרה.

פחדתי וברחתי. סיפרה הילדה ב- עדותה במשטרה: „ראיתי את האיש בפעם הראשונה כשהיינו בטיל הראשון לטכניון. אני לא מכירה אותו. שמעתי דפיקה על החלון של הבניין. הסתכלתי לכיוון ה- דפיקות, וראיתי בחור עם גופיה. הוא הס' תכל לעברנו, ועמד בלי מכנסים ובלי תחתונים. אז פחדתי וברחתי. אני חושבת שהוא סטודנט.”

חקירת המשטרה זיהתה את המתערסל האלמוני, יצחק*, כמי שסיים את לימודיו באוניברסיטת חיפה, והממשש כיום כמוזכר אגודת האקדמאים באחד המוסדות.

סיפר יצחק בעדותו למשטרה: „אני סטודנט. לפעמים בשבתות אני עובד ב- שמירה בטכניון. הבניין מוקף זכוכית. אין אפשרות לעשות שום דבר בלי שיראו אותך בחוץ. היה חמסין, והלכתי להתר- חץ. חברתי היתה איתי בחדר שבו שמר- תי. שכחתי את המגבת, אז עברתי בריצה מהמקלחת לחדר ששם שמרתי. הבחורה היתה בחדר.”

בחורות כן, בחורים לא? הוא הועמד לדין, הואשם בביצוע שני מע- שים מגונים בסמיכות של שבוע, לא הו- דה באשמה.

השופטת חשבה אחרת. קבעה שלשוטט ערום במקום ציבורי זהו מעשה מגונה. המוזכר, להגנתו, טען שהנערות בימינו מסתובבות בגלוי בבגדים מינימליים, שאינם רחוקים בהרבה מעירום מלא. מדוע לבחור- רים זה אסור?

הטענות המקוריות לא הועלו, והוא נידון ל-500 לירות קנס או 50 ימי מאסר תמור- רתם.

למחרת המשפט התחתן המוזכר, יצא ל- ירח הדבש. אשתו היתה הבחורה מבניין הזכוכית.

דרכי אדם

„תקע בשופר גדול”

באמצע

הרחוב

כשאורח רגיל נתקע בפקקי-תנועה, הוא מתחיל לקלל ולקרב עצמו להתקפת-הלב ה- באה שלו. כשיצחק קייט נתקע בפקק, הוא רק מברך את מולו הטוב: הוא יוצא מ- מכוננית, שולף מהמושב האחורי חצוצרה ענקית — ומתחיל לחצצר.

זה מה שהוא עשה גם השבוע, כאשר נתקע בפקק אינסופי ברחוב דיונון בדיוק מול קפה דוול. הופעתו כה מצאה חן בעיני

השם שונה עלי-מנת למנוע זיהוי קטינה.

צפויים לך שינויים נעימים בחיים הרג- שיים, כתוצאה ממאמץ יוצר או עיסוק בתחביב. צפויה לך גם התקדמות חברתית, בעזרת ידידים, ופעילות מוגברת בחוג המשפחה.

מאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

את נהגת בחיצוניותך תתננס בך, הדבר עי- לול לשמש חומר רב לרינונים ולרכילות בקרב ידידיך הקרובים. עשי מיד משהו כדי למנוע אי-נעימות.

★ ★ ★

השתדל לתקן את היחסים עם הורייך ועם ידידים קרובים, כי הדבר יבטיח לך את שלווה הנפש שתהיה זקוק לה ח- שבוע. עליך להשקיע יותר אנרגיה ומקור- ריות בעבודתך, ופחות בחיי החברה שלך. עקבית — שנינו קי- צוני בהופעתך החיצו- נית עשוי להגביר ב- מידה דראסטית את הפופולאריות שלך, וי- להביא לך הצלחה רומנטית במימדים שלא חלמת עליהם בחלום הכי רור.

עקרב
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

שליטה עצמית, סבלנות ומחשבה הניגוית יעזרו לך להתגבר על הרבה בעיות בבית. צא ובלה בחברת אנ- שים, וכל הסיכויים כי תמצא ביניהם גם כאלה שיבינו את בעייתך ה- מיוחדת ויעזרו אותך. בשטח הרומנטי — ש- בוע שליו והרמוני, ש- אולי ייראה לך איטי וחסר פעילות, אך ש- יתרום הרבה לחיזוק הקשרים ביניכם. בת קשת — התרחקי מכן הדגים המקסים. הוא סתם דון זיאן.

★ ★ ★

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

הקונפליקט העיקרי שלך בימים אלה מס- תובב סביב אדם חסר הגנה. כתוצאה מכן אתה עלול לחוש דיי- כאון וחוסר אונים. ב- מקרה זה אל תיתן ל- הרגשותיך להשתלט על הגיוןך, ופעל בקור- רוח. ידי ותק יבא לך תור- עלת רבה ובגלוי צפוי- יה, אשר בעזרתה תוכל לצאת מהמסגר העי- קי בו אתה נתון. בת דלי — אל תתפתי ל- השתתף בתכניותיהם המסורפות של אחר- רים, פן תיקלעי למצב שיגרום לך להסתבך.

★ ★ ★

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

דלי
21 בדצמבר -
19 בינואר

הקונפליקט העיקרי שלך בימים אלה מס- תובב סביב אדם חסר הגנה. כתוצאה מכן אתה עלול לחוש דיי- כאון וחוסר אונים. ב- מקרה זה אל תיתן ל- הרגשותיך להשתלט על הגיוןך, ופעל בקור- רוח. ידי ותק יבא לך תור- עלת רבה ובגלוי צפוי- יה, אשר בעזרתה תוכל לצאת מהמסגר העי- קי בו אתה נתון. בת דלי — אל תתפתי ל- השתתף בתכניותיהם המסורפות של אחר- רים, פן תיקלעי למצב שיגרום לך להסתבך.

★ ★ ★

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

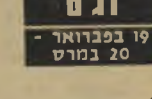

דלי
20 בינואר -
18 בפברואר

הקונפליקט העיקרי שלך בימים אלה מס- תובב סביב אדם חסר הגנה. כתוצאה מכן אתה עלול לחוש דיי- כאון וחוסר אונים. ב- מקרה זה אל תיתן ל- הרגשותיך להשתלט על הגיוןך, ופעל בקור- רוח. ידי ותק יבא לך תור- עלת רבה ובגלוי צפוי- יה, אשר בעזרתה תוכל לצאת מהמסגר העי- קי בו אתה נתון. בת דלי — אל תתפתי ל- השתתף בתכניותיהם המסורפות של אחר- רים, פן תיקלעי למצב שיגרום לך להסתבך.

★ ★ ★

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

דלי
19 בפברואר -
20 במרץ

הקונפליקט העיקרי שלך בימים אלה מס- תובב סביב אדם חסר הגנה. כתוצאה מכן אתה עלול לחוש דיי- כאון וחוסר אונים. ב- מקרה זה אל תיתן ל- הרגשותיך להשתלט על הגיוןך, ופעל בקור- רוח. ידי ותק יבא לך תור- עלת רבה ובגלוי צפוי- יה, אשר בעזרתה תוכל לצאת מהמסגר העי- קי בו אתה נתון. בת דלי — אל תתפתי ל- השתתף בתכניותיהם המסורפות של אחר- רים, פן תיקלעי למצב שיגרום לך להסתבך.

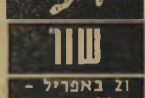

טלה
21 במרץ -
20 באפריל

לא תהיה לך כל אפ- שרות לביקורת על מאורעות שיקרו לך בשבוע זה, על כן מו- טב להניח לדברים ל- התגלגל מעצמם. אתה עשוי לתפוס את מקו- מו של מישהו איתו יש לך קשרים הדו- קים. הוא יקבל את הצלחתך ברוח טובה, ובקרב תהיה לך הזדמנות לעשות למענו רבות וטובות.

★ ★ ★

אחת מהחלטותיך עשויה לגרום עוגמת נפש ל- אדם קרוב אליך מאד. אל תיתן לדבר להשפיע עליך, ואל תבטל אותה. נצל את המצב לטובתך, בכל השטחים, ולשם כך הפעל את כל כוח השי- פוט שנחנת בו. השתדל לא להתפס להחלטות רגשיות. בת שור — פנקי את עצמך, אך הימנעי מהוצאות כספיות מיותרות.

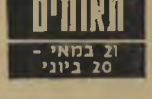

שור
21 באפריל -
20 במאי

צפויה לך נסיעה קצ- רה, הקשורה בחושים, שאלונים וראיונות. קי- רוב או ידיו מבוגר עשוי לדרוש החזרת חוב ישן. צפויים שני- נויים מהירים על רקע חיי הבה, ושינויים נעימים יותר, הקשו- רים בחיי האהבה ו- החברה שלך. השבוע מתאים לעבודה יו- צרת ולגישה בלתי שיגרתית בעסקים.

★ ★ ★

אחת מהחלטותיך עשויה לגרום עוגמת נפש ל- אדם קרוב אליך מאד. אל תיתן לדבר להשפיע עליך, ואל תבטל אותה. נצל את המצב לטובתך, בכל השטחים, ולשם כך הפעל את כל כוח השי- פוט שנחנת בו. השתדל לא להתפס להחלטות רגשיות. בת שור — פנקי את עצמך, אך הימנעי מהוצאות כספיות מיותרות.

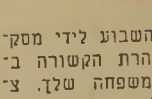
תאומים
21 במאי -
20 ביוני

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

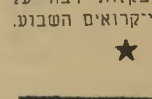
תאומים
21 ביוני -
20 ביולי

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

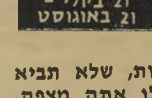
תאומים
21 ביולי -
20 באוגוסט

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

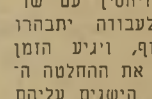
תאומים
21 באוגוסט -
20 בספטמבר

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

תאומים
21 בספטמבר -
20 באוקטובר

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

תאומים
21 באוקטובר -
20 בנובמבר

היזהר שלא להתערב במריבותיהם של האחרים, פן לא יובנו כוונותיך הטובות עליידי שני הצדדים, ויהפכו אותך לשעיר- לעזאזל. צפויה לך התקדמות נוספת ב- מקום העבודה וזו ב- עודד אותך למאמצים נוספים, ובעקבות זאת להתקדמות רבה עוד יותר. צפה להכתב ב- עים מחו"ל, ולהפת- עה מרגשת לקראת סוף השבוע. הרגיעה בשטח הרומנטי תימשך עד תחילתו של השבוע הבא.

איוב

בתל-אביב

גרושתו

של

אייבי

מתחתנת

שוב

מעריצי סריטה

נא להבנע!

ידיעה פרטית, ועצובה, לכל מעריציה של הספרייה סריטה אבר-גיל, מחתיכות דזנוגוף הפופולאריות ביותר — מי שהיתה ספרייה הבוהימה, שהפכה ליפהפיות את כל השחקניות, המפורסמות ושאר ירקות — מי שהיתה חברתו של יהורם גאון — מי שזכתה, כאשר נשרפה דירתה, למיבצע התרמה של אותה בוהימה — ומי שהחליטה

סריטה וידידים

להשתמש בסכום התרומה, במקום לשקם את הדירה השרופה, לנסוע קצת ללונדון, ומשם לארצות-הברית.

היא התחתנה ואתם יכולים לשכוח מהתקוות.

היא עשתה זאת ממש זה עתה, בלוס-אנג'לס, עם יהודי יקר לליד מרוקו, היושב שם זה עשרים שנה.

האם אני שומעת אנחה קולקטיבית מגרונות רבים, רבים?

בת האלופ

מתחתנת בנמל

יתר, מיטען כבוד ביותר של פלאפלים: ה' חל מהרמטכ"ל חיים בר-לב, והמשך באלופים מיטה גור, אריק שרון, רחבעם (נגדי) זאב, עוזר וייצמן וכלה בשמות מפוצצים דומים. כן, והיה שם החתן. אסור לשכוח. קוראים לו אלי גור, ובארץ מולדתו, ארצות-הברית, משם עלה לפני תשע שנים, קראו לו מיצי הורוביץ. שכה אחיה. הוא בן 34, בעל שני תוארים אקדמיים, אים, וסגן בקבע, אביו הוא ד"ר פול הורוביץ, רופא-עיניים ש' מספרים לי שדי מוכר-שם באמריקה, ו' אמו, מילדרד, כמו כל אמה יהודיה טובה, פעילה במגבית.

נמל חיפה כבר שימש בימי חייו להרבה דברים, אבל בתור אולם חתונות, אני חושבת, זאת היתה, קרוב לחדאי, הופעת הבכורה שלו. זה היה ביום שלישי בשבוע שעבר, ו' החתונה היתה של ג'רילה אראל, 23, בתו של הגנרל ברורבה, שלמה אראל, מפקד חיל-הים לשעבר. החתונה התקיימה בעצם על סיפון ה' אניה ניני, שעגנה ליד הרציף, אבל היא השתפכה אל מעבר לגדות האניה, לתוך שטח הנמל. אחרי הכל, כמה יכולה כבר אניה מסכנה אחת להכיל? ודאי שלא את כל האורחים, שמספרם נאמד בין 2000 ל' 2500 נפש. המזון, מכל מקום, חולק על האניה. שני אולמות-האוכל הענקיים של ניני ה' פקעו מעומס התכולה. לא היה ספק ש' אוויר הים הרענן השביח את התיאבון. אחרי שהתכבדו, יצאו הסועדים לשוח על הסיפון ובשטח הנמל, שרחשו, בין ה'

רזי

יותר מנישואיה עם אייבי. כי עד כמה שאני מכירה אותה, ועד כמה ששמעתי פרטים על הארי, הרי השניים הם בעלי שטחי התעניינות במישורים ש' אינם מצטלבים, ויצליחו לשמור על עצמאותם הפרסונלית גם במיסגרת ה' נישואין.

כל חייו הלך לו טוב, לשלום כלומי-ברג. עד שפתאום התחיל ללכת לו רע. וכמו שהטוב היה טוב, הרע היה רע. הצרות התחילו כשהעולם הזה פוצץ את פרשת חברות ההשקעות של בלומברג ושותפו, שמדאי שפירא, בן אחיו של שריהפנים המנוח. (זיוף בעדות השם הזה, העולם הזה 1665). הגילוי פוצץ את עסקי הזהב של השניים, הביא עליהם את המשטרה, וכל זה. רק יצא בלומברג מהבון, החל להקים שוב חברה להשקעות, כשהוא מתכנן לח' זור לביונס. שוב פוצץ העניין, והעסק החדש לא זכה אפילו לצאת לאוויר ה' עולם.

ברור שכל ההתרגשויות האלו לא הש' פיעו לטובה על מצב בריאותו, ולפתע הוא מצא את עצמו חולה. הייתה אומרים שזה מספיק, לבן-אדם אחי. לא? אז כנראה שלא כך חשב ה' גיור גזירות במרומים: בימים אלו מתגרש בלומברג מאשתו. רק שבקשר לפרט אחרון זה, אינני יר' דעת לאיזה מחלקה זה שייך, מבחינתו: לצרות, או לנחמות.

המיליונר

תקע

אגרוף

בדוגמנית

כמה שווה אגרוף בפרצוף? זה חלוי מי נותן ומי מקבל. כשהנחתן הוא המיליונר הידוע **התורכי, והמקבלת היא הדוגמנית רחל ג'ון**, התענוג יכול לעלות די ביוקר. אלברט התורכי הוא אחת מדמויות ה' חברה התליאביבית, הידועות ביותר, מה שנחשב מהכוכבים הנוצצים של חיי-הלילה של העיר הגדולה, במידה שיש לה כאלו: הוא מיליונר, הוא יליד ותושב תורכיה, הוא סבא לנכדים, והוא אוהב לבלות כי הלכה כשהוא בארץ.

רחל ג'ון מפורסמת פחות: היא אינה מיליונרית, אינה סבתא, ואפילו אינה תורכיה. היא בסך-הכל דוגמנית תושבת יפו, שלאחרונה לא היתה תושבת יפו, אלא התגוררה מספר חודשים דווקא בדירת הפאר של אלברט ברחוב אבן-גבירול בתל-אביב. מאחר שהיא התגוררה שם, היה זה רק טבעי שהיא ניסתה להיכנס באחד הלילות לדירה. זה היה אמנם בשלוש בבוקר, והיא היתה שתויה כמו לוט, אבל — שם ב' תה, כדברי השיר. היא לא הצליחה להיכנס. אלברט סירב לפתוח לה את הדלת. לא בגלל השעה ה' מאוחרת. ואפילו לא בגלל שהיתה שתויה. הסיבה היתה יותר רומנטית — לאלברט היתה נערה אחרת בדירה. משום כך הוא הסביר לרחל שהכניסה אסורה. היה זה במסגרת מסע ההסברים הזה, שהוא הכניס לה אגרוף בפרצוף. זה היה אגרוף משכנע מאוד, משום שרחל ניזקקה מאז לשני ניתוחים בעיניה, ועדיין אינה רואה בה. עתה נותר לראות מה ייצא מ'הראייה הזאת. מהאטפס הפיננסי, אני מתכוננת.

המעשה של ישראל נתנה

בסר להפקת

סרט זה

קטעי מישגל מפורטים

התעברות הבתולה הקדושה

הדחה קבוצתית למסע ל.ס.ד.

המשורר דויד אבידן צילם את עצמו
בסצינה של מגע מיני אינטימי —
בסרט בשם „מיו“, אשר יגרום לסערה